PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 8961 | Duminică 7 noiembrie 1971 | 12 PAGINI — 40 BANI

PUBLICĂM ÎN CONTINUARE CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR LA PLENARA DIN 3—5 NOIEMBRIE A COMITETULUI CENTRAL CARE A DEZBĂTUT ȘI APROBAT UNANIM EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU CU PRIVIRE LA PROGRAMUL P.C.R. PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII IDEOLOGICE, RIDICAREA NIVELULUI GENERAL AL CUNOAȘTERII ȘI EDUCAȚIA SOCIALISTĂ A MASELOR, PENTRU AȘEZAREA RELAȚIILOR DIN SOCIETATEA NOASTRĂ PE BAZA PRINCIPIILOR ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE — DOCUMENT PROGRAMATIC DE O EXCEPȚIONALĂ ÎNSEMNĂTATE ÎN OPERA DE EDIFICARE A SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

(În paginile 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10)

25 de întrebări și răspunsuri DESPRE CINCINAL

10: *Cum se definește pe plan economic și organizatoric efortul pentru ridicarea calității producției materiale?*

Ca unul din elementele esențiale ale creșterii eficienței întregii activități economice, CALITATEA PRODUCȚIEI nu mai poate fi privită ca o noțiune limitată, într-un cadru îngust, care se referă doar la execuția, finisarea, prezentarea și ambalarea atractivă a produselor, ci ca VIZEAZĂ, ÎN MAI MARE MĂSURĂ, CREAREA ȘI ASIMILAREA UNOR PRODUSE NOI, MODERNE, CU CARACTERISTICI TEHNICO-FUNCȚIONALE RIDICATE ȘI RANDAMENTE SUPERIOARE ÎN EXPLOATARE, LA BENEFICIARI. Ca atare, realizarea acestor imperative implică eforturi deosebite în domeniul economic și organizatoric, eforturi subsumate — într-o succesiune unitară — următoarelor probleme: ce anume cercetăm, ce asimilăm, ce perspectivă și eficiență practică are noul produs? Probleme cu atît mai actuale cu cît, în cincinalul 1971—1975, CIRCA 46 LA SUTĂ DIN PRODUCȚIA INDUSTRIALĂ VA FI CONSTITUITĂ DIN PRODUSE NOI ȘI MODERNIZATE, într-o serie de ramuri de importanță deosebită pentru progresul economiei și satisfacerea necesităților de consum ale populației proporția reînnoirii produselor fiind și mai ridicată.

Pentru a răspunde cît mai bine acestor sarcini, specialiștii din cercetare și proiectare vor ține mai mult seama de necesitatea ca NIVELUL TEHNIC RIDICAT AL PRODUSELOR SĂ EXPRIME GRADUL DE MATERIALIZARE A TOT CE APARE NOU ÎN DOMENIUL ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII PE PLAN INTERN ȘI INTERNAȚIONAL, IAR CALITATEA PRODUSELOR SĂ OGLINDEASCĂ REALIZAREA PRACTICĂ, ATINGEREA ACESTUI NIVEL TEHNICO-ȘTIINȚIFIC. În acest context, una din trăsăturile caracteristice ale nivelului tehnico-calitativ ridicat al produselor, de pildă, și cea mai importantă preocupare din punctul de vedere al concepției, al cercetării constă la ora actuală în modul în care se asigură FIABILITATEA PRODUSELOR, adică garanția timpului minim în care acestea funcționează în mod ireproșabil, la cei mai înalți parametri. Concomitent, beneficiarii produselor respective se interesează, din ce în ce mai mult, de caracteristica denumită MENTENABILITATE, adică timpul în care acestea stagnează, nu pot fi utilizate, datorită diferitelor defectări, întrucît în acest interval pagubele sînt suportate de beneficiari. Iată de ce, atunci cînd se vorbește de CALITATEA ÎNALTĂ A UNUI PRODUS SE ARE ÎN VEDERE CA EL SĂ FUNCȚIONEZE, SĂ POATĂ FI UTILIZAT O PERIOADĂ CÎT MAI LUNGĂ ȘI SĂ AIBĂ OPRIRI CÎT MAI PUȚINE. Asupra acestor probleme este nevoie să-și concentreze atenția toți factorii de răspundere — cercetătorii, proiectanții, tehnologii și executanții noilor produse. Eforturile lor privesc, însă, întrenarea convergentă în această direcție a întregii industrii.

Strîns legat de aceasta se pune și o altă problemă: multe întreprinderi realizează și furnizează mașini și utilaje, produse care, deși, sub raportul performanțelor tehnico-funcționale, al calității execuției sînt similare cu cele fabricate pe plan mondial, totuși, din punctul de vedere al cerințelor economicității, ale eficienței economice nu se situează, în toate cazurile, la același nivel. Oare, CALITATE ÎNALTĂ NU ÎNSEAMNĂ UN GRAD SUPERIOR DE ECONOMICITATE, EXPRIMAT PRIN CONSUMURI MAI MICI DE MATERII PRIME ȘI MATERIALE, GABARITE REDUSE, PUTERE DE ACȚIONARE ȘI FORȚĂ MAI MARI? Aceasta, în construcția de mașini, de pildă. În industria ușoară, un grad superior de economicitate îl au produsele fine, bine prelucrate și finisate, nu cele grosolane, inestetice, ocolite de cumpărători. Cert este că NU SE POATE NEGLIJA LEGĂTURA NEMIJLOCITĂ ÎNTRE NIVELUL PERFORMANȚELOR TEHNICO-ECONOMICE ALE PRODUSELOR (mașini, utilaje, instalații) ȘI VALORIFICAREA DEPLINĂ, SUPERIOARĂ A MATERIILOR PRIME ȘI MATERIALELOR PE CARE ACESTEA LE ÎNCORPOREAZĂ. Creșterea, în intervalul 1971—1975, cu 68 la sută a valorii producției nete ce se va obține — în industria construcțiilor de mașini — prin prelucrarea unei tone de metal, iar cea a venitului net rezultat din prelucrarea unui m.c. de masă lemnoasă cu circa 51 la sută sînt dovezi certe ale asigurării unei corelații juste, raționale între calitate și economicitate.

Ca noțiune dinamică, în continuă schimbare, CALITATEA ÎNALTĂ A PRODUSELOR NU POATE FI RUPTĂ DE TIMP, DE PERSPECTIVA. Practica arată că ceea ce azi este modern, de bună calitate, mîine poate fi învechit, perimat. De aceea, pe bună dreptate se cere cercetătorilor, proiectanților, tehnologilor să gîndească și să acționeze cu un ceas mai devreme, să aibă în „portofoliul" lor noutăți, produse bine concepute, verificate, care imediat să fie lansate în fabricația curentă. În acest sens, numai produsele de înaltă tehnicitate, complexe, în continuă modernizare pot răspunde pe deplin solicitărilor perspectivei. Ele oferă posibilitatea sdîncirii procesului de prelucrare industrială a resurselor naturale ale țării, măririi gradului de muncă complexă înglobată în produse, a valorii de întrebuințare și utilității sociale. Realizarea unor produse de calitate superioară — a tuturor produselor — este o problemă de stat, o problemă a întregii economii naționale, ce își găsește expresia în Legea privind asigurarea și controlul calității produselor, pentru respectarea căreia trebuie concentrate toate eforturile.

Prof. univ. dr. Paraschiv VAGU

SE RAPORTEAZĂ NOI REALIZĂRI ÎN MUNCĂ

Colectivul Uzinei de fabricație, reparații și montaj al utilajelor agricole, din Botoșani, a realizat încă de pe acum sarcinile planului de producție pe anul în curs, devansînd cu mai mult de două luni prevederile primului an al actualului cincinal. S-au creat astfel, condiții ca pînă la încheierea anului să se obțină o producție suplimentară de peste 18 milioane lei.

De la modesta unitate care executa în exclusivitate reparații de utilaje agricole, prin reprofilare, uzina botoșeneană a ajuns să producă circa 340 de sortimente de piese de schimb și 34 tipuri de utilaj pentru tractoare și mașini agricole. Numai anul acesta au fost introduse în fabricație 94 repere, multe dintre ele realizate pentru prima dată în țară.

★

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la U.F.R.M.A. Balș, jud. Olt, raportează realizarea integrală a planului de producție pe anul 1971 la data de 5 noiembrie a.c. „Pînă la sfîrșitul anului vom realiza peste plan o producție globală și marfă de 13 milioane lei nominalizată în următoarele produse: agregate dezinfecție veterinară a 34 bucăți, 150 buc. agregate de irigații, 20 buc. transportoare interne, 100 buc. grape, plasa pentru cultura cartofului, 50 buc. echipamente pentru plantat cartofi, 70 buc. instalații de uscat cereale, 10 buc. rezervoare diferite de 800 t., 70 buc. instalații de uscat cereale. De asemenea, în continuare vom realiza un beneficiu peste plan de 2,5 milioane lei și o economie la prețul de cost de peste 1 milion lei".

★

DEVA (corespondentul „Scînteii" Fl. Ciobanu).

Colectivele întreprinderilor industriale din județul Caraș Severin au obținut rezultate remarcabile în realizarea sarcinilor de plan din acest an. Ca urmare a transpunerii în viață a măsurilor tehnico-organizatorice stabilite în adunările generale ale salariaților, inițierii unor acțiuni de organizare rațională a locurilor de muncă, aproape toate unitățile industriale și-au depășit sarcinile de plan prevăzute pentru primele 10 luni ale anului.

Potrivit datelor centralizate la direcția județeană de statistică, planul producției globale industriale a fost depășit cu 160,6 milioane lei. Au fost produse suplimentar însemnate cantități de fontă, oțel, laminate, diverse mașini, cărbune și minereuri a căror valoare se ridică la 230 milioane lei. Obținînd aceste rezultate, oamenii muncii din industria județului Caraș Severin și-au depășit angajamentele asumate în întrecerea socialistă pe întregul an.

O contribuție substanțială la depășirea sarcinilor planificate și-au adus întreprinderile din cadrul centralei siderurgice Reșița, Unitățile miniere din Anina, Bocșa, Ruschița, Moldova Nouă și uzina din Topleț.

PLECAREA PRIMULUI MINISTRU AL MALTEI, DOM MINTOFF

Primul ministru al Maltei, Dom Mintoff, care, împreună cu soția, a făcut o vizită oficială în țara noastră la invitația președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a părăsit simbătă Bucureștiul, îndreptîndu-se spre Varșovia.

În vizita sa, premierul maltez a fost însoțit de Giuseppe Camilleri, secretarul personal al primului ministru, dr. Edgard Mizzi, avocatul general de pe lîngă Departamentul Justiției, Emmanuele Cutajar, din cadrul Secretariatului Consiliului de Miniștri.

Primul ministru al Maltei a sosit la aeroportul Otopeni însoțit de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer. Erau prezenți Nicolae Agachi, ministrul industriei metalurgice, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Mihail Florescu, ministrul industriei chimice, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, generali, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, ziariști.

A fost prezent Jaromir Ocheduszko, ambasadorul R. P. Polone la București.

Pe aeroport erau arborate drapelele de stat ale Republicii Socialiste România și Maltei.

După intonarea imnurilor de stat ale celor două țări, primul ministru Dom Mintoff și președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, au trecut în revistă garda de onoare.

Oaspeții și-au luat rămas bun de la persoanele oficiale române. Au fost oferite flori.

Cei doi șefi de guverne s-au salutat cordial la despărțire.

(Agerpres)

★

La invitația președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, primul ministru al Maltei, Dom Mintoff, împreună cu soția sa, Moira Mintoff, a făcut o vizită oficială în Republica Socialistă România, în perioada 2—6 noiembrie 1971. Primul ministru al Maltei a fost însoțit de Edgar Mizzi, Giuseppe Camilleri și Emmanuele Cutajar.

În timpul șederii în România, primul ministru al Maltei a fost primit de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a fost oaspetele la un dejun oferit de președinte. Cu acest prilej, într-o atmosferă de deplină înțelegere cordială, a avut loc un schimb de vederi cu privire la dezvoltarea relațiilor româno-malteze și asupra unor probleme internaționale actuale.

Primul ministru al Maltei a avut convorbiri oficiale cu președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și cu alți membri ai guvernului român. Discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate, sinceritate și înțelegere reciprocă. În cadrul discuțiilor cele două părți au trecut în revistă actualele relații dintre țările lor și au examinat căile și mijloacele de dezvoltare a acestora.

În cadrul schimbului de vederi, s-a exprimat simpatia și solidaritatea deplină a poporului român față de eforturile poporului maltez în direcția consolidării independenței și suveranității naționale, a înfăptuirii năzuințelor sale legitime de progres economic și social, de pace și de colaborare internațională.

În același timp, partea malteză a dat o înaltă apreciere activității laborioase a întregului popor român pentru transpunerea în viață a programului construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, precum și politicii externe promovate de Republica Socialistă România, de prietenie și colaborare cu toate statele, indiferent de regim social, pe baza respectării principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc.

Primul ministru al Maltei și delegația malteză au vizitat centre industriale și instituții sociale și culturale din București și județul Prahova.

Vizita în Republica Socialistă România a primului ministru al Maltei, Dom Mintoff, reprezintă o contribuție la crearea de condiții favorabile pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare între România și Malta, în folosul ambelor popoare, al păcii, înțelegerii și cooperării internaționale.

OCTOMBRIE 1917 a inaugurat era nouă, socialistă a omenirii

Se împlinesc 54 de ani de cînd salvele „Aurorei" vesteau omenirii victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — strălucită încununare a luptei eroice, pline de abnegație, a proletariatului, a maselor muncitoare din Rusia, sub conducerea partidului comunist făurit de Lenin. Prin răsturnarea dominației burgheziei și mașierimii și instaurarea puterii celor ce muncesc pe a șasea parte a globului, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — eveniment epocal în istoria universală — a deschis în sistemul pînă atunci unic al imperialismului o largă breșă, a inaugurat era revoluțiilor proletare, a eliberării omului și națiunilor de exploatare și asuprire.

Triumful Marelui Octombrie a demonstrat cu putere că proletariatul, călăuzit de partidul său de avangardă și înarmat cu teoria științifică revoluționară, este capabil să-și îndeplinească misiunea sa istorică, să conducă masele la asaltul și înfrîngerea lumii vechi, să croiască drumul spre făurirea unei societăți noi, în care să domnească munca, dreptatea, etica și echitatea socială, să transpună în realitate socialismul și comunismul. Tocmai aceste măreț ideaturi i-au însuflețit pe oamenii sovietici în anii grei ai luptei armate împotriva reacțiunii interne și a intervenției imperialiste, pentru apărarea și consolidarea tinerei puteri sovietice. Ideile și cuceririle Marelui Octombrie au avut, totodată, un larg ecou în întreaga lume, stimulînd puternic spiritul revoluționar și dînd un mare avînt luptei clasei muncitoare, a celor ce muncesc de pretutindeni, pentru eliberare națională și socială.

În perioada de peste o jumătate de veac care s-a scurs de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, dezvoltarea istorică evidențiază amplificarea proceselor revoluționare, succese de mare însemnătate ale clasei muncitoare și forțelor mondiale revoluționare, antiimperialiste, care au produs profunde schimbări înnoitoare ce își pun amprenta asupra întregii evoluții economice și social-politice.

În acest răstimp, patria Revoluției din Octombrie a străbătut un drum glorios, care confirmă marea forță transformatoare a marxism-leninismului, superioritatea socialismului. Prin uriașe eforturi creatoare, învingînd numeroase dificultăți și obstacole, popoarele sovietice, mobilizate de P.C.U.S. — care și-a dovedit capacitatea de a elabora strategia și tactica luptei revoluționare, potrivit condițiilor istorice concrete — au asigurat consolidarea puternică a cuceririlor revoluției, victoria pentru prima oară în lume a orînduirii noi, socialiste. Vitalitatea societății socialiste, forța ei invincibilă au fost puternic reliefate în anii de grele încercări ale celui de-al doilea război mondial, cînd popoarele sovietice, ducînd pe umerii lor greul acestui război și dînd cele mai mari jertfe în zdrobirea mașinii de război hitleriste, au adus contribuția decisivă la înfrîngerea fascismului și victoria popoarelor.

Roadele muncii pașnice, creatoare, depusă de clasa muncitoare, de țărănimea colhoznică, de intelectualitatea sovietică în anii puterii sovietice s-au materializat în progresele deosebit pe care l-au înregistrat forțele de producție, în dezvoltarea puternică a întregii economii, în marile realizări social-culturale ale Uniunii Sovietice. Punînd în centrul politicii sale economice industrializarea socialistă, U.R.S.S. a făurit o puternică bază industrială — factor hotărîtor pentru avîntul întregii economii naționale. Nivelul atins de industria sovietică se exprimă în faptul că în 1970 volumul producției era de 91 de ori mai mare decît în 1913, că ea reprezintă acum circa 20 la sută din producția industrială mondială față de numai 4 la sută înainte de revoluție. Progrese importante au fost obținute și în domeniul agriculturii. Sînt bine cunoscute realizările științei sovietice, care se situează la loc de frunte pe plan mondial în domenii de maximă importanță ale progresului științific contemporan cum sînt folosirea pașnică a energiei atomice, tehnica laserelor, noi tipuri de calculatoare electronice: trezesc admirația unanimă recentele performanțe sovietice în domeniul explorării cosmosului. În ultimii cinci ani în U.R.S.S. s-a construit o suprafață locativă echivalentă cu construirea a peste 50 de orașe mari cu un milion de locuitori fiecare. S-a dezvoltat larg sistemul învățămîntului de toate gradele și cel al asistenței medicale.

Congresul al XXIV-lea al P.C.U.S.

(Continuare în pag. a 11-a)

Tovarășului **LEONID ILICI BREJNEV**

Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Tovarășului **NIKOLAI VIKTOROVICI PODGORNII**

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Tovarășului **ALEXEI NIKOLAEVICI KOSÎGHIN**

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Dragi tovarăși,

Cu prilejul celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă adresăm dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Prezidiului Sovietului Suprem, Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, poporului frate sovietic, felicitări cordiale și cele mai bune urări.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — strălucită încununare a luptei revoluționare a maselor muncitoare din Rusia, sub conducerea partidului comunist, făurit de Lenin — reprezintă un eveniment de însemnătate crucială în istoria omenirii, marcînd începutul erei revoluțiilor proletare, eliberării popoarelor de exploatare și asuprire, afirmării socialismului pe scară mondială.

În anii care au trecut de la această dată memorabilă, poporul sovietic a făurit cu succes, prin munca sa plină de abnegație, sub conducerea partidului comunist, orînduirea socialistă și a trecut la crearea bazei tehnico-materiale a societății comuniste.

Poporul român se bucură de realizările remarcabile ale poporului sovietic în creșterea și perfecționarea continuă a forțelor de producție, în sporirea potențialului științific și tehnic, în ridicarea nivelului de trai material și cultural, considerîndu-le o contribuție de cea mai mare însemnătate la întărirea sistemului mondial socialist, a frontului antiimperialist, a forțelor păcii din întreaga lume.

Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România, întregul nostru popor dau o înaltă prețuire relațiilor de prietenie frățească și colaborării multilaterale cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, cu guvernul și popoarele Uniunii Sovietice. Reafirmăm și cu acest prilej hotărîrea fermă de a acționa și în viitor în spiritul Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și U.R.S.S., pentru întărirea legăturilor tovărășești dintre partidele și țările noastre. Ne exprimăm convingerea că adîncirea și diversificarea colaborării politice, economice, tehnico-științifice și culturale româno-sovietice, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist, corespund intereselor ambelor noastre popoare, întăririi unității țărilor socialiste și a mișcării comuniste internaționale, cauzei progresului și păcii în lume.

De ziua aniversării Marelui Octombrie, vă urăm dumneavoastră, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, noi succese în edificarea societății comuniste, în înflorirea multilaterală a patriei.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Partidului Comunist Român
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Recepție cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Simbătă la amiază, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. I. Drozdenko, a oferit o recepție, în saloanele ambasadei, cu prilejul celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, membri ai Consiliului General al A.R.L.U.S., oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai cultelor, ziariști.

Au participat membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-române, condusă de G. L. Kamaev, președintele Comitetului pentru învățămînt profesional și tehnic de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.S.F.S. Ruse, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S. Ruse, care se află în țara noastră.

Erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

(Agerpres)

ÎN JUDEȚUL ILFOV

Noi obiective productive și social-culturale

În acest an, primul din cincinal, în județul Ilfov au fost puse în funcțiune noi obiective economice, care au amplificat producția lui industrială. La Giurgiu, de pildă, a intrat în producție o țesătorie cu o capacitate de 25 milioane mp țesături crude pe an, la Întreprinderea de ambalaje și piese de schimb pentru industria alimentară din Buftea, a fost dată în exploatare o nouă linie de producție. De asemenea, s-au terminat liniile electrice aeriene de 220 kV București—Brazi și București—Rovinari, au fost amenajate pentru irigații 520 ha în sistemul Oltenița—Surlari—Dorobanțu. La Complexul de creștere și îngrășarea porcilor de la Ulmeni au fost date în exploatare 5 noi hale de producție, iar complexele de creșterea păsărilor de la Mihăilești, Tărtășești și Buftea și-au sporit capacitățile de producție cu 178 000 locuri. În domeniul social-cultural au fost date în folosință 420 apartamente, o policlinică modernă, dotată cu aparatura necesară, precum și numeroase alte obiective, care îmbunătățesc activitatea în acest domeniu.

FI. CEAUȘESCU
corespondentul „Scînteii"

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI VASILE VÎLCU

Documentele de partid pe care le dezbate plenara noastră marchează un eveniment de o deosebită importanță în viața partidului, a întregului nostru popor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, în expunerea pe care a ținut-o în fața plenarei Comitetului Central, a prezentat, într-un mod magistral, teze teoretice de o mare profunzime științifică, marxist-leninistă, care vor avea o înrîurire determinantă asupra îmbunătățirii întregii noastre munci de partid, precum și măsurile practice ce vor trebui luate în toate domeniile activității ideologice.

Mă declar întru totul de acord cu întregul conținut al expunerii și voi depune întreaga mea capacitate și forță de muncă pentru aplicarea în viață a acestui program mobilizator.

Documentele de înaltă valoare principială și practică atestă o dată în plus forța teoretică și ideologică a partidului, marea sa capacitate de a sesiza și a sintetiza noile necesități pe care le reclamă înaintarea societății românești pe calea edificării socialiste.

Partidul nostru a acordat întotdeauna o mare atenție formării și dezvoltării conștiinței politice a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii. Experiența istorică a partidului ne-a arătat ce forță uriașă reprezintă conștiința socială atunci cînd ea este pusă în slujba progresului societății. Conștiința înaintată a oamenilor poate declanșa resorturi de o forță nebănuită. Să ne gîndim numai la faptul că, în timpul ilegalității, comuniștii au făcut nenumărate sacrificii, mergînd pînă la jertfa supremă, în numele cauzei partidului.

Comuniștii și ceilalți oameni ai muncii din județul Constanța au dezbătut cu înalt simț de răspundere programul de educație comunistă, elaborat de tovarășul Nicolae Ceaușescu și adoptat de Comitetul Executiv al partidului, exprimîndu-și adeziunea lor totală față de aceste măsuri și angajîndu-se ferm de a nu-și precupeți eforturile pentru îndeplinirea lor.

În activitatea organelor și organizațiilor de partid, începînd cu comitetul județean, au fost dese cazurile cînd munca politico-educativă a ocupat un loc secundar, toate preocupările îndreptîndu-se cu prioritate spre sectorul economic. Chiar noi, activiștii de partid, avem să ne reproșăm că uneori am înțeles îngust noțiunea de educație și nu am insistat în folosirea cu maximum de eficiență a tuturor formelor și mijloacelor pe care le oferă acest domeniu deosebit de important al muncii de partid.

În expunerea prezentată se arată, pe bună dreptate, că s-a dat dovadă de îngăduință față de unele manifestări retrograde. Plenara comitetului județean a dezbătut asemenea aspecte, precum slaba combativitate, tolerarea abaterilor de la îndatoririle profesionale, de la normele sociale de conviețuire, lipsa de fermitate împotriva acelora care au adus prejudicii avutului obștesc. Sînt pe deplin de acord cu aprecierea făcută aici că furturile, delapidările, sustragerile de orice fel, care lovesc în interesul oamenilor muncii, sînt acte ostile construcției socialiste, că ele trebuie să fie considerate acte contrarevoluționare și tratate ca atare. Asemenea acte s-au săvîrșit și în județul nostru și chiar unii membri de partid au fost excluși pentru sustrageri din avutul obștesc. Aceasta reflectă slaba noastră exigență față de calitățile moral-politice ale celor care solicită primirea în partid, așa cum, pe bună dreptate, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea făcută în fața plenarei.

Ne facem, de asemenea, răspunzători de activitatea slabă a organizațiilor de masă și obștești, a instituțiilor de educație și cultură, care au desfășurat, de multe ori, o activitate simplistă, șablonardă, cu un conținut sărac, lipsit de combativitate.

În spiritul recentelor documente de partid, al prețioaselor indicații ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, noi am luat o seamă de măsuri în direcția îmbunătățirii activității politico-ideologice. În plenara comitetului, în ședințele de birou și secretariat, au avut loc dezbateri și analize privind felul cum se realizează educația membrilor de partid, munca politică în rîndul lucrătorilor din construcții, de pe șantierele de irigații, a navigatorilor, a salariaților din unitățile de pe litoral, preocuparea organizației U.T.C., de sindical, de pionieri pentru pregătirea politică-ideologică a membrilor lor. Acestea ne-au permis să cunoaștem mai bine preocupările diferitelor categorii de salariați, să avem un schimb util de păreri. Revelator este interesul acestora pentru o mai bună organizare a muncii, pentru întronarea unei discipline riguroase, cultivarea respectului față de normele și principiile etice comuniste, pentru creșterea responsabilității sociale și afirmarea spiritului partinic.

Din discuțiile purtate cu marinarii flotei noastre maritime a rezultat dorința acestora de a fi ținuți permanent la curent cu noutățile din țară. Există căi multiple care pot fi folosite în acest sens. În prezent, trimitem cu regularitate în 12 porturi străine ziare și reviste și nu peste multă vreme vom mări numărul acestora. În plus, se simte nevoia unei mai bune dotări a navelor cu filme și jurnale de actualități. Propunem ca radioul și televiziunea să transmită emisiuni dedicate marinarilor și familiilor acestora. De asemenea, apreciem că este absolut necesar să se extindă la toate ambasadele practica de a se vizita navele noastre aflate în străinătate și a se informa în permanență echipajele cu noutățile din țară.

În ansamblul preocupărilor noastre, un loc important îl ocupă activitatea turistică de pe litoral. Este firesc ca, în munca de educație a maselor și în special a tineretului, să ținem seama de această realitate, întrucît modul de comportare a anumitor turiști străini au favorizat apariția unor tendințe negative.

Astăzi, mai mult ca oricînd, tineretul nostru poate să se afirme, să se realizeze pe măsura dorințelor și capacităților sale. Orînduirea noastră socialistă, cea mai dreaptă și prosperă din cîte a avut țara românească, oferă cele mai bune condiții de împlinire a personalității umane. Cu toate acestea, mai întîlnim tineri care duc un mod de viață parazitar. În timp ce dispunem de suficiente locuri de muncă în industrie, turism, construcții, agricultură și în alte sectoare, nu puțini dintre aceștia refuză să se încadreze într-o muncă productivă, solicitînd posturi de birou. Fără îndoială că există o strînsă legătură între toate acestea și lipsurile din activitatea politico-educativă a școlilor. Noi nu ne-am ocupat constant și eficient de pregătirea prin muncă și pentru muncă a tineretului, de formarea lui în spiritul respectului față de creatorii bunurilor materiale.

Trăgînd învățămintele necesare, și mai ales inspirîndu-ne din prețioasele indicații ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, orientîndu-ne spre ceea ce este specific și necesar, noi am stabilit un program de acțiune educativă cuprinzătoare, care se adresează direct tineretului și îl antrenează spre activități utile societății. Am dori însă ca și Ministerul Învățămîntului, celelalte ministere să ne ajute mai mult în acest sens. Simțim nevoia sporirii numărului de școli profesionale, post-liceale pentru calificarea absolvenților de liceu, simțim nevoia unor școli care să pregătească cadre în diferite domenii de activitate productivă. Facem aceste propuneri avînd în vedere dezvoltarea mare a portului, a șantierelor navale din Constanța care, încă din acest plan cincinal, vor începe să construiască nave de 50 000 și de 150 000 de tone.

Informez plenara că în baza documentelor elaborate de conducerea partidului, noi am acordat o atenție deosebită organizării cu cîteva zile în urmă, cu sprijinul Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a unor manifestări cultural-artistice și științifice sub forma unui dialog viu al oamenilor muncii cu creatorii de artă și cultură. La invitația comitetului județean de partid au răspuns uniunile de creație ale compozitorilor, artiștilor plastici și scriitorilor din București, oameni de știință, istorici și arheologi din țară, care, împreună cu cei din Constanța, au avut întîlniri cu publicul cel mai larg din județ. Muncitorii, țăranii cooperatori, tineretul au cerut creatorilor să reflecte în operele lor mai mult și mai convingător viața și munca, idealurile noastre socialiste, au relevat că ei apreciază lucrările valoroase din punct de vedere artistic, cu un conținut de idei bogat, progresist, în deplin acord cu bogata realitate a zilelor noastre, opere literar-artistice care să dea glas unor aspirații umane generoase, lucrări optimiste, cu o tonalitate luminoasă, care să combată ferm modelele importate și imitațiile ce nu au nimic comun cu spiritul poporului nostru.

Considerăm că acesta a fost doar începutul și că pe viitor creatorii vor găsi timpul necesar pentru a stabili legături permanente cu masele de muncitori și țărani, în viața și munca cărora vor găsi suficiente surse de inspirație, care îi vor ajuta să creeze opere de artă valoroase, oglindind viața și munca poporului nostru constructor al socialismului.

În încheiere, vă rog să-mi permiteți ca, în numele comitetului județean, să încredințez conducerea partidului, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că sîntem hotărîți să facem totul pentru a îndeplini la timp și fără șovăire hotărîrile ce vor fi adoptate de plenara Comitetului nostru Central.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI ROMAN MORAR

Expunerea prezentată plenarei de tovarășul Nicolae Ceaușescu are semnificația unui document de însemnătate istorică, document programatic în care secretarul nostru general sintetizează în chip magistral realitățile României de astăzi pe baza experienței de pînă acum a partidului nostru. Tovarășul Nicolae Ceaușescu are meritul de a fi relevat contradicțiile ce se pot ivi pe drumul construirii socialismului ca urmare a neîmpăcatei lupte dintre vechi și nou, luptă care, așa cum reiese din expunere, are rolul unui motor al dezvoltării societății noastre.

Comuniștii, toți locuitorii județului Cluj, împreună cu toți cetățenii patriei noastre, muncitori, țărani, intelectuali, români, maghiari, germani și de alte naționalități, recunosc în persoana tovarășului Nicolae Ceaușescu pe conducătorul neobosit al partidului și al României socialiste, omul care luptă permanent pentru formarea și educarea comunistă a omului nou, om capabil și hotărît să-și făurească propriul său viitor.

Problema educației comuniste a tinerei generații și a rolului școlii de toate gradele în această activitate a fost viu și larg dezbătută în majoritatea adunărilor generale și a plenarelor lărgite ale comitetelor de partid, în adunările U.T.C. și ale Asociației studențești. Fără îndoială, școala, învățămîntul de toate gradele au fost și vor rămîne factorul hotărîtor în instruirea științifică și culturală, în educarea multilaterală a tinerei generații. Dar, așa cum se subliniază în recentele documente de partid, trebuie să legăm mai strîns, mai organic școala de viață, de munca productivă. Învățămîntul din județul nostru a înregistrat și pînă acum unele succese în educarea tinerei generații în spiritul respectului și dragostei față de muncă. Trebuie să recunoaștem, însă, că în raport cu exigențele actuale ale educației în și prin muncă, ceea ce am făcut pînă în prezent este insuficient. N-am izbutit întotdeauna să transformăm această activitate într-o acțiune eficientă, atît din punct de vedere educativ cît și economic. În prezent, ca urmare a măsurilor luate, învățămîntul de cultură generală din județul Cluj dispune de un număr de 233 de ateliere școală. Parte din acestea sînt însă nesatisfăcător înzestrate. Analizînd situația legării învățămîntului de practică, secretariatul comitetului județean de partid a adoptat un plan concret de măsuri menit să asigure evitarea formalismului, transpunerea cu succes în practică a acestei idei.

Mobilizați de documentele programatice prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, sîntem hotărîți să punem accentul în ateliere pe latura educativă a procesului de producție, de cultivare a dragostei și pasiunii pentru muncă.

În contextul indicațiilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în centrul universitar Cluj s-a acordat o atenție sporită extinderii practicii studenților ca și îmbunătățirii conținutului ei. Noile planuri de învățămînt prevăd o creștere a activităților practice și de laborator. Institutele de învățămînt superior tehnic s-au străduit să creeze condiții pentru a facilita învățarea unor meserii în timpul practicii în producție. S-a prevăzut un mai mare număr de aplicații practice în condiții de producție, folosindu-se baza materială proprie ca și a întreprinderilor. Astfel, avem acum rezultate mulțumitoare în dotarea laboratoarelor și atelierelor cu aparate și instrumente construite de studenți și de cadre didactice. Preocupări în această direcție s-au înregistrat și la facultățile cu profil umanist.

Sîntem conștienți de necesitatea antrenării tuturor cadrelor didactice, indiferent de disciplina pe care o predau, în acțiunea complexă de educare a tineretului. Vom face totul pentru ca profesorul din școala de toate gradele să nu-și mărginească activitatea numai la transmiterea unor cunoștințe de specialitate, ci vom stărui pentru transformarea lui într-un educator comunist. Este de datoria noastră să luăm măsuri concrete pentru ca toți rectorii, decanii, directorii de școli să devină și conducători politici, participanți activi la procesul amplu de educație a tineretului în spirit revoluționar, marxist-leninist, al stimei și dragostei față de creatorii bunurilor materiale, al prieteniei și frăției de nezdruncinat dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Dezbaterile din adunările de partid la care au participat creatorii au relevat însă, printr-o analiză într-un spirit de înaltă exigență comunistă, o serie de carențe manifestate în acest sector și au subliniat necesitatea sporirii eficacității educative a muncii artistice prin găsirea unor noi forme de influențare și orientare a creației. Va trebui să crească rolul comuniștilor și al organizațiilor de bază din instituțiile de spectacole și din filialele uniunilor de creație în dezbaterea fenomenului artistic, a ancorării sale nemijlocite în actualitate, va trebui să se înregistreze o contribuție mai substanțială din partea Consiliului Culturii și Educației Socialiste în organizarea activităților din acest domeniu.

Sintem conștienți de faptul că nu întotdeauna conducerile filialelor uniunilor de creație, organizațiile de bază, comuniștii din acest sector au reușit să folosească în mod constant și adecvat critica de specialitate ca instrument de dezbatere, evaluare și orientare a creației. De aceea, cu prilejul dezbaterii recentelor documente, s-a întreprins, într-un profund spirit partinic, o aspră critică a criticii, cerîndu-i-se acesteia să-și onoreze mult mai deplin și mai ferm misiunea sa de instrument politic. Critica clujeană nu și-a îndeplinit în toate cazurile datoria de a promova consecvent acele valori care răspund necesităților spirituale ale poporului nostru, de a orienta cititorii spre aceste valori. S-a semnalat adeseori la revistele din Cluj, „Tribuna" și „Utunk", „Steaua" și „Korunk", lipsa de promptitudine a redacțiilor de a emite critici pline de răspundere, acolo unde penuria talentului și a problematicii îmbracă haina impostorului. Același fenomen se manifestă și în modul în care conducerile redacțiilor și edițiilor își îndeplinesc uneori obligația valorificării critice a moștenirii literare. S-au întîmplat cazuri, de exemplu la „Tribuna" și la editura „Dacia", cînd în grupaje speciale sau în planul editorial s-au strecurat materiale nesemnificative, care nu serveau procesului de reconsiderare critică marxistă a unor lucrări scrise cu ani în urmă. În planul editurii „Dacia" au fost chiar incluse unele titluri al căror conținut era în parte necorespunzător sub aspect ideologic. La intervenția organelor de îndrumare, aceste lucrări au fost în cele din urmă eliminate, fie în faza de manuscris, fie în faza inițială de producție. Pe de altă parte, conducerile revistelor noastre, ne referim în primul rînd la „Korunk", dar și la „Steaua", trebuie să-și asume cu mult mai accentuată maturitate politică răspunderea în selectarea riguroasă a materialelor și a nu lăsa această operație pe seama organelor de îndrumare.

Comitetul județean de partid a cerut și va pretinde în continuare criticii din revistele noastre să-și asume obligația de a promova și a susține cu toată responsabilitatea o dezbatere consecventă în plan politic și estetic a fenomenului artistic actual, de a întreține un dialog fructuos între creatori și masa mare a oamenilor muncii. Pentru a contribui la o mai mare apropiere a creației de problemele concrete ale vieții productive, biroul județean de partid a luat măsuri privind participarea scriitorilor, artiștilor, criticilor de artă clujeni la acțiuni politico-educative. Pe de altă parte, s-au inițiat acțiuni de popularizare și explicitare a fenomenului artistic de creație în rîndul maselor de muncitori din întreprinderile și fabricile județului. Unul din obiectivele acestei inițiative este și acela de a sprijini în mai mare măsură mișcarea artistică de amatori, de a surprinde și valorifica în plan superior creația unor talenți muncitori.

Un obiectiv de primă importanță, care stă în fața revistelor noastre privește intensificarea muncii de cunoaștere reciprocă a valorilor literare de limbă română și maghiară create în țara noastră. Inițiativele lăudabile întreprinse în ultima vreme de revistele „Tribuna" și „Utunk" în această direcție vor fi continuate și extinse în spiritul evidențierii comunității de idealuri și al patriotismului care animă creația literară transilvăneană, indiferent de limba în care se realizează aceasta.

Neajunsurile profund și multilateral analizate de secretarul general al partidului, privitoare la rolul organizațiilor de partid în îndrumarea activității cultural-ideologice sînt prezente și în activitatea Comitetului județean de partid Cluj. Noi nu am reușit întotdeauna să acționăm practic și eficient pentru lichidarea unor lipsuri sesizate, să îmbinăm armonios exigențele politico-ideologice cu cele profesionale, să eliminăm din toate compartimentele activității noastre atitudinea concesivă față de anumite fenomene negative.

De aceea, **sîntem hotărîți să acționăm** cu toată energia și să luăm toate măsurile pentru transpunerea în viață a mărețului program ideologic izvorît din realitățile societății noastre, formulat de conducerea partidului, de dumneavoastră personal, stimate tovarășe secretar general.

Organizația județeană de partid Cluj își va aduce în acest fel contribuția sa la construcția societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI IOSIF UGLAR

Am ascultat cu multă atenție amplă și substanțiala expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, care vine să întregească documentele programatice aprobate de Comitetul Executiv și face o magistrală sinteză a largilor dezbateri la care a participat întregul partid, întregul popor, dezbatere de o însemnătate teoretică și practică excepțională pentru munca noastră politico-ideologică. Sînt convins că, datorită documentului pe care îl discutăm, plenara noastră se va înscrie printre momentele de decisivă importanță în asigurarea pe mai departe a progresului multilateral, rapid și armonios al societății noastre socialiste, va dobîndi o însemnătate istorică.

Doresc să relev în primul rînd ecoul profund pe care l-a stîrnit noua inițiativă strălucită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, precum și spiritul de responsabilitate revoluționară, care a animat dezbaterile în toate organizațiile de partid, adîncul răsunet pe care l-a avut în conștiința națiunii noastre înțeleptul program de perfecționare a activității de educație comunistă a întregului popor. Conținutul adînc științific al acestui program, faptul că în prevederile sale comuniștii și întregul popor și-au descoperit propriile gînduri și aspirații arată cît de profund este ancorată politica Partidului Comunist Român în marxism-leninism, cît de organică este legătura sa cu făuritorii bunurilor materiale și spirituale. Aș vrea să spun aici că asupra întregii activități de elaborare a politicii partidului nostru, în toate domeniile, își pune în mod hotărîtor amprenta personalitatea puternică a secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, exemplu strălucit de consecvență revoluționară, spirit militant, conducător clarvăzător, înarmat cu cunoașterea legilor dezvoltării sociale, cunoscător adînc al realităților țării noastre și ale poporului român, spirit creator și cutezător în găsirea celor mai bune căi ale progresului rapid și multilateral al României socialiste.

Și în județul Satu Mare, ca și de altfel în toată țara, dezbaterile organizate în organizațiile de partid, în plenarele comitetului au însemnat practic o perioadă fructificată intens pentru îmbunătățirea ansamblului muncii noastre de partid. Dezbaterile ample purtate, adîncimea analizelor, asupra cărora și-a pus pecetea spiritul de înaltă exigență partinică al programului, au constituit o adevărată școală de educație comunistă în toate organizațiile noastre de partid. Aci s-au născut măsuri concrete, au pornit inițiative valoroase inspirate din masiva participare la discuții a peste 19 000 de comuniști din județ, inițiative a căror finalizare a început.

În toate organizațiile de partid se resimte o puternică intensificare a activității politico-educative, au fost activizate numeroase forme ale muncii organizațiilor noastre de partid. Doresc să arăt că și pentru județul nostru însușirea programului de măsuri pentru îmbunătățirea activității politice-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, a constituit prilejul mobilizării mai largi a energiilor pentru realizarea sarcinilor în cele mai diferite domenii de activitate. Principalele obligații ale industriei județului nostru pe 10 luni au fost îndeplinite cu 8 zile mai devreme. În agricultură, o dată cu strîngerea unor recolte bune, s-au pus bazele producției de grîu viitoare.

Doresc să spun, totodată, că inițiativa secretarului nostru general a determinat și în județul nostru o reevaluare critică și autocritică a muncii de educație desfășurată în ultimii ani, dezvăluind că în mare parte lipsurile și deficiențele semnalate de conducerea superioară de partid s-au manifestat și în organizațiile din județul nostru. Pe planul conștiinței ne-am izbit de mentalități și practici care s-au repercutat negativ asupra folosirii potențialului creator real al oamenilor muncii în producție, în celelalte sfere ale activității sociale. Analiza făcută în spirit critic, constructiv a relevat persistența unor fenomene cum sînt nefolosirea rațională a capacităților de producție în industrie sau a pămîntului în agricultură, indisciplină în onorarea unor obligații profesionale, interesul slab al unor oameni față de promovarea largă a noului. Asemenea fenomene au putut persista în sînul unor colective datorită spiritului comod, tolerant, slăbirii combativității revoluționare; nu puține au fost cazurile cînd purtătorii unor astfel de mentalități înapoiate au fost chiar unii membri de partid.

Este evident că slăbirea intransigenței partinice, revoluționare, insuficienta preocupare pentru perfecționarea stilului și metodelor de muncă în exercitarea rolului politic, conducător al unor organizații s-a datorat slabei pregătiri ideologice și politice. Ne apare astfel deficitară însăși preocuparea noastră, a comitetului județean, a biroului său, a secretariatului, pentru conținutul, formele și mijloacele propagandei de partid, ale muncii politico-educative, care nu au vizat întotdeauna realizarea unei eficiențe efective, multe din activități avînd un caracter formal.

În lumina programului educației comuniste, elaborat de conducerea partidului, am stabilit măsuri multilaterale, menite să îmbunătățească munca în rîndurile tineretului, climatul în care el trăiește, învață și muncește și, în primul rînd, măsuri care vizează educația tineretului prin muncă și pentru muncă. Se știe că mai avem și tineri care au o optică greșită față de muncă, mai ales în ce privește munca fizică. Multă vreme unii au crezut în mod greșit că nu putem face nimic cu o categorie de tineri absolvenți chiar de liceu, care refuză să se încadreze în muncă. După apariția documentelor din iulie, organizațiile noastre de partid, U.T.C., organele de stat s-au ocupat mai bine, mai sistematic de acești tineri și rezultatele n-au întîrziat. Pe cei încadrați în muncă înșiși viața i-a ajutat să-și schimbe mentalitatea. Acesta este numai un singur exemplu care relevă că, atunci cînd ne ocupăm de tineri cu răbdare, succesele nu întîrzie.

Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, viața demonstrează că procesul construirii noii orînduiri este o luptă necontenită între vechi și nou. În lumina exigențelor exprimate de secretarul general, comitetul județean de partid se angajează să așeze în centrul preocupării sale promovarea trăsăturilor etice înaintate în rîndul tuturor categoriilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, pentru a lichida rămășițele conștiinței vechi, atitudinile și deprinderile generate de acestea, pentru a făuri conștiința omului societății noi, socialiste, multilateral dezvoltate, cu o conduită exemplară în muncă, societate, în familie, cu o mare capacitate de a valorifica personalitatea și toată creația întregului nostru popor.

Călăuzit de politica marxist-leninistă a partidului nostru în problema națională, comitetul județean de partid poate raporta plenarei Comitetului Central că a dobîndit rezultate frumoase pe linia întăririi unității și înfrățirii oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități. În rîndurile oamenilor muncii din județul nostru s-a întărit convingerea că prietenia, frăția, cărora li s-a pus temelia în decursul luptelor comune duse împotriva asupritorilor, au cunoscut cea mai mare înflorire în muncă și lupta pentru făurirea socialismului. Nu mai departe decît în anul trecut, în zilele de grea încercare a celor mai catastrofale inundații din istoria acestor ținuturi, sătmărenii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — au luptat împreună zile și nopți cu forță și eroismul propriu oamenilor societății socialiste. Strînsa lor unire, interesele comune le-au dat tăria de a înfrunta greutățile care au fost și din care au ieșit victorioși. Și-au refăcut case, și-au refăcut întreprinderile și satele. În lumina documentelor partidului nostru vom milita ca, în noua etapă istorică în care am pășit, să facem și mai mult pentru a cultiva în rîndurile oamenilor muncii patriotismul socialist, sentimentele internaționaliste, condamnînd orice manifestare de naționalism, de izolare națională, concepțiile străine politicii naționale promovate de partidul nostru.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a realizat, în expunerea sa, o fundamentată analiză marxist-leninistă a raporturilor de forțe pe plan internațional și a exprimat din nou principiile politicii externe a partidului și statului nostru, a subliniat din nou poziția statornică a României de dezvoltare a relațiilor frățești cu toate țările socialiste.

Recent am avut ocazia să conduc o delegație a Partidului Comunist Român care a făcut o vizită în Cuba, prima țară socialistă de pe continentul latino-american. După cum este cunoscut, țara noastră, partidul nostru și-au exprimat, în repetate rînduri, deplina solidaritate cu lupta poporului cubanez împotriva politicii agresive a imperialismului iankeu, pentru apărarea libertăților și independenței naționale, pentru socialism. Cu prilejul vizitei am putut cunoaște eforturile pe care le face poporul cubanez pentru dezvoltarea țării sale pe drumul socialismului, hotărîrea lui de a lupta și de a apăra independența patriei; am constatat că există puternice sentimente de prietenie față de poporul român, un mare interes față de activitatea și realizările obținute de România socialistă.

Țin să subliniez și cu acest prilej deplinul meu acord și al organizației județene de partid cu toate măsurile luate de Comitetul Central, deplinul acord al tuturor oamenilor muncii din județul Satu Mare cu activitatea de politică externă desfășurată de partidul nostru, de conducerea sa și în special de tovarășul Nicolae Ceausescu.

Întrucît în aria problemelor pe care le dezbatem se înscrie activitatea unor organe centrale, care se ocupă de învățămînt, de cultură și artă, aș face propunerea ca, în măsurile ce se vor adopta, să se definească mai precis sfera lor de competență. Cred că am avea de cîștigat dacă aceste organe centrale ar înscrie în preocupările lor în mai mare măsură problemele mai mari, de concepție, de orientare și nu ar pierde vremea cu o tutelare măruntă, funcționărească a organelor locale.

Am convingerea că programul complex ce îl va aproba plenara Comitetului Central al partidului, document de înaltă valoare teoretică și practică, va fi un adevărat far călăuzitor al întregii activități ce se înscrie în ansamblul măsurilor de perfecționare a vieții sociale.

Organizația județeană Satu Mare asigură Comitetul Central al partidului, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că își va consacra toate forțele și energia traducerii în viață a acestui minunat program.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI MARŢIAN DAN

Stimați tovarăși, abordînd chestiuni de însemnătate fundamentală pentru construcția noastră socialistă, expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu realizează o sinteză cuprinzătoare de însemnătate excepțională asupra unor probleme teoretice și politice, interne și internaționale de mare anvergură, pe baza căreia elaborează orientări programatice ce vor jalona puternic și vor înrîuri viguros întregul curs al vieții noastre prezente și viitoare. Caracterizată printr-o adîncă cunoaștere a proceselor și fenomenelor din societatea românească, expunerea insuflă exigență și rigoare în analiza propriei noastre activități, pentru rezolvarea multiplelor probleme pe care le ridică procesul formării și educării tinerei generații.

Programul ideologic al partidului are o însemnătate deosebită pentru Uniunea Tineretului Comunist, mărturie stînd însești adeziunea și hotărîrea unanimă cu care documentele din iulie au fost întîmpinate și dezbătute în rîndul tuturor categoriilor de tineri, de către toate organizațiile U.T.C. În majoritatea organizațiilor activitatea de educare comunistă a tineretului a fost temeinic analizată. Organele U.T.C., la toate nivelurile, și-au însușit pe deplin criticile formulate la adresa organizației noastre de către conducerea partidului. Această acțiune ne-a demonstrat că sînt reale posibilități pentru îndeplinirea sarcinilor pe care le are de înfăptuit uniunea noastră, sub conducerea nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid.

Doresc să exprim și aici, în fața plenarei Comitetului Central al partidului, sincerele noastre mulțumiri tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru sprijinul și indicațiile pe care ni le-a dat atît la consfătuirea activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, cît și recent, cu prilejul întîlnirii sale cu Biroul Comitetului Central al U.T.C. și Comitetul Executiv al U.A.S.R., indicații clare, care vor direcționa întreaga noastră activitate și pentru realizarea cărora vor fi adoptate măsuri corespunzătoare într-o apropiată plenară comună a Comitetului Central al U.T.C. și a Consiliului U.A.S.R.

Deși desfășurarea dezbaterii documentelor adoptate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român ne-a relevat semne îmbucurătoare de îmbunătățire a muncii, creșterea simțului de răspundere al uteciștilor față de bunul mers al treburilor din organizațiile lor, sîntem conștienți că în activitatea multor organizații U.T.C. se mențin încă deficiențe în activitatea politică, educativă, că se manifestă mult formalism, spirit de automulțumire, tendințe de birocratizare a muncii. Se acordă de multe ori un interes exagerat laturilor exterioare, festiviste ale activității, în dauna aportului pe care organizațiile U.T.C. trebuie să-l aducă în formarea convingerilor, a atitudinilor înaintate ale tinerilor, în formarea gîndirii lor politice vii, caracterizată de responsabilitate, de înțelegerea rolului și menirii lor în colectivul de muncă, în societate.

Una din cauzele acestei situații rezidă în faptul că deseori organizațiile U.T.C. își propun obiective ușoare, scăpînd din vedere intervențiile de fond și concrete pe care le reclamă educația comunistă continuă, multilaterală, a tinerilor. S-a ajuns astfel la scăderea rolului și funcției educative a adunării generale, a învățămîntului politic-ideologic, s-a produs o slăbire a vieții interne în multe organizații U.T.C. care n-au dezbătut decît la mari intervale de timp probleme politice și ideologice; a scăzut combativitatea revoluționară, manifestîndu-se îngăduință față de fenomenele și atitudinile negative din muncă, viața și comportarea unor uteciști. Un aspect al muncii noastre, asupra căruia ne-a reținut atenția critica conducerii partidului, îl constituie modul defectuos în care se realizează cunoașterea vieții și preocuparilor tinerilor de către multe organe alese ale U.T.C., inclusiv de către Comitetul Central, în a căror activitate ocupă un loc prea mare elaborarea instrucțiunilor și recomandărilor, fără a se asigura finalizarea lor corespunzătoare, sporirea forței și capacității de influențare a propagandei în rîndul tineretului.

S-a instaurat în practica muncii unor organe și organizații U.T.C., ca și a unor factori cu care colaborăm, tendința de a justifica unele neajunsuri printr-un așa-zis dezinteres al tinerilor față de problemele politice. Viața arată că interesul tinerilor pentru fenomenul politic contemporan, intern și extern, este deosebit de activ și cuprinzător. Ei refuză însă, și pe bună dreptate, acțiunile monotone, lipsite de conținut. Pentru a răspunde acestui interes vom generaliza dezbaterile politice, confruntările de opinii în care se va pune accent pe clarificarea și însușirea de către tineri a ideilor și principiilor politicii partidului și statului nostru, pe înțelegerea justă, profundă, a sensului și semnificației evenimentelor lumii contemporane. Fără a diminua răspunderile și atribuțiile noastre directe, pe care le vom exercita mai larg în cadrul sistemului de învățămînt politic U.T.C., în adunările generale, în activitățile cultural-artistice pe care le întreprindem, socotim totuși necesară o mai justă corelare a eforturilor tuturor factorilor educativi pentru a spori în primul rînd calitatea muncii, gradul ei de influențare asupra gîndirii și comportării tinerilor. În acest spirit vom conlucra strîns cu școala, cu toate cadrele didactice, în vederea creșterii eficienței procesului instructiv-educativ în formarea convingerilor comuniste ferme ale generațiilor de elevi și studenți; în sprijinirea muncii noastre ar putea acționa mai eficient și Radioteleviziunea prin emisiunile social-politice și cele anume destinate tineretului. Credem în același timp că și frontul editorial ar putea să răspundă mai operativ cerințelor formării ideologice a tinerilor prin lucrări care să abordeze îndrăznet și cu forță de argumentare problematica vieții noastre, preocuparile tinerilor, aspectele multiple și complexe ale transmiterii către tineret a valorilor ce decurg din realizările socialismului în patria noastră.

Cu toate că ceea ce este caracteristic profilului politic-moral al tinerei generații este devotamentul pentru patrie și partid, munca plină de abnegație pentru cauza socialismului, atitudinea cetățenească înaintată, întîlnim încă printre tineri cazuri de deviere morală, tendințe de parazitism și căpătuială, abdicări de la condiția muncii și a responsabilității sociale, manifestări de cosmopolitism, de ploconire în fața modului de viață burghez. Iată de ce sîntem hotărîți ca educarea prin muncă și pentru muncă să cunoască o susținere cît mai concretă atît în cadrul activității politice și culturale, cît și în activitatea voluntar-patriotică în care intenționăm — așa cum am început de altfel — să cuprindem în brigăzi staționice, cu obiective și responsabilități precise, întreaga masă de tineri.

Raportînd întreaga noastră activitate politică și educativă la realitățile concrete, specifice fiecărui loc și colectiv de muncă, vom acorda o atenție deosebită tineretului muncitoresc, educării tuturor celorlalte categorii de tineri în spirit muncitoresc, vom folosi toate mijloacele care ne stau la dispoziție — agitația vizuală, munca de la om la om, gazetele și revistele pe care le editează organizațiile noastre, dezbaterile etc. — pentru a da un caracter general ofensiv întregii noastre acțiuni, atît în ceea ce privește integrarea profesională a tinerilor, îndeplinirea exemplară a sarcinilor economice și întărirea disciplinei, cît și în eliberarea conștiinței lor de mentalități înapoiate, retrograde.

Aspectele negative din comportarea unor tineri vădesc necesitatea intensificării eforturilor noastre împreună cu cele ale organelor de stat pentru dezvoltarea la toți tinerii a unei poziții civice responsabile, a hotărîrii de a milita pentru triumful principiilor și normelor eticii noastre, ale echității și dreptății sociale, pentru combaterea oricăror manifestări și influențe ale moralei burgheze.

Este cunoscut că în preocupările culturale ale unor organizații U.T.C., în programele unor cluburi, case de cultură și cămine culturale, accentul a fost deplasat deseori mai mult spre divertisment, spre latura artistică a activității, și mai puțin pe aceea de informare și instruire culturală. S-au organizat mai multe acțiuni de amploare, concursuri, care își au rațiunea și însemnătatea lor, dar s-au rărit acțiunile simple, eficace, prin care să se asigure dialogul de idei, contactul publicului tînăr cu fenomenul cultural. În repertoriile unor formații artistice, îndeosebi la elevi și studenți, au pătruns tendințe de imitare a unor mode și curente artistice străine, retrograde, în dezacord cu valorile spirituale ale socialismului. Totodată, s-a făcut simțită tendința unor cadre U.T.C. de a pune o serie de neajunsuri ale activității noastre pe seama greutăților privind baza materială.

Eliminînd neajunsurile semnalate în acest domeniu, utilizînd mai eficient baza materială existentă, vom intensifica, împreună cu factorii și instituțiile culturale, acțiunile destinate cunoașterii și asimilării de către tineri a valorilor științei, a culturii naționale, formării gustului pentru frumos, a discernămîntului critic, un accent deosebit punînd pe popularizarea și răspîndirea literaturii și artei, pe instaurarea unui climat de interes general pentru autoinstrucție și educație.

Concluziile desprinse din analiza critică a activității noastre ne-au relevat încă o dată faptul, subliniat cu tărie de conducerea partidului, că intensificarea muncii politico-educative, receptarea în cîmpul ei de acțiune a unui conținut de idei tot mai bogat și strîns legat de marile probleme ale evoluției societății noastre reclamă în chip necesar înnoirea stilului și metodelor de muncă ale organelor U.T.C., ale activiștilor organizației noastre, legarea strînsă a muncii lor de preocuparile și dorințele tinerilor pentru a fi astfel în stare să dea răspunsuri în spiritul exigențelor actuale la tot ceea ce aduc nou, inedit, viața și practica în procesul de educare și formare multilaterală a tineretului.

Ne dăm seama că în această privință nu am manifestat suficientă

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

(Urmare din pag. a II-a)

încă obligații pe care nu le-a onorat așa cum se cuvine. În activitatea unor cadre de la Comitetul Central al U.T.C., de la unele comitete județene, municipale și orășenești s-au manifestat aspecte de formalism, de rutină, tendințe de tratare intelectualistă a vieții și a activității tinerilor, a organizațiilor U.T.C., fapt ce a influențat negativ asupra finalității unor soluții și măsuri adoptate, a determinat în unele locuri un climat de preocupări abstracte, rupte de realități.

Avînd reale premise pentru îmbunătățirea întregii noastre munci, încredințez conducerea partidului, pe dumneavoastră personal, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom face totul pentru creșterea aportului Uniunii Tineretului Comunist la aplicarea în viață a programului ideologic al partidului, pentru realizarea îndatoririlor de onoare ce ni le-ați trasat, de a munci în așa fel încît fiecare organizație U.T.C să devină o adevărată școală de educație și participare a tineretului la viața socială.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE RĂDULESCU

Pe baza orientărilor și indicațiilor cuprinse în propunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, propuneri care s-au bucurat de însușirea deplină a Comitetului Executiv al Comitetului Central, problemele îmbunătățirii activității politice și cultural-educative, ale ridicării pe o treaptă superioară a nivelului conștiinței socialiste au făcut obiectul unor ample dezbateri ale comuniștilor și tuturor celorlalți oameni ai muncii în cadrul organizațiilor de partid, organizațiilor de tineret și organizațiilor obștești, în presă, la radio și televiziune.

Această dezbatere, care a cuprins întregul popor, ridicînd probleme vitale care preocupă pe fiecare fiu al patriei noastre socialiste, muncitor, țăran, intelectual, tînăr sau virstnic, constituie o ilustrare vie a democratismului profund și a stilului de muncă ce caracterizează întreaga activitate desfășurată de partid în vederea realizării sarcinilor trasate de Congresele al IX-lea și al X-lea, pentru dezvoltarea societății noastre românești.

Aș dori să arăt că participînd la plenare ale activului de partid din județul Teleorman, din Ministerul Finanțelor, Banca Română de Comerț Exterior, Secretariatul General al Consiliului de Miniștri, am avut prilejul să constat încă o dată atașamentul deplin al comuniștilor participanți la aceste plenare față de politica partidului și sînt bucuros să-mi îndeplinesc mandatul pe care ei mi l-au încredințat, de a transmite Comitetului Central, dumneavoastră tovarășe Ceaușescu, aprobarea unanimă a măsurilor adoptate de Comitetul Executiv din inițiativa dumneavoastră, măsuri pătrunse de o adîncă principialitate marxist-leninistă și de un înalt atașament față de popor, precum și angajamentul ferm al organizațiilor de partid de a depune toate eforturile pentru transpunerea în viață a acestui program.

Tovarăși,

În mod deosebit doresc să subliniez excepționala valoare teoretică și practică a expunerii prezentate la plenara noastră de către secretarul general al partidului, care demonstrează încă o dată spiritul creator, științific, partinitatea profundă, combativitatea revoluționară, clarviziunea și înalta ținută morală comunistă, caracteristice personalității tovarășului Nicolae Ceaușescu. Mă asociez la propunerea care a fost făcută aici de tovarășul Bodnaraș, ca această expunere să devină document al plenarei noastre.

Tovarăși,

Doresc și eu să relev ampla activitate creatoare pe care partidul nostru o desfășoară pe planul teoretico-ideologic și al educației comuniste, rezultatele pozitive ce se obțin în condițiile aplicării măsurilor adoptate în luna iulie de Comitetul Executiv al Comitetului Central.

În activitatea comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii au sporit preocupările pentru îmbunătățirea conținutului politic al activității lor, creșterea combativității și a intransigenței față de lipsuri și de abateri de la etica comunistă. Sînt continuate cu mai mult entuziasm tradițiile revoluționare ale partidului, se înmulțesc acțiunile patriotice ale oamenilor muncii de toate virstele, se organizează brigăzi de muncă voluntară, întregul popor nu precupețește nici un efort pentru a-și aduce o cît mai mare contribuție la dezvoltarea țării noastre socialiste.

Îmbunătățirea muncii politice și educative în toate domeniile a avut un rol important în afirmarea și mai puternică a capacităților creatoare ale clasei noastre muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății noastre, în accelerarea ritmului de dezvoltare, în creșterea eficienței activității desfășurate în primele 10 luni ale acestui an. Ne apropiem de ritmul de creștere de 12 la sută pe care ni l-am propus să-l realizăm pînă la sfîrșitul anului.

Concomitent cu constatarea rezultatelor pozitive obținute pînă în prezent, profunda analiză științifică marxist-leninistă cuprinsă în expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, cît și dezbaterile care au avut loc în cadrul organizațiilor de partid au relevat faptul că aceste rezultate nu sînt încă la înălțimea cerințelor etapei actuale, a construcției socialismului în țara noastră. În această privință, lucrările plenarei noastre, hotărîrile care vor fi adoptate vor duce neîndoielnic la intensificarea muncii politico-ideologice pentru a imprima activității colectivelor de oameni ai muncii din toate compartimentele vieții economice, sociale, științifice și culturale un caracter profund partinic, revoluționar, corespunzător ideologiei partidului nostru.

Prin aceasta se accentuează procesul de transformare a conștiinței comuniste într-o uriașă forță constructiv-revoluționară a societății noastre, pentru ca prin munca susținută a tuturor oamenilor muncii, mobilizați și conduși de partid, sarcinile actualului cincinal să fie îndeplinite și depășite.

Tovarăși,

Documentele privind îmbunătățirea activității ideologice și de educație comunistă cuprind o mare bogăție de idei, reprezintă un amplu program politic de însemnătate deosebită. Aceste documente constituie, în același timp, aplicarea creatoare la cerințele actuale și de perspectivă a liniei politice pe care partidul nostru a formulat-o încă de la întemeierea sa. Dacă recitim „Scînteia" și „Lupta de clasă" ilegale sau documente ale partidului nostru din anii ilegalității, sau răsfoim filele îngălbenite de vreme ale unor colecții de reviste din perioada dinainte de război, conduse nemijlocit de partid sau aflate sub influența sa, care poartă titluri ca „Era nouă", „Stînga", „Cuvîntul liber", „Reporter", „Bluze albastre", ca să amintesc numai cîteva din acelea pe care le-am cunoscut direct, vom constata cu legitimă mîndrie și emoție că între linia politico-ideologică a partidului din anii ilegalității și cea de astăzi nu numai că există continuitate, ci actuala linie politică, așa cum în mod magistral a definit-o tovarășul Ceaușescu în rapoartele sale la Congresele al IX-lea și al X-lea, precum și în documentele recente și în expunerea de astăzi, reprezintă aplicarea concepției generale a partidului la condițiile actuale din țara noastră. Pe bună dreptate, putem afirma că partidul nostru aplică marxism-leninismul în mod creator în opera de construire a socialismului în România.

Construirea societății socialiste multilateral dezvoltate, către a cărei realizare sînt îndreptate eforturile susținute ale întregului nostru popor, nu este de conceput fără abordarea și rezolvarea în condițiile cerute de viață a multitudinii de probleme noi, teoretice și practice, pe care le ridică înfăptuirea unei opere de o asemenea amploare și complexitate. Din aceasta decurge necesitatea organizării însușirii de către comuniști, de către noi toți, de către toți oamenii muncii a materialismului dialectic și istoric, concepția științifică a clasei muncitoare despre lume și societate, care și-a demonstrat viabilitatea în practica socială ca singura teorie revoluționară capabilă să ducă la construirea unei societăți cu adevărat democratice, în care masele largi de oameni ai muncii, eliberate de exploatare și asuprire, să se bucure pe deplin de roadele muncii lor.

Studierea aprofundată a marxism-leninismului constituie o necesitate, întrucît orice problemă a construcției socialismului este în primul rînd o problemă politică ce nu poate fi rezolvată cu succes fără cunoașterea legilor de dezvoltare a societății, fără interpretarea științifică a fenomenelor, fără o atitudine conștientă, militantă din partea fiecăruia dintre noi. Datorită activității ample și susținute desfășurate de partid, sînt create cele mai bune condiții pentru răspîndirea largă a cunoștințelor politice, științifice, economice, tehnice, a valorilor culturii și artei. Dispunem astăzi de vasta rețea a învățămîntului de partid, precum și de instituțiile de stat din domeniul învățămîntului, cercetării științifice, culturii și artei, care oferă, într-un cadru organizat, posibilități variate pentru educarea politică și ridicarea nivelului ideologic al tuturor cetățenilor acestei țări.

Nu pot să nu fac o comparație între condițiile actuale, între situația actuală în care fiecare cetățean al țării are acces nelimitat la tezaurul științei și gîndirii marxiste și condițiile grele, pline de riscuri din anii ilegalității, în care mulți dintre noi, cei prezenți în această sală, puteam să studiem fragmente din operele lui Marx, Engels și Lenin și alte lucrări editate de partid, să ne înarmăm cu știința interpretării fenomenelor social-politice, să ne facem o concepție despre lume și viață.

Stăruind asupra studierii aprofundate a materialismului dialectic și istoric, ca o necesitate pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor importante și complexe pe care le ridică construirea socialismului în țara noastră, aș dori să subliniez, totodată, cerința ca această studiere să se desfășoare în spirit creator. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a atras în permanență atenția asupra adevărului că marxism-leninismul nu este o dogmă, un compendiu de directive valabile oricînd și în orice loc, ci este o învățătură vie, care, pornind de la adevăruri fundamentale, universal valabile, se dezvoltă și se îmbogățește necontenit pe baza experienței fiecărui partid și a fiecărei țări socialiste, izvorîtă din realitățile și condițiile specifice fiecărei țări, din cerințele fiecărei etape istorice.

Tovarăși,

Pentru a reflecta tendința generală care se manifestă în evoluția societății moderne, sub influența puternic stimulatoare a revoluției tehnico-științifice contemporane, va trebui ca și în țara noastră îmbinarea dialectică a cercetării economice cu producția să constituie tot mai mult o latură specifică a dezvoltării economiei noastre naționale.

În această ordine de idei, unul din domeniile de activitate care au un rol crescînd în sporirea eficienței eforturilor depuse pentru dezvoltarea economiei naționale este cel al relațiilor economice externe. Se știe că această activitate cunoaște în prezent și va înregistra în viitor o și mai mare extindere, adîncire și diversificare. Ca urmare, în fața cercetării științifice economice, ca și a tuturor lucrătorilor din domeniul științelor sociale și politice, se pun de pe acum și se vor pune și mai mult în viitor o serie de probleme cu caracter principial teoretic și cu puternice semnificații politice, precum și numeroase probleme practice, a căror soluționare la timp este menită să aducă o contribuție importantă la accelerarea progresului economic și social al țării noastre, la realizarea cu eficiență sporită a obiectivelor stabilite prin planurile de stat. Deși în ultima perioadă acestor probleme li se acordă o atenție mai mare din partea cercetătorilor noștri, putem totuși afirma că în această direcție s-au făcut totuși pînă acum pași foarte modești. Problemele participării țării noastre la diviziunea internațională socialistă și mondială a muncii ar trebui să ocupe în planurile de cercetare ale Academiei de Științe Sociale și Politice și Academiei „Ștefan Gheorghiu", ale catedrelor și laboratoarelor din sistemul Ministerului Învățămîntului un loc corespunzător însemnătății lor crescînde pentru economia noastră națională. În această ordine de idei, în lumina expunerilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, preocupările oamenilor de știință economiști, activiștilor de partid, juriștilor și altor specialiști ar fi util să fie într-o mai mare măsură îndreptate către elaborarea unor studii și cercetări teoretice de ansamblu privind conținutul, caracteristicile și tendințele procesului obiectiv al creșterii interdependențelor dintre economiile naționale, ale intensificării participării fiecărei țări la diviziunea internațională a muncii.

În contextul general al intensificării muncii ideologice și politice desfășurate de partid și al confruntărilor de idei cu privire la raportul dintre național și internațional ca factori ai dezvoltării economice și sociale, apar oportune cercetarea și demonstrarea, pe baza analizei concrete a propriei noastre experiențe, a experienței celorlalte țări socialiste și altor țări, a rolului hotărîtor care revine factorului intern, mobilizării intense și eficiente a propriilor resurse materiale, financiare și umane, în dezvoltarea fiecărei țări, și a rolului factorului extern, menit să contribuie la sporirea eficienței eforturilor pe care le depune fiecare țară pentru propria-i dezvoltare.

În concepția partidului nostru, dezvoltarea efortului propriu nu înseamnă izolare sau autarhie, ci încredere în capacitatea clasei muncitoare, în posibilitățile creatoare ale întregului nostru popor. Promovînd o astfel de concepție, partidul nostru militează pentru participarea activă a României la schimbul universal de bunuri materiale și spirituale, pe baza principiilor unanim recunoscute ale relațiilor dintre state.

În aceeași ordine de preocupări, pornind de la analiza stadiului atins în dezvoltarea economiei naționale și de la respectarea neabătută a principiilor care călăuzesc întreaga politică a partidului și guvernului țării noastre în domeniul relațiilor externe, se simte nevoia desfășurării unei activități științifice mai intense pentru determinarea direcțiilor, căilor și formelor celor mai avantajoase, mai eficiente de participare a țării noastre în diviziunea internațională socialistă a muncii. Această activitate trebuie să se bazeze pe analiza concretă și definirea clară, pe tratarea și interpretarea științifică a colaborării, cooperării și integrării economice internaționale, ca forme de înfăptuire a procesului creșterii interdependențelor dintre economiile naționale. Desigur, abordarea unor astfel de probleme presupune luarea în considerare în mod complex și diferențiat a tuturor factorilor sub influența cărora se desfășoară acest proces, natura orînduirii statelor participante, principiile care stau la baza relațiilor dintre ele, nivelul dezvoltării lor economice și altele.

Studiile și cercetările cu caracter teoretic de ansamblu se cer a fi completate cu analiza științifică a problemelor specifice ale colaborării și cooperării economice pe ramuri și domenii de activitate, care, încadrate în tabloul general în continuă evoluție al relațiilor economice externe ale țării noastre, să permită relieferea avantajelor participării noastre la schimburile economice și tehnico-științifice internaționale, pentru asigurarea unui ritm susținut al dezvoltării economiei românești. Este necesar ca studiile și cercetările care se vor efectua să ducă la determinarea cît mai precisă a intereselor de colaborare ale României și să finalizeze cu propuneri concrete privind promovarea pe baze bilaterale și multilaterale a unor forme moderne și eficiente de cooperare în producție cu țările socialiste, precum și cu alte țări ale lumii, așa cum de multe ori ne-a atras atenția tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În orientarea cercetărilor științifice referitoare la problemele participării noastre la circuitul economic mondial este necesar să se aibă permanent în vedere faptul că aceasta constituie o parte integrantă a politicii externe a partidului nostru, în centrul căreia se situează dezvoltarea colaborării, cooperării și prieteniei cu toate țările socialiste, pe baza principiilor marxist-leniniste, ale internaționalismului socialist, respectarea suveranității și independenței naționale, egalitatea deplină în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc și întrajutorarea tovărășească. Afirmarea acestor principii și promovarea lor consecventă au o mare forță educativă, întrucît numai pe baza lor se îmbină armonios patriotismul socialist și sentimentele de solidaritate internaționalistă.

Conform indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, un loc important trebuie acordat problemelor extinderii și diversificării relațiilor economice și tehnico-științifice cu țările membre ale C.A.E.R. În această privință, probleme de o însemnătate deosebită teoretică și practică se ridică în legătură cu participarea activă a țării noastre la înfăptuirea programului complex al adîncirii și perfecționării colaborării și dezvoltării integrării economice socialiste, adoptat anul acesta la București de către sesiunea a XXV-a a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, acest document ține seama de necesitatea unei cooperări multilaterale și, în același timp, de interesele fiecărei țări, el bazîndu-se pe principii acceptabile care sînt singurele ce pot asigura o bază solidă relațiilor dintre state. Desigur însă, programul complex trasează numai direcțiile orientative ale dezvoltării colaborării dintre țările membre ale C.A.E.R. în următorii 15—20 de ani.

Pentru determinarea modalităților în care țara noastră poate participa în mod eficient și cu inițiativă la acțiunile concrete de colaborare și cooperare care vor fi organizate în cadrul C.A.E.R., este necesar să fie cercetată o gamă largă de probleme, în vederea găsirii unor soluții realiste, care să corespundă în mod efectiv intereselor economiei noastre naționale, precum și intereselor partenerilor noștri.

Lărgirea și îmbunătățirea continuă a activității de colaborare și cooperare internațională a țării noastre necesită nu numai intensificarea preocupării ministerelor și celorlalte organe de stat și economice în acest domeniu, ci și sporirea grijii organelor și organizațiilor de partid pentru ridicarea continuă a nivelului de pregătire politico-ideologică a lucrătorilor care activează pe tărîmul relațiilor economice și tehnico-științifice externe, educarea lor în spiritul înaltei responsabilități și exigențe, al normelor morale noastre comuniste.

În încheiere, dați-mi voie să exprim convingerea că garanția transpunerii în viață a hotărîrilor pe care le va adopta plenara noastră o constituie faptul că întregul proces de ridicare a nivelului conștiinței socialiste a oamenilor muncii din țara noastră este condus cu fermitate, înțelepciune și clarviziune de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI SIMION DOBROVICI

Dezbaterea în plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a activității politico-ideologice și cultural-educative reprezintă un act de înaltă semnificație patriotică al partidului, al secretarului său general, o modalitate dintre cele mai concrete de perfecționare a muncii noastre de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Expunerea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu analizează multilateral procesul de făurire și dezvoltare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii din patria noastră, subliniază succesele pe care partidul le-a obținut în opera de construire a societății noi, făcînd totodată cunoscute lipsurile și neajunsurile care s-au manifestat în activitatea organelor și organizațiilor de partid, a instituțiilor centrale, a întregului proces de educație. Apreciez în gradul cel mai înalt spiritul de adîncă responsabilitate și combativitate partinică în care analizează aceste probleme, strădania pe care conducerea partidului o depune pentru rezolvarea lor. Soluțiile oferite de conducerea de partid, propunerile de măsuri ale tovarășului Nicolae Ceaușescu și concluziile formulate la consfătuirea de lucru cu activul de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, propunerile participanților la discuții constituie un program de muncă a cărui realizare practică va duce la modificări de ordin esențial în domeniul activității de propagandă, îi va asigura acesteia un conținut corespunzător, va îmbogăți experiența organelor și organizațiilor de partid, de masă și obștești, creîndu-se toate condițiile pentru obținerea în viitorul apropiat a unor rezultate remarcabile.

Comuniștii, toți oamenii muncii din județul Vrancea au încercat sentimente de profundă satisfacție față de programul de educație comunistă elaborat de tovarășul Nicolae Ceaușescu. În adunările de partid, ale organizațiilor de masă și obștești, în plenara comitetului județean de partid, comuniștii, toți oamenii muncii și-au exprimat deplinul lor acord cu toate măsurile preconizate, au subliniat importanța deosebită a acestora pentru educarea marxist-leninistă a cetățenilor patriei, au făcut propuneri în vederea organizării cît mai temeinice a muncii politice și cultural-educative.

În cadrul adunărilor de partid din județul nostru, în cele ale organizațiilor U.T.C., documentele au avut darul să trezească un interes mai mare față de analizarea și discutarea aspectelor multiple ale activității politico-educative. Organizațiile de partid și-au dat seama că este necesar să crească exigența față de felul în care cadrele, masa comuniștilor, toți salariații își îndeplinesc obligațiile profesionale, luptă pentru asigurarea în fiecare loc de muncă a unui climat educativ sănătos, manifestă intransigență față de toate lipsurile care contravin principiilor eticii comuniste. Nu întîmplător în adunările de partid, înțelegînd sensul profund și just al măsurilor adoptate de conducerea partidului, comuniștii au criticat unele atitudini de automulțumire.

Recunoscînd lipsurile care au caracterizat munca noastră de pînă acum, nu putem să trecem cu vederea o serie de neajunsuri care au aparținut instituțiilor centrale, organizațiilor de masă și obștești. În ultimii ani, așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, școala românească a făcut progrese însemnate în ceea ce privește asigurarea condițiilor materiale. Totuși, sînt de părere că Ministerul Învățămîntului s-a preocupat mai mult de latura instructivă și mai puțin de cea educativă. Măsurile vizînd dezvoltarea laturii tehnico-productive a învățămîntului, a educației patriotice a tineretului au fost puține și timide. Abia după apariția documentelor de partid, a concluziilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, la ședința activului de partid din domeniul ideologiei activitatea în acest domeniu a cunoscut un reviriment. În prezent, deși s-au dat toate indicațiile, Ministerul Învățămîntului nu a clarificat încă o serie de aspecte care împiedică bunul mers al activității. În fiecare an școlar întîrzie apariția programelor școlare pentru anumite discipline ; se acționează încet pentru stabilirea nomenclatorului de meserii din cadrul atelierelor școală ; nu există metodici de predare a diferitelor discipline în liceele și școlile generale ; nu este clarificată nici acum, după ce anul școlar a început, problema personalului didactic pentru disciplinele tehnico-productive. Organizația județeană de partid Vrancea consideră că măsura întăririi caracterului tehnico-productiv al activităților școlare răspunde întru totul nevoii de a forma un tineret gata să-și aducă contribuția la realizarea sarcinilor economice și politice ale țării. Ca urmare a indicațiilor conducerii de partid, folosind sprijinul părinților și al unităților economice, am organizat 100 de noi ateliere școală, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului 1972 să amenajăm peste 300 de ateliere, cifră care reprezintă necesarul județului nostru pentru procesul instructiv-educativ.

În ceea ce privește activitatea culturală, aș vrea să spun că fostul Comitet de Stat pentru Cultură și Artă a făcut foarte puțin pentru îndrumarea și sprijinirea comitetelor de cultură și artă din județe. Consider necesar ca noul organism, Consiliul Culturii și Educației Socialiste, să facă mai mult, în special în direcția pregătirii cadrelor necesare unităților de cultură și artă — directori de cămine, case de cultură, bibliotecari, muzeografi. Cred că ar trebui să se găsească o modalitate comună de acțiune a Consiliului Culturii și Educației Socialiste și a Ministerului Învățămîntului pentru pregătirea și asigurarea necesarului de cadre în domeniul culturii ; să se încurajeze mai mult creația artistică populară și cultă.

Am prezentat pe scurt cîteva neajunsuri din activitatea organizațiilor de partid din județul nostru în domeniul muncii politice și cultural-educative de masă. Analizîndu-le, în lumina recentelor documente de partid, într-o largă dezbatere publică, noi am luat numeroase măsuri pentru înlăturarea lor. Avem acum la îndemînă un program de muncă concretă cu sarcini pentru toate organizațiile de partid, de masă și obștești, a cărui realizare ne va oferi însemnate succese. Sîntem preocupați, în primul rînd, de asigurarea unei educații sănătoase și partinice a tinerilor și virstnicilor, de creșterea combativității și întărirea rolului organizațiilor de partid la fiecare loc de muncă. Ne străduim, în prezent, să îmbunătățim educația politică și ideologică a tuturor categoriilor de cetățeni, în primul rînd a membrilor de partid, a tinerilor, să ridicăm nivelul de cunoștințe tehnice și științifice al muncitorilor și tehnicienilor, al membrilor cooperatori. Urmărim cu maximum de atenție felul în care se face educația politico-ideologică în școli, în instituții și întreprinderi, în unitățile agricole. Sîntem hotărîți să desfășurăm o bogată muncă de educație patriotică, socialistă, să formăm și să dezvoltăm concepția științifică despre lume și viață la toate categoriile de cetățeni. Rezultatele pe care noi le-am obținut în răstimpul scurt de la aplicarea indicațiilor conducerii partidului ne dau sentimentul că vom reuși, că ne vom achita cu cinste de sarcinile stabilite de partid.

Între eforturile depuse de către partid, de secretarul său general, de a perfecționa neîncetat sistemul nostru social, de a făuri în acest proces revoluționar omul nou, caracterizat prin înalte trăsături etice, morale, și preocuparea constantă de a contribui la îmbunătățirea climatului internațional există o unitate dialectică. Respectul pentru celelalte popoare, partide comuniste și muncitorești, promovarea unor norme principiale, marxist-leniniste, juste, în relațiile dintre țările socialiste, dintre partidele frățești constituie unul dintre elementele fundamentale ale educației etice, socialiste a comuniștilor din România, a tuturor cetățenilor patriei noastre. Rodnica activitate desfășurată pe plan extern de către conducerea partidului și statului, dezvoltarea colaborării și întrajutorării dintre Partidul Comunist Român și celelalte partide comuniste și muncitorești, dintre România și toate țările socialiste, corespunde, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea din plenară, unor necesități obiective. Între partidul nostru și partidele din țările socialiste există strînse legături de prietenie, de colaborare. Aceste relații, cultivate prin întreținerea unui permanent dialog de la partid la partid, de la țară la țară, prin întîlniri reciproce, oferă cel mai bun mijloc de cunoaștere, de înțelegere, de depășire a greutăților temporare, de împărtășire a experienței în făurirea societății noi, socialiste.

Recent, pe baza înțelegerii dintre conducerea partidului nostru și a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar am vizitat, împreună cu alți activiști, Republica Populară Ungară. Schimbul de vederi, de experiență, în problemele muncii politice, ale organizării și conducerii vieții sociale ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine, să ne convingem de necesitatea dezvoltării bunelor relații între partidele noastre, relații bazate pe egalitate, pe respect reciproc și întrajutorare tovărășească. Îmi exprim deplinul acord la principiile politicii externe a partidului și statului și în munca noastră politico-ideologică și cultural-educativă vom milita pentru cultivarea sentimentelor solidarității cu toate popoarele, pentru cultivarea convingerilor internaționaliste.

În încheiere, îmi exprim acordul față de măsurile aprobate de Comitetul Executiv și direcțiile de desfășurare a activității politice-ideologice și cultural-educative, cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la actuala plenară. Asigurăm conducerea partidului, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că comuniștii, toți oamenii muncii din județul Vrancea nu-și vor precupeți eforturile pentru aplicarea hotărîrilor plenarei, desfășurînd o vastă activitate pentru dezvoltarea conștiințelor și mobilizarea tuturor energiilor în vederea înfăptuirii sarcinilor economice care ne revin din actualul plan cincinal.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI TITUS POPOVICI

Sînt convins că exprim un adevăr evident spunînd că expunerea secretarului general al partidului nostru este unul din documentele fundamentale ale partidului, model strălucit de aplicare a marxism-leninismului corespunzător și necesar noii etape de dezvoltare a societății noastre.

Caracterul acesta de noutate — creatoare și de necesitate obiectivă, armonios împletite, e demonstrat cu prisosință de adeziunea deplină a întregului partid, a întregii noastre națiuni, care, ca întotdeauna vede în programul partidului nostru propriul său program, materializarea aspirațiilor sale vitale, a speranțelor devenite certitudini. Pentru că socialismul nu înseamnă o oarecare societate de consum, în care bunăstarea unei colectivități se realizează pe seama intereselor și aspirațiilor altei colectivități, ci, în primul rînd, un vast, multilateral și complex proces de perfecționare a omului, eliberat de servituțile exploatării, dar nu și de ceea ce mii de ani de orînduiri bazate pe inegalitate socială, națională sau umană au lăsat în conștiința lui.

Socialismul științific dă un răspuns dialectic limpede, bazat nu pe iluzii, ci pe analiza lucidă a raporturilor din societate, marii și fundamentalei probleme-cheie a căutărilor artistice dintotdeauna — a libertății omului ! Libertatea creatoare, responsabilă, nu „libertatea" anarhică, destructivă și sterilă, care s-a dovedit întotdeauna în istorie, în fond, o complicată formă de servitute.

Pentru scriitorul comunist, pentru care noțiunea de responsabilitate deschisă, declarată și programatică constituie una din cele mai importante cuceriri ale revoluției, acest program este programul întregii sale vieți.

În cadrul fatal limitat al unei luări de cuvînt, permiteți-mi să abordez, în mod, de asemenea, fatal incomplet, dar foarte sincer, cîteva din problemele care cred eu că se pun creației artistice.

Am spus-o în nenumărate rînduri, și o repet de la această înaltă tribună : îndrumarea de către partid a literaturii noastre, care s-a exercitat chiar în condițiile nespus de grele ale ilegalității, a constituit un catalizator al celor mai bune conștiințe artistice românești. Nu este un lucru întîmplător că, chiar în perioada dintre cele două războaie, ponderea culturii noastre a fost realistă, că sub asaltul forțelor iraționale, mistice, destructive ale demnității, libertății și cunoașterii, arta română a înscris pagini nemuritoare. Mai tîrziu, după preluarea puterii, într-o perioadă complexă pe care unii dintre noi ne-am obișnuit s-o vedem doar sub aspectul exagerărilor dogmatice, și este o viziune parțială și îngustă (fără a minimaliza totuși influențele dăunătoare, sterilizante care s-au exercitat în acel timp), în acea perioadă — spun — totuși, îndrumarea principială de partid a ferit cultura noastră și pe creatori de traumele grave, care în alte părți au produs tragediile cunoscute.

Încă de pe atunci documentele partidului nostru au atras atenția asupra incompatibilității care există între îndrumarea principială de partid și spiritul de tutelă mărunță, de ingerință administrativă, de neînțelegere a specificului artei, a modului în care arta influențează conștiința. E drept că în practica curentă s-au întîmplat însă multe, pentru că știți proverbul „teoria ca teoria, dar practica ne omoară".

Acum, documentele prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin analiza profundă pe care o fac etapei actuale și mai ales perspectivelor pun, din nou, și problema îndrumării artei și literaturii pe un plan superior, dinamic, care cere structuri noi, suple, spirit creator, inițiativă și curaj.

Spre deosebire de viziunea idilică, de escamotare a contradicțiilor din societate (viziune în fond mic-burgheză și ipocrită), tovarășul Nicolae Ceaușescu ne îndeamnă la analiză, la meditație, la abordarea deschisă a propriei noastre activități în toate implicațiile ei.

Teoria lipsei de conflict în literatura realist-socialistă, în fond o teorie vulgar-idealistă a făcut mult rău dezvoltării artei. Teoretic, sau mai bine zis, tacit, noi am îngropat-o, dar trebuie să spun că în practica curentă ea a funcționat și mai funcționează, sub diferite forme. Or, viața ne arată fără putință de echivoc că făurirea unei noi societăți nu este și nu poate fi un marș triumfal, însoțit de muzică festivă, ci înfruntarea conștientă a tuturor greutăților în numele unui ideal, care nu mai este numai un ideal, ci a devenit realitate.

Toate acestea sînt clare, dar nu o dată, cînd se pune problema oglindirii în artă a vieții, cu luminile și umbrele ei, a contradicțiilor din realitate, a ciocnirilor dintre mentalități, opinii, poziții, caractere, a luptei dintre vechi și nou (și nu rareori vechiul se drapează demagogic în haina noului) apar în practica îndrumării ezitările, o prudență de tip mic-burghez, străină spiritului în care partidul nostru a abordat totdeauna realitatea.

Trebuie să spun deschis că funcționează în unele capete, mai mult sau mai puțin pătrate, concepția, stafia unor dogme, infirmate de viață, dar nu chiar de tot decedate, că ceea ce, de pildă, documentele de partid, practica partidului nostru au scos la iveală, au analizat clar și științific ar putea avea în artă efecte dăunătoare. Că, de pildă, oglindirea contradicțiilor apărute într-un moment istoric între clasa muncitoare și țărănime — (colectivizarea a fost un act revoluționar, complex, uneori dramatic și nu o cheltuială) — ar afecta sau ar oferi *în artă* o imagine deformantă a unității *reale* care există în viață. Eu cred că literatura și arta pot ataca orice problemă, oricît de complexă și că tocmai o asemenea literatură problematică, de dezbatere a ideilor și concepțiilor de viață este cerută de epoca noastră. Nu există subiecte „tabu". Există însă poziția de pe care se abordează temele vieții și, într-adevăr, aici nu cred că poate exista nici un fel de rabat.

Documentele plenarei din aprilie 1968 au scos la iveală lucruri dureroase, tragice, abuzuri grave. Din această plenară partidul nostru a ieșit întărit. Se poate aborda, de pildă, într-un roman sau în film așa ceva ? Da, eu cred în mod hotărît că da ! Pentru că atunci am fost înarmați cu o poziție limpede, adevărată și profundă ; asemenea abuzuri, asemenea tragedii au fost și sînt străine spiritului partidului nostru, spiritului mișcării comuniste, ele au acționat tocmai împotriva acestui spirit.

Pe lîngă afirmarea, cu hotărîre, deschis, cu mîndrie a idealurilor în slujba cărora ne-am angajat întreaga viață, eu cred că avem datoria să nu neglijăm și să nu ultăm funcția critică a artei.

Există în societatea noastră destule racile, destule tare moștenite de la vechea societate. Pomenesc una singură, furtul, și sînt de acord că trebuie să fie caracterizată această formă sălbatică și revoltătoare, de însușire a bunurilor create prin muncă și sacrificiu, drept contrarevoluționară și tratată ca atare. Dar nu putem în același timp să nu observăm că apar și aspecte negative proprii societății noastre, născute o dată cu ea. Vă dau numai un exemplu : există în mentalitatea unor tovarăși, a unor oameni cinstiți, cu o viață impecabilă, părerea că „dacă eu am dus-o greu, de ce fiul meu să cunoască greutăți" ? — și astfel apar niște mici boiernași, viitori neadaptați, privilegiați înainte de vreme. Socialismul, străin egalitarismului mic-burghez, este dușman neîmpăcat al privilegiilor de orice fel.

Cred că nu exagerez cu nimic spunînd că în domeniul elaborării unor noi principii ale esteticii marxist-leniniste, corespunzătoare etapei în care ne găsim, o estetică deschisă și nu o colecție de norme, avem mari rămîneri în urmă în afirmarea nuanțată, la înalt nivel de gîndire, a concepției noastre despre artă. Numai așa se pot explica o serie de aberații estetice, care, s-o recunoaștem, au populat paginile publicațiilor noastre, umbrind astfel realizări importante, de mare valoare, în domeniul poeziei mai ales, din acești ani, puse pe același plan cu sinistre aberații grafomane, într-o regretabilă confuzie a valorilor.

Este cel puțin ciudat că, evident, cu onorabile excepții, critica noastră — a cărei misiune fundamentală nu numai artistică, dar și social-politică, este analizarea fenomenului artistic contemporan românesc — s-a ocupat mai mult de Kafka (scriitor, de altfel, de o mare importanță în evoluția literaturii acestui secol), s-a ocupat mai mult de absurd — ca formă de „existență" contemporană, de ambiguitate — ca formă „superioară" a complexității artistice, decît, de pildă, de raportul realitate-artă în condițiile marilor mutații care se produc în conștiința omului socialist.

Analizînd opera lui Balzac, Engels a emis o teză fundamentală, arătînd că forța obiectivă a metodei realiste l-a făcut pe marele scriitor să-și demaște propriile sale concepții reacționare, clericale și monarhiste. Astăzi, în concepția noastră filozofică deschis afirmată, noțiunea de realism capătă o nouă și superioară accepțiune, direct opusă simplismului și determinismului mecanicist.

Un singur cuvînt despre realismul socialist. Un curent poate fi numit oricum, depinde care este conținutul său exprimat în opere de artă. Or, multe din „operele" perioadei dogmatice nu erau nici realiste, pentru că porneau de la concept către realitate, și nici socialiste, pentru că evitau realitatea vie. În legătură cu îndrumarea, un alt exemplu. Este știut că Lenin nu aprecia estetic poezia lui Maiakovski, recunoscîndu-i numai o valoare agitatorică. Dar, sînt convins

(Continuare în pag. a IV-a)

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

(Urmare din pag. a III-a)

că Lenin ar fi declanșat focul unei critici nimicitoare asupra acelui funcționar cultural care ar fi luat această apreciere estetică a sa drept indicație politică. Și îmi imaginez ce s-ar fi întîmplat cu acela care, mergînd mai departe, ar fi luat măsuri administrative, lucru pe care nu o dată tipul uman pe care eu îl numesc metaforic funcționar-cultural, e gata să-l facă cu grăbire, spre prezervarea, de altfel ipotetică, a scaunului.

Iar, cînd mai tirziu, asemenea funcționari au acuzat pe Șolohov că „Donul liniștit" e o carte contrarevoluționară, Stalin a apărat această carte, arătînd că înfățișarea tragediei zguduitoare a unui om cinstit pe care viața, propria lui neînțelegere, complexitatea revoluției îl fac să se pună de-a curmezișul revoluției, pe lîngă marea ei valoare artistică, are o puternică forță educativă.

Cred însă că nu ne putem limita, în domeniul esteticii marxist-leniniste, la citarea clasicilor marxism-leninismului sau a unui exemplu din poziția pe care un conducător de partid a avut-o în una sau alta din problemele artei.

În acest domeniu, al esteticii marxist-leniniste contemporane, circulă — trebuie s-o mărturisim — foarte multe confuzii. Una dintre ele este neînțelegerea sau înțelegerea îngustă a ceea ce se numește caracterul educativ al artei. Arta nu educă în mod didactic, imediat și direct. Arta educă prin specificul ei, care constă în sporirea cunoașterii, prin explorarea sufletului omenesc și relevarea în sufletul omenesc a acelor trăsături care îl înalță. Arta noastră realistă își poate însuși fără rezerve vechiul adagiu antic „nimic din ceea ce e omenesc nu mi-e străin", nici bucuria, nici melancolia, nici elogiul vitalist al vieții și nici meditația asupra morții.

Eu cred că e timpul ca în cadrul uniunilor de creație, în locul unor discuții de atitea ori sterile, să începem abordarea marilor probleme care ne frămîntă : raportul artă-realitate, conflictul în operele despre epoca noastră, valoarea experimentului, falsul experiment ș.a.m.d. Atunci vom instaura un adevărat climat de lucru, de creație, nu ne vom irosi forțele în furtuni în pahare cu apă, care, chiar așa în pahare cu apă fiind, consumă nervii și macină prețioase energii.

Foarte puține cuvinte despre climat, despre climatul obștei noastre scriitoricești. Nu voi intra în detalii, dar nu e un secret pentru nimeni că pe lîngă realizări certe, lucrurile nu merg prea strălucit în obștea noastră. Noi ne-am obișnuit să vorbim mai mult despre ceea ce ni se cuvine și mai puțin despre ceea ce datorăm. Și dacă în obștea scriitoricească s-au întîmplat lucruri neplăcute, aceasta se datorează, printre cauze multiple, uneia pe care o voi numi foarte clar : încălcarea de către unii a normelor de partid. Ceea ce consider eu cu adevărat revoluționar în spiritul Congresului al IX-lea este punerea în practică, în mod consecvent, a ideii că normele de partid sînt *aceleași* pentru toți, de la secretarul general al partidului, pînă la ultimul membru de partid. Nimic, nici talentul, nici geniul chiar, nu poate scuza la un scriitor comunist încălcarea normelor și a moralei de partid. Pentru că a aderat conștient nu la un club de discuții, nici la o societate de tămîiere reciprocă, ci la un program și la un statut. Și dacă s-au întîmplat lucruri regretabile, cred că o vină serioasă revine și acelor scriitori investiți cu înaltul titlu de membru al Comitetului Central. Trebuie să spun deschis că eu însumi am avut de multe ori o atitudine de espectativă comodă, de contemplare ironică și superioară în fața unei serii de manifestări negative, uitînd unul dintre principiile pe care le-am îndrăgit din adolescență, al lui Solon din Atena : „oamenii ar trebui să aibă două țepi, una pentru cei ce-i atîță la uri inutile, iar alta pentru cei ce nu le spun adevărul la timp".

Pentru că în ultimii ani m-am ocupat îndeosebi de scenariul de film și pentru că filmul ocupă un loc atît de important în viața spirituală contemporană, cred utilă exprimarea unor puncte de vedere mai concrete.

Problema de bază a cinematografiei noastre în etapa actuală rămîne cea a scenariilor. Alcătuirea repertoriului anual, a planului este în esență un act politic. Aici comanda socială funcționează direct, nemijlocit. Modul în care se prezintă planul de producție cinematografică pe un an, sau într-o perspectivă mai largă, dovedește maturitatea și competența îndrumării, spiritul ei de răspundere partinică. Unul, două sau mai multe filme bune pot rezulta și din conjuncturi fericite. O producție națională de înalt nivel presupune existența unei viziuni de ansamblu, rod al colaborării, al muncii colective a tuturor creatorilor din cinematografie, precum și al consultării științifice și serioase a opiniei publice, care nu o dată a fost neglijată în numele unei reprobabile atitudini ciocoiești.

Din păcate nici pînă astăzi, deși de ani de zile există acest deziderat, nu s-a reușit realizarea unui portofoliu de scenarii care să garanteze dezvoltarea ritmică, normală și pe mai mulți ani a filmului românesc. În faza actuală eu nu văd realizarea unui film izbutit fără colaborarea strînsă regizor-scriitor de la începutul și pînă la sfîrșitul unui film. Dar la noi, pentru că regizorii nu sînt salariați, ci lucrează pe contract, nu o dată regizori de valoare și de prestigiu au acceptat subiecte minore și nesemnificative numai ca să poată lucra și ca să nu-și piardă mîna. Cred că se impune restudierea situației regizorilor de film. Orice casă serioasă de filme din lume are în dosarele ei zeci și sute de scenarii. Cu atît mai mult este imperios necesar acest lucru la noi, unde portofoliul de scenarii oglindește direct o viziune politică și educativă.

Istoria națională atît de bogată în semnificații actuale s-a dovedit a fi un filon fertil de autentică creație ; dar filmul istoric, ca să nu fie o simplă superproducție oarecare, cere o îndelungă pregătire prealabilă, lungi consultații istorice, meditații adînci asupra sensului epocii și figurilor evocate. Realizarea epopeii naționale, factor de uriașă însemnătate în educarea patriotismului socialist, privește întreaga noastră cinematografie. Istoria Partidului Comunist Român oferă un material imens, inedit, de o mare forță dramatică și educativă ; pentru că atunci, în anii grei ai ilegalității, s-au pus bazele realizărilor de astăzi. Sub ochii noștri se desfășoară plenar o altă epopee, aceea a luptei pentru construirea unei noi societăți, a unui om multilateral dezvoltat, stăpîn și creator. Să fim sinceri, filmul nostru a oferit o foarte palidă imagine a acestei realități despre care nu se poate scrie și care nu poate fi cinematografic imaginată într-un birou sau într-o cafenea sau în urma unei fugitive prospecții pentru alegerea locurilor de filmare. Niciunde ca-n film necunoașterea realității nu sare mai izbitor în ochi, falsul sau improvizația superficială nu sînt mai ușor depistabile.

Încheiez. În arta unei națiuni și în viața artistului, nu declarațiile — oricît de sonore ar fi ele — contează pînă la urmă, ci faptele, iar faptele noastre se numesc cărți, romane, poeme și filme. Sînt convins că această plenară deschide un drum nou, clar, artei, nu numai respingînd confuziile, ci, în primul rînd, constituind pentru fiecare creator un îndreptar de gîndire, de acțiune și de viață.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ȘTEFAN PÉTERFI

Plenara Comitetului Central se înscrie ca un moment de importanță istorică pentru viitorul întregii noastre națiuni socialiste. Documentul programatic de o deosebită importanță teoretică și practică expus de tovarășul Nicolae Ceaușescu aici dovedește pregnant că scopul suprem al politicii partidului comuniștilor români este omul, dezvoltarea plenară a personalității acestuia, înnobilarea lui cu tot ce a creat mai de preț geniul uman.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a dovedit și de data aceasta că avem datoria patriotică să depunem eforturi și mai mari pentru îmbunătățirea întregii activități politice, ideologice, de educație revoluționară a maselor. Acest program dovedește o vie întruchipare a responsabilității și umanismului care călăuzesc politica partidului, ca și a caracterului său consecvent revoluționar.

Personal, apreciez în mod deosebit aportul remarcabil al tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la inițierea, elaborarea și înfăptuirea programului pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice și educative, care ilustrează elocvent înalta sa principialitate și exigență comunistă, gîndirea sa originală în abordarea problemelor teoretice și practice, capacitatea de a analiza științific fenomenele vieții sociale și de a elabora soluțiile cerute de progresul societății românești, profundul său devotament față de interesele cardinale ale națiunii noastre, ale cauzei socialismului.

Imperativele puse de conducătorul partidului și statului nostru în fața lucrătorilor din domeniul politico-ideologic, de educație comunistă a maselor demonstrează că activitatea de formare a omului nou, cu înaltă conștiință socialistă, reprezintă un factor de prim ordin în grandioasa operă de transformare revoluționară a societății, de edificare a socialismului și comunismului. Ele se înscriu firesc și organic în contextul marilor transformări revoluționare obținute de poporul român în anii construcției socialiste pe calea prosperității sale social-economice. „Aceste profunde transformări cît și politica națională marxist-leninistă a partidul nostru au produs, de asemenea, — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în documentul prezentat plenarei — schimbări importante în relațiile dintre oamenii muncii români și de alte naționalități ; s-a întărit și se dezvoltă continuu colaborarea și prietenia dintre cei ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, în munca și lupta unită pentru făurirea socialismului în patria comună".

Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale, ca trăsătură esențială a orînduirii noastre socialiste, a fost posibilă numai pe baza lichidării exploatării omului de către om, a proprietății capitaliste asupra mijloacelor de producție. Această premisă socială a impulsionat o dezvoltare fără precedent a forțelor și relațiilor de producție, a determinat dezvoltarea armonioasă economică și culturală a tuturor județelor țării, ca și diversificarea și perfecționarea producției materiale de pe întreg teritoriul României socialiste.

De aceea putem acum sublinia cu mîndrie patriotică că oamenii muncii români, maghiari, germani, de alte naționalități au devenit stăpînii mijloacelor de producție, ai întregii avuții naționale, ei fiind constructorii propriului lor destin. Aceste izbînzi de aleasă semnificație umanistă, pentru care partidul nostru a luptat încă din ilegalitate, se înscriu pe traiectoria democrației socialiste. Astăzi oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare au în patria noastră toate posibilitățile ca, alături de poporul frate român, să-și dezvolte și să-și întregească personalitatea în cadrul procesului de creație a valorilor materiale și spirituale sau ca membri aleși în diferitele organe de decizie și execuție.

În România socialistă, oamenii muncii de naționalitate maghiară au toate posibilitățile pentru a-și lărgi orizontul cunoașterii. Școlile de diferite grade, revistele, ziarele, teatrele în limba maghiară sînt tot atîtea posibilități de educație comunistă, marxist-leninistă a cetățenilor patriei noastre, care aparțin acestei naționalități conlocuitoare.

Numai în ultima perioadă de timp, pe baza indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, au fost create revista „A Hét" (Săptămîna) și editura „Kriterion", au fost introduse emisiuni în limba maghiară la radio și televiziune, instrumente politice de mare eficiență în educația dragostei pentru patria noastră comună, Republica Socialistă România.

În facultăți, în funcție de necesități, a crescut numărul de discipline care se predau în limba maghiară, pe baza indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu la plenara Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară. Rămîne pentru noi, Consiliul oamenilor muncii de naționalitate maghiară, ca o îndatorire revoluționară să ne aducem și mai mult contribuția la educația tineretului în spiritul muncii, al dragostei pentru clasa muncitoare.

În uzine și fabrici, pe ogoare, în școli și facultăți, în institutele de cercetare trebuie să dovedim cu forța incomensurabilă a faptelor că împreună cu poporul frate român contribuim la progresul multilateral al patriei noastre comune, la creșterea prestigiului ei internațional. Rămîne pentru noi ca o îndatorire comunistă să facem totul pentru ca revistele, ziarele, ca și școala să contribuie și mai mult la cimentarea prieteniei dintre tinerii români, maghiari și de altă naționalitate.

Vom acorda toată atenția educării tineretului în spiritul marilor idealuri ale societății socialiste. Dorim ca revistele de cultură care apar în limba maghiară, teatrul, opera să vorbească mai mult despre tradițiile de luptă comună pentru o viață mai bună a oamenilor muncii români și maghiari, în anii grei ai exploatării. Aceste instituții trebuie să ajute cît mai eficient la cunoașterea reciprocă a valorilor materiale și spirituale create de poporul român și de naționalitatea conlocuitoare maghiară.

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, să mă angajez față de Comitetul Central al partidului, față de dumneavoastră personal, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că nu vom precupeți nici un efort pentru traducerea în fapte a ansamblului de măsuri privind perfecționarea activității ideologice și politico-educative, de ridicare a conștiinței socialiste a maselor.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI CONSTANTIN BĂBĂLĂU

Eveniment de o deosebită însemnătate în viața partidului și a țării, plenara la care participăm reprezintă un moment valoros pentru bilanțuri temeinice și, deopotrivă, un prilej de concluzionare științifică a unor idei prețioase izvorîte în nenumăratele forumuri ale comuniștilor, ale tuturor oamenilor muncii care au dezbătut cu interes și entuziasm programul de măsuri adoptat de Comitetul Executiv, la propunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii.

Aș dori să-mi exprim adeziunea și aprobarea mea față de proiectul de hotărîre supus spre discuție în această plenară și să afirm cu toată tăria că expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu reprezintă un model de analiză științifică a stadiului atins și a perspectivei în domeniul educației socialiste, un îndreptar prețios ce jalonează direcțiile în care va trebui să acționeze partidul nostru, în concordanță cu necesitățile dezvoltării societății socialiste, cu interesele vitale ale națiunii.

Pe planul relațiilor externe, expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu reafirmă cu toată vigoarea liniile directoare ale politicii și activității externe ale Partidului Comunist Român, care întrunesc adeziunea unanimă a întregului nostru popor. Țara noastră a militat și militează consecvent pentru dezvoltarea relațiilor multilaterale cu statele balcanice, acționînd pentru transformarea acestei regiuni a lumii într-o zonă a păcii, înțelegerii și colaborării, fără arme nucleare.

Dezvoltarea legăturilor pe linie de partid și de stat cu țările socialiste balcanice vecine, Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, cu Republica Populară Albania, lărgirea relațiilor cu celelalte state din această regiune servesc intereselor popoarelor din această zonă, cauzei păcii și securității în Europa, în întreaga lume.

Astăzi, ca și în fiecare dintre momentele anterioare, distincte și inimitabile, prin vigoarea dezbaterilor acestui măreț program de statornicire a unor noi configurații de conștiință am simțit prezența unei forțe uriașe, covîrșitoare : forța partidului nostru — izvorîtă din vasta sa experiență revoluționară — de a găsi răspunsuri și soluții viabile în măsură să ducă la perfecționarea activității noastre ideologice, domeniu hotărîtor și cu un incontestabil aport în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Studiind, dezbătînd și însușindu-ne temeinic aceste prețioase îndreptare, busolă veritabilă pentru orientarea noastră viitoare, am trăit cu o imensă tărie sentimentul prețuirii fără margini pentru inima și conștiința vie a partidului nostru, pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu, militantul comunist al epocii noastre, care slujește în mod exemplar interesele partidului, ale națiunii noastre socialiste.

În rînd cu milioane de comuniști și de alți oameni ai muncii de pe întreg cuprinsul țării care au dezbătut aceste documente, și oamenii muncii de pe meleagurile Doljului s-au străduit să contribuie prin opiniile și propunerile lor la întărirea acestui spirit politic vitalizator, și-au manifestat fără rezerve adeziunea unanimă la mărețul program al partidului.

În acest climat de dezbatere fecundă, au fost evaluate în adîncime problemele muncii politice și ideologice, succesele și neajunsurile, experiența dobîndită și sarcinile de perspectivă. Aș vrea să subliniez că în adunările de partid din județul Dolj comuniștii au folosit acest prilej pentru a dezbate într-o atmosferă de combativitate revoluționară toate aspectele muncii politico-ideologice și cultural-educative. De aceastădată n-au fost trecute cu vederea nici cadrele de activiști de partid sau de stat care au manifestat rutină în muncă și a căror activitate nu s-a ridicat la nivelul exigențelor formulate de mase.

Accentele critice și întreg climatul de combativitate promovat cu prilejul dezbaterilor au declanșat un proces de autoanaliză exigentă, nu numai sub forma simplei recunoașteri a unor neajunsuri, ci și prin eforturi sistematice pentru găsirea celor mai bune soluții menite să înlăture imediat deficiențele, să dea impuls întregii activități politico-educative viitoare.

În condițiile acestei redimensionări a spiritului de responsabilitate, organizația comuniștilor din județul Dolj a înregistrat rezultate bune în îndeplinirea sistematică a sarcinilor ce i-au revenit. Au fost înregistrate progrese evidente în ridicarea calității produselor, în folosirea eficientă a timpului de lucru ; în reducerea prețului de cost s-au obținut economii însemnate. În agricultura județului nostru, în pofida condițiilor nefavorabile din acest an, s-au obținut rezultate bune la păioase ; reușita mobilizare de forțe tehnice și umane, superioară celor din alte campanii, a dus la înregistrarea celei mai scurte durate a însămînțărilor de toamnă, și anume 20 de zile ; s-a scurtat mult timpul de recoltat la culturile de toamnă.

Instituțiile de artă și cultură ale județului și-au redimensionat și ele întreaga activitate în lumina înaltelor comandamente spirituale ce le stau în față. În școlile și facultățile din județ se înregistrează deja datele unui elocvent reviriment, determinat de aplicarea creatoare a măsurilor preconizate pe acest tărîm. S-au organizat peste 420 de ateliere-școală, în care, prin grija unităților economice, în prezent se desfășoară din plin acțiunea de asigurare a bazei lor materiale. De asemenea, vă informez, tovarășe Ceaușescu, că, în urma indicațiilor conducerii partidului, prin înțelegere cu uzina „Electroputere", au fost mutate catedra de mașini electrice și laboratoarele de calcul de la Universitatea din Craiova pe platforma uzinei „Electroputere". În prezent, se desfășoară din plin mutarea catedrei de chimie organică pe platforma combinatului chimic. La Stațiunea experimentală Bechet, care are și caracter de producție, se organizează catedra de viticultură intensivă, iar în cursul acestei luni vom definitiva integrarea catedrei de legumicultură în cel mai mare bazin legumicol al țării — Işalnița — Beharca.

Putem spune, cu alte cuvinte, că în acest domeniu este un început bun și sîntem siguri că vom duce cu cinste la îndeplinire sarcinile puse de către conducerea partidului pentru reorganizarea învățămîntului și legarea lui de practică.

Toate acestea vădesc că organizația noastră județeană a pășit ferm pe calea jalonată de conducerea partidului, că fiecare comunist de pe meleagurile Doljului se străduiește să-și îndeplinească misiunea de stimulator al energiilor colectivului din care face parte.

Legea obiectivă conform căreia conștiința rămîne în urmă dezvoltării bazei tehnico-materiale nu mai poate fi fetișizată, nu mai trebuie invocată ca un paravan comod de justificare, așa-zis obiectivă, a unor anumite lacune în activitate și a unor rezultate nesatisfăcătoare.

În expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au abordat probleme de o deosebită importanță teoretică. Astfel, prezentarea în mod științific a condițiilor ce pot determina apariția unor contradicții în socialism ne permite să tratăm corespunzător unele fenomene, unele laturi ale dezvoltării noastre sociale, care, evoluînd nedorit, ar putea crea condiții favorabile apariției unor conflicte, unor contradicții antagoniste. În acest context, o analiză atentă, în spiritul exigențelor și cerințelor actuale, ne arată că în activitatea noastră mai persistă încă numeroase rămîneri în urmă, că ceea ce am realizat pînă în prezent este doar un început, că mai avem multe de făcut pentru ridicarea nivelului activității educative, de formare și dezvoltare a conștiinței socialiste, de transformare a acesteia într-o puternică forță activă mobilizatoare.

Organul nostru județean de partid este conștient că nu a folosit toate forțele de care dispune, nu le-a antrenat suficient în acțiunea de mare răspundere a pregătirii politico-ideologice a oamenilor muncii, deși conducerea partidului nostru a considerat din totdeauna că ridicarea conștiinței socialiste constituie un element esențial fără de care nu se poate concepe construirea noii societăți.

Lipsurile manifestate în acest domeniu ne obligă la reflecții responsabile. Pentru aceasta ne propunem măsuri hotărîte pe linia îmbunătățirii stilului de muncă al organelor și organizațiilor noastre de partid, necesitate ce decurge din complexitatea sarcinilor etapei ce o parcurgem, din imperativul asigurării unui caracter unitar al muncii politico-ideologice, al activității de partid.

Vom pune accent pe pregătirea politico-ideologică a activului de partid, a tuturor celor chemați să desfășoare muncă de propagandă, îmbinînd instruirea lor pe teme politice generale, teoretice, cu cunoașterea temeinică a preocupărilor concrete și țelurilor de perspectivă ale activității noastre. În abordarea formelor și metodelor de muncă pe tărîm politico-educațional vom ține seama, cu deosebire, de opțiunile maselor, de necesitatea activizării și extinderii acelor forme și metode care și-au verificat deplina utilitate, puterea de pătrundere și influențare, subordonîndu-le sarcinilor concrete de la fiecare loc de muncă.

Este, de asemenea, necesar să transformăm adunările generale de partid în veritabile școli de educație, de formare și dezvoltare a convingerilor comuniste, în organisme viabile de dezbatere a principalelor probleme din viața unor colective de muncă, de promovare a luptei între vechi și nou, de ridicare a spiritului critic și autocritic, de afirmare a unor poziții combative împotriva fenomenelor negative, a manifestărilor de indolență și superficialitate.

Considerăm, în același timp, că trebuie să dezvoltăm experiența cîștigată în perioada premergătoare sărbătoririi semicentenarului partidului, cînd, într-un interval de timp relativ îndelungat, toate acțiunile organizațiilor de partid, de sindicat, U.T.C., de femei, ale instituțiilor de cultură și învățămînt au fost temeinic coordonate, pe baza unui plan unic, sub conducerea comitetului județean de partid.

Cu aceste gînduri, stimați tovarăși, cu aceste jaloane mobilizatoare pe care ni le propunem în activitatea noastră de viitor, permiteți-mi ca în încheiere să transmit plenarei angajamentul organizației județene de partid Dolj de a milita neobosit, alături de întregul popor, pentru traducerea în viață a excepționalului program de educație comunistă a maselor, pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ANTON BREITENHOFER

Patria noastră, Romînia socialistă, a cunoscut în ultimul sfert de veac adînci transformări revoluționare în toate domeniile activității umane. Noua etapă de dezvoltare în care am intrat, etapa edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, deschide perspective luminoase întregului popor, punînd însă și sarcini noi și mari în fața noastră, în domeniul producției, ca și în întreaga construcție socială. Ele vor trebui realizate de oameni, vor trebui să fie opera lor conștientă. De aceea sînt întrutotul de acord cu programul de îmbunătățire a activității ideologice, cu faptul că e necesară o muncă mai activă, mai intensă de educație socialistă a maselor largi și nu împărtășesc deloc părerea că formarea și transformarea conștiinței poate fi lăsată la voia întîmplării, a mersului de la sine. Fără o activitate ideologică și politică intensă, dinamică și ancorată în cea mai strictă actualitate, partidul nostru ar fi aidoma unui uriaș ceasornic ale cărui arătătoare, deși se mișcă, indică totuși ora inexact, iar noi, ca popor și națiune, am scăpa cele mai multe trenuri în direcția progresului, a socialismului și civilizației.

Aș vrea să mă refer pe scurt la unele probleme reliefate de expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Este poate pentru prima dată cînd se vorbește atît de pregnant despre necesitatea cultului muncii, îndeosebi în legătură cu educația tineretului. Aceasta constituie, după părerea mea, o problemă centrală a dezbaterii noastre. După cum se știe, munca este un factor esențial în opera de formare a conștiinței socialiste a oamenilor. Cel mai elocvent exemplu ni-l furnizează însăși clasa noastră muncitoare, care a acumulat, în lupta revoluționară, o imensă experiență politică ; la aceasta se mai adaugă cunoscutele însușiri ale muncitorului — cunoștințe profesionale temeinice, spirit de disciplină, simțul practic, receptivitatea față de ceea ce este nou și înaintat în viață. Este adevărat, aceste însușiri le întîlnim îndeosebi la cadrele muncitorești mai vechi, la acei care aparțin primei sau primelor generații de muncitori ai epocii noastre socialiste. Prin noțiunea „clasa muncitoare" înțelegem, firește, astăzi altceva decît proletariatul de ieri sau numai muncitori aflați direct în procesul de producție. În ultimii 20 de ani, milioane de oameni din mediul sătesc au găsit ocupații în industrie. Rîndurile clasei muncitoare au crescut și cresc necontenit — această creștere este un izvor de forțe și energii noi, dar ea implică, totodată, o preocupare sporită de generalizare a tradițiilor, a însușirilor și a spiritului muncitoresc. Este, deci, pe deplin îndreptățită cerința de a folosi din plin nucleul, l-aș numi de bază, de muncitori formați de acum în școala uzinei și a vieții. Aici trebuie să intervină și simțul de răspundere al cadrelor din întreprinderile noastre, în ce privește formarea conștiinței socialiste a tinerilor muncitori sau a acelora care vin de la țară. Ei au nevoie de acest sprijin tovărășesc.

Sînt, de asemenea, perfect de acord că în societatea socialistă pot apărea și apar contradicții care, dacă nu sînt luate în seamă din timp, pot degenera, căpătînd un caracter antagonist. Este de altfel o constatare deosebit de importantă și pentru cei care lucrează în presă, în publicistică, în domeniul artei și literaturii, și nu în ultimă instanță pentru ei, deoarece ziariștii, publiciștii și scriitorii, ca și creatorii din teatru ori cinematografie au menirea de a contribui în mod direct la procesul de educație socialistă, la ridicarea nivelului ideologic și politic al maselor largi. Atașamentul oamenilor de presă, de artă și literatură față de partid este, în acest context, o condiție sine qua non.

Dezbaterea documentelor de partid cu privire la programul P.C.R. pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor a fost și va continua să fie o adevărată școală pentru noi, ziariștii. Presa este, pe bună dreptate, adeseori criticată. În ciuda acestui fapt, după părerea mea, presa noastră, inclusiv radioul și televiziunea, a contribuit activ la elucidarea a numeroase probleme ideologice și politice. În schimb, consider că presa a păcătuit mai ales pe linia generalizării unor fenomene negative, fapt care, citeodată, a pus în umbră marile realizări obținute de poporul nostru pe toate fronturile construcției socialiste. Această constatare nu exclude, desigur, necesitatea ca spiritul de observație și combativitate al ziaristului să rămînă mai departe treaz și ascuțit.

Aceste observații critice își au deplina lor valabilitate și pentru colectivul de muncă unde lucrez. În dezbaterile desfășurate — în cadrul ziarului „Neuer Weg" — pe marginea documentelor de partid privind îmbunătățirea muncii ideologice și educative, a reieșit cît de mult mai avem de făcut pentru a ridica eficiența scrisului nostru la nivelul sarcinilor ce ne stau în față.

În legătură cu politica partidului nostru în problema națională, aș vrea să mă opresc asupra unui singur aspect. Această politică are adînci rădăcini în istoria mișcării muncitorești, revoluționare din țara noastră, se bazează pe o experiență extrem de prețioasă, pe un trecut de luptă înfrățită, poate, citeodată, prea puțin cunoscut, mai ales de oameni mai tineri. Or, politica exemplară marxist-leninistă a partidului nostru în problema națională, care își găsește expresia în egalitatea deplină a naționalităților cu poporul român, poate fi înțeleasă și apreciată în toate semnificațiile ei tocmai prin prisma premiselor ei istorice, care ar merita să fie mai amplu studiate și popularizate.

În încheiere, permiteți-mi să fac cîteva propuneri :

— Munca ideologică și de educație socialistă, să fie mai organic legată de realitățile noastre economice și sociale. Să studiem mai profund trăsăturile dominante ale clasei muncitoare și să generalizăm spiritul ei de disciplină, de combativitate și elementul revoluționar ale acestuia.

— Pornind de la rolul deosebit al clasei muncitoare în societatea noastră socialistă, consider că ar fi util ca în cadrul Academiei de științe sociale și politice să se organizeze un studiu sistematic și profund al clasei noastre muncitoare, al transformărilor și trăsăturilor noi, survenite în anii socialismului.

— Să răspundem teoretic, ideologic, mai operativ, la apariția unor fenomene noi în societatea noastră socialistă. În același timp, să combatem, cu aceeași operativitate, orice atacuri de peste hotare ale cercurilor reacțiunii la adresa politicii partidului și statului nostru. Propaganda noastră va trebui să fie mai activă și mai combativă.

În ceea ce mă privește, voi face totul la locul meu de muncă și în activitatea mea socială pentru a contribui din plin la realizarea programului partidului nostru, pentru îmbunătățirea activității ideologice și ridicarea nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a maselor.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI NICOLAE TEODORESCU

Am ascultat cu emoție în același timp afectivă și științifică ampla și strălucitoarea expunere a tovarășului secretar general al partidului, Nicolae Ceaușescu, păstrînd în minte un pasaj care mă încîntă ca un minunat lait-motiv. Citez : „la baza întregului proces educativ de formare a omului nou trebuie să așezăm munca, învățămîntul, știința, ca factori primordiali ai activității umane, ai progresului societății omenești". Ca om al muncii, cu specificul de om de învățămînt și știință, îmi iau permisiunea unei adeziuni totale și deliberate la această tează, care ar trebui să fie luată ca axiomă de toți cei care au sarcina de a forma oameni pentru construcția socialistă, pe care vrem s-o desăvîrșim multilateral în țara noastră. Într-adevăr, într-o societate care își construiește viitorul, munca devine o virtute civică, chezășia marilor realizări și titlul de noblețe care înalță frunțile celor mai vrednici de stimă și admirație.

Munca, însă, trebuie împletită cu învățămîntul, care o luminează și-i dă puteri de neînvins, iar învățămîntul trebuie așezat și înălțat pe știință, care s-a dovedit a fi lampa lui Aladin a vremurilor moderne.

Construcția socialistă are nevoie de specialiști de toate nivelurile, etapa actuală de dezvoltare multilaterală a societății noastre reducînd cu hotărîre ponderea muncilor necalificate, pe care le trece pe seama nenumăratelor și variatelor mașini, ridicînd în schimb ponderea muncii specializate, care impune o pregătire științifică și tehnică, precum și o cultură și o informare generale de bună calitate și mereu proaspete.

Sarcina formării acestor specialiști revine, desigur, în primul rînd, învățămîntului, care trebuie însă să nu uite că are această menire fiind legat de muncă prin finalitatea sa și de știință prin conținutul, metodele și ideologia sa.

Legarea învățămîntului de cerințele vieții înseamnă recunoașterea rolului său social de factor primordial al activității umane, și de aceea legătura dintre învățămînt, știință și muncă trebuie să fie organică. Învățămîntul nu se poate mărgini la predarea unor cunoștințe considerate ca importante pentru cultura generală științifică sau pentru viziunea personală a unei sau unor personalități. El trebuie să aibă ca finalitate înaltă trimiterea în producție, în activitatea social-economică a unor elemente bine pregătite, atît profesional, cît și civic.

În țara noastră, etapele succesive ale construcției socialiste au mărit exigențele societății noastre față de oamenii de învățămînt și de știință. În prezent, menirea esențială a învățămîntului superior este de a forma specialiști cu înaltă calificare în munca profesională, dar și în activitatea civică. Nu este suficient ca absolvenții facultăților să fie specialiști cu pregătire multilaterală, cu o cultură științifică solidă ; ei trebuie să fie, în același timp, și buni cetățeni, oameni ai cincinalului care îi așteaptă și-i primește în rîndurile devotate și hotărîte ale făuritorilor obiectivelor mărețe ale planului de dezvoltare.

Congresul al X-lea al partidului a caracterizat științific, cu o claritate și o înlănțuire viguroase marile obiective ale cercetării științifice și ale producției tehnico-economice ale actualului cincinal și liniile directoare ale deceniului 1971—1980. Au fost prevăzute și programe prioritare, privind obiective de importanță deosebită ca economia de energie, forajul de mari adîncimi, economia de metal, valorificarea complexă a resurselor Deltei Dunării, elaborarea de noi rășini sintetice și materiale plastice, aplicarea metodelor matematice în activitatea tehnico-economică și socială, cercetări aero-spațiale și altele. Pentru oamenii noștri de știință, mobilizarea talentului și capacității lor creatoare în vederea realizării obiectivelor de mare importanță pentru progresul societății noastre socialiste trebuie să fie stimulatoare a celor mai înalte ambiții competitive. În destul de multe sectoare creația științifică românească s-a afirmat cu prestigiu pe plan internațional, creîndu-și o frumoasă tradiție chiar prin înaintașii noștri de acum aproape un secol. De aceea, ploconirea unora în fața a tot ce vine din străinătate este o atitudine inadmisibilă, care trădează o carență a conștiinței, o înstrăinare care, beneficiind de o bunăvoință superficială, ar putea fi trecută pe seama unui snobism incompatibil și acesta cu calitatea de intelectual al societății socialiste românești.

Astăzi, politica hotărîtă de creștere a contribuției potențialului științific al țării la progresul ei tehnico-economic este perfect îndreptățită pentru realizarea marilor obiective ale planului de dezvoltare. În particular, aș putea asigura pe tovarășul președinte al Academiei de științe sociale și politice, tovarășul Miron Constantinescu, de dorința noastră de a extinde colaborarea începută în domeniul științelor sociale, inclusiv în sociologie.

Acest potențial științific poate fi produs de învățămîntul superior, care poate pregăti țării fizicieni, chimiști, matematicieni și alți specialiști de înaltă calificare. Ceea ce trebuie însă să fie avut în vedere este că pregătirea acestora nu se poate mărgini exclusiv la latura profesională, chiar dacă aceasta ar fi adecvată cerinței legării organice a teoriei de practică.

Programul pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor — atît de strălucitor și etică de convingător prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu — ne conduce la cerințe mai profunde, mai legate de ideologia conducătoare a societății noastre. Un specialist trebuie să fie la locul de muncă pe care și l-a ales, sau la care a fost repartizat, un activist care își consacră forțele, talentul și energia operei uriașe de înflorire multilaterală a țării. Un specialist de nivel superior și cu precădere un profesor este demn de acest titlu pe care i l-a conferit învățămîntul, dacă și numai dacă își face din activitatea sa multilaterală, profesională, educativă, obștească, politică un țel care se încadrează fără contradicții și compromisuri în țelurile mari ale vieții social-economice a țării. Comportarea sa în întreaga activitate trebuie să reflecte strălucitor o etică desăvîrșită, etica socialistă, atît în relațiile de muncă și în raporturile cu societatea, cît și în viața sa personală și familială. Pasiunea pentru profesiune, pentru promovarea științei, pentru lărgirea orizontului cunoașterii trebuie să se împletească strîns, organic, cotidian, cu conștiința mîndră de a fi un cetățean însuflețit de idealurile întregului popor, ale desăvîrșirii unei vieți libere și fericite.

Acesta este omul nou, format prin muncă, învățămînt și știință, pe care educația socialistă, prin îmbunătățirea activității ideologice, este chemată să-l pregătească pentru societatea socialistă multilateral dezvoltată care se plămădește în cincinalul care a început, desăvîrșindu-se în deceniul perspectivelor măreție în care am călcat cu dreptul la începutul acestui an de prime și fructuoase eforturi.

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P.C.R.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI DUMITRU POPESCU

Stimate tovarăşe secretar general,

Onorat prezidiu,

Dragi tovarăşi,

Asupra problemei aflate la ordinea de zi a plenarei noastre am discutat, ne-am frămîntat, am reflectat — în colectiv şi fiecare în forul său interior — cu cea mai mare gravitate, timp de aproape patru luni de zile.

În perioada care a trecut ni s-a înfăţişat şi mai clară, în adevăratele sale dimensiuni, însemnătatea excepţională a aşa-numitelor „teze din iulie" ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu. El s-a ridicat cu forţa spirituală pe care i-o cunoaştem împotriva mersului de la sine, împotriva cursului automat al vieţii sociale într-un domeniu fundamental : transformarea revoluţionară a conştiinţei şi gîndirii omului. S-a ridicat împotriva unilateralităţii unor organizaţii de partid şi a unor activişti care, absorbiţi de preocupările, şi ele, de altfel, foarte importante, ale organizării şi construcţiei economice, tindeau să piardă din vedere omul, conştiinţa şi gîndirea socială, amputînd prin aceasta ceva esenţial din fizionomia muncii de partid, din atribuţiile partidului nostru în contextul conducerii generale a societăţii.

În luciditatea şi forţa cu care tovarăşul Nicolae Ceauşescu a ridicat problemele din iulie în faţa conducerii partidului, în faţa întregului partid şi popor, se exprimă spiritul adevăratului revoluţionar comunist, al adevăratului conducător marxist-leninist, care nu se împacă cu linczeala, cu amorţirea, cu oboseala spirituală. Chiar dacă o minoritate anchilozată putea să nu înţeleagă imediat, el a acţionat cu întreaga responsabilitate pe care i-o conferă misiunea încredinţată de partid şi de popor, biciuind atitudinea de inerţie faţă de vechi, stimulînd cursul progresist al României şi pe plan spiritual şi, prin aceasta, întregul proces revoluţionar al dezvoltării societăţii noastre.

Am ţinut să subliniez acest lucru nu în sine, ci în raport cu concluziile intime pe care se cuvine să le tragă fiecare dintre noi, militanţii comunişti. A fost poate cea mai profundă lecţie revoluţionară, vie, pe care am primit-o. Am înţeles, poate mai bine ca oricînd, că între automulţumire, autotoleranţă şi autobirocratizare nu este, decît, cite un pas. Şi ce este un activist birocratizat, un militant căruia i s-a atrofiat simţul revoluţionar, decît un conservator ? În condiţiile socialismului acesta este unul dintre tipurile umane cele mai detestabile şi, în acelaşi timp, cele mai dăunătoare — şi aceasta în raport cu înălţimea locului pe care îl ocupă în ierarhia socială. Ajuns aici, cel în cauză pierde conştiinţa dezagregării sale politice şi, dacă este prea mare în grad, multă vreme nu se mai găseşte nici prin jur cine să i-o redea. Cred că pe mulţi dintre noi i-a trezit marea bătaie de gong din iulie şi de ieri.

Stimaţi tovarăşi,

Expunerea făcută de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în faţa plenarei actuale ne-a deschis, la capătul confruntărilor şi investigaţiilor ultimelor luni, panorama extraordinar de amplă, de cuprinzătoare, de diversă şi fin nuanţată a vieţii interioare a societăţii româneşti contemporane, a proceselor care se produc în conştiinţa socială, precum şi a direcţiilor şi modalităţilor de dirijare în continuare a transformării revoluţionare a omului.

Asemenea probleme pot fi puse în faţa societăţii cînd ea a ajuns la o anumită înălţime morală, la o anumită maturitate, la o adîncă conştiinţă a valorii sale şi a posibilităţilor sale. La această înălţime se află astăzi poporul român, ca urmare a neobositei munci revoluţionare de o jumătate de secol a partidului comunist.

Trăim, cred, unul din marile momente ale istoriei naţionale, una din acele clipe revelatoare care galvanizează existenţa unei întregi generaţii şi care au o înrîurire radicală şi îndelungată asupra viitorului. Pentru că astăzi, în blocul de marmură preţioasă, dar încă insuficient prelucrată, a socialismului, s-au trasat contururile grandioasei statui vii a omului superior de mîine. Avem încă mult de cioplit, de modelat trăsături şi expresii, de şlefuit nuanţe ale acestui portret — dar cît e de frumoasă şi de nobilă această muncă ! Unii poate, aiurea, vor privi cu neîncredere, cu ironie şi blazare această temerară încercare a comuniştilor români. Dar dacă vom reuşi, şi fără îndoială că vom reuşi, prin noi şi prin urmaşii noştri, vom fi săvîrşit cea mai mare capodoperă socială a tuturor timpurilor.

Esenţa oricărei metamorfoze spirituale pozitive, şi cu atît mai mult a celei comuniste, este înţelegerea, cunoaşterea. Activitatea pe care ne-o propunem va determina, în primul rînd, un salt al poporului pe tărîmul cunoaşterii. Al cunoaşterii ştiinţei actuale — în absenţa căreia orice om se găseşte, măcar pe un plan al existenţei sale, cu multe decenii în urmă. Ştiinţa modernă a schimbat radical reprezentările despre univers, despre natură, despre materie, despre viaţă ; fără înţelegerea acestora, filozofia noastră riscă să rămînă debilă, schematică, anacronică, neputincioasă să ne racordeze la lungimea de undă a gîndirii avansate a epocii. De aceea, consider de cea mai mare importanţă propunerile tovarăşului Ceauşescu privitor la o nouă organizare a explicării ştiinţei în masele populare din ţara noastră.

Cu aceeaşi stringenţă se pune problema ridicării gradului de cunoaştere filozofică a socialismului de către oameni. Socialismul este o lume infinită de acte umane, de raporturi sociale, de fapte, de atitudini şi reacţii, de opţiuni morale concrete. Sîntem departe de a fi pus acest univers clocotitor şi pasionant sub lupa observaţiei filozofice, pentru a explica semnificaţia, resorturile intime care declanşează toate aceste realităţi, pentru a detecta care din ele sînt de esenţă autentic socialistă şi care nu, pentru a înfăţişa expresiv şi convingător bogata galerie de tipuri umane noi, identificînd totodată tipurile anacronice ce trebuie supuse dispreţului, ironiei sau indignării publice. Ne întîlnim încă frecvent cu generalităţi exprimate într-o terminologie contorsionată, prolixă, aşa-zis profesională — reminiscenţă a ermetismului vechilor sisteme filozofice de cabinet, a tipului de filozofie de castă.

Cred că în socialism filozofia trebuie să devină o ştiinţă de masă. Renunţînd la orice pretenţii aristocratice, ea trebuie să se transforme într-o disciplină democratică, de largă circulaţie, într-un instrument de cunoaştere şi autocunoaştere a întregului popor. Multe din lucrările filozofice nu prezintă interes, nu au ecou în public pentru că conţinutul lor de observaţie şi reflecţie socială actuală este foarte inconsistent.

Unii se întreabă : ce să mai aducem nou în materialismul dialectic şi istoric ? Iată ce : confruntarea şi înfruntarea omului cu sine însuşi — una dintre cele mai spectaculoase şi mai dramatice bătălii care se dă aici, în această ţară, sub ochii noştri. Dacă absenteză de pe acest front, filozofia îşi semnează actul de condamnare.

Critica faptelor dăunătoare sau reprobabile este şi va fi în continuare bună, dar şi mai necesară este critica raţionamentelor care le generează, a izvorului lor de gîndire viciat, a mentalităţilor şi principiilor retrograde care le guvernează. La acest nivel arareori se ridică publicistica noastră, radio-televiziunea, lucrările filozofice. De altfel, acelaşi tratament au adesea şi faptele meritorii — ele sînt văduvite de relevarea mobilului intim care le justifică, şi care exprimă noul socialist în conştiinţă. Ne oprim, de multe ori, în general în munca educativă, la opoziţia dintre fapte şi nu la acea dintre moduri de gîndire, dintre principii morale şi filozofice. Este astăzi un oarecare divorţ între factologia lipsită de idei a ziaristicii şi ideile nederivate din fapte ale filozofiei. Investigaţia filozofică militantă concretă este cu atît mai necesară, cu cît uneori vechiul şi noul se împletesc în aceeaşi conştiinţă — oamenii neîmpărţindu-se net în două categorii distincte, între buni şi răi, între educaţi şi needucaţi. Cum conviet̨uiesc, cum se resping sau cum se influenţează reciproc aceste tendinţe în conştiinţa omului care se transformă, adică în constiinţa fiecăruia dintre noi, iată teme de cel mai stringent interes uman pentru cercetarea filozofică, pentru publicistica noastră, pentru televiziune, pentru literatură şi artă, pentru întreaga activitate educativă.

Lucrez de mai mulţi ani în funcţii de răspundere în unele din aceste domenii şi îmi reproşez că n-am reuşit să determin o asemenea abordare, de profundă rezonanţă, a înfruntării dintre nou şi vechi pe planul gîndirii şi moralei. Mi-a lipsit, poate, forţa necesară de a învinge rutina şi superficialitatea, sau chiar eu însumi am căzut, poate, uneori, resemnat, pradă rutinei şi superficialităţii. Resemnarea în faţa dificultăţilor duce, în mod inevitabil, în munca unui activist, la acea atitudine funcţionărească pe care, cu atîta justificare, a încriminat-o în expunerea sa secretarul general al partidului nostru. Cît este de valabil îndemnul ca noi, activiştii de partid, să facem cel mai mare efort pentru autoeducare, pentru reexaminarea critică neîncetată a stilului în care gîndim, trăim şi muncim ! Pentru că între autoignorare şi autoanulare nu mai e aproape nimic.

Stimaţi tovarăşi,

Profundele conflicte etice, de mentalitate, de spirit, care se produc între oameni şi în oameni în această dinamică epocă revoluţionară pe care o parcurgem reprezintă cea mai originală şi mai generoasă scenă de viaţă care s-a deschis vreodată în faţa literaturii şi artei. Există astăzi, se ştie, la creatorii de frumos, o adevărată sete de modernitate. În bună măsură ea este de înţeles. Ultimele decenii au răscolit atît de adînc lumea, încît este într-un totul firesc să doreşti să trăieşti în pas cu epoca.

Dar obiectul artei este şi va rămîne omul. Or, fenomenele cele mai noi, cele mai moderne şi mai pregnante, pe plan spiritual, în lumea contemporană, le evidenţiază socialismul. Ce poate fi mai grandios şi mai ispititor pentru un artist decît spectacolul oferit de revoluţia conştiinţei umane ? Comunicînd lumii această experienţă omenească fără precedent, literatura şi arta societăţii socialiste se pot plasa în mod indubitabil în avangarda creaţiei estetice universale. În paranteză fie spus, am putea fi foarte mulţumiţi dacă arta noastră nouă ar ocupa în lume locul pe care îl ocupă economia românească, prin ritmul ei înalt, şi, mai ales, politica externă, socialistă, dinamică şi profund raţională, închinată colaborării şi păcii, sprijinirii noului în lume, pe care o promovează partidul şi guvernul român şi care stîrneşte atîta interes, atîta simpatie şi admiraţie pe toate continentele.

Nu este oare paradoxal să fie considerat „de avangardă" curentul artistic care înfăţişează convulsiile unei lumi muribunde, arta care glorifică oboseala, disperarea, criza morală a clasei istoriceşte condamnată, arta viciată ea însăşi de acest climat spiritual şi care prezintă simptomele unei boli incurabile, ale agoniei, drept ale vieţii ? De ce nu se impune în avangardă arta care dezvăluie naşterea lumii noi, dominată şi de durerile facerii, dar şi de marea, sfînta emoţie a zămislirii ? Este oare mai pasionant apusul plumburiu de iarnă decît răsăritul scînteietor al zilei de primăvară ? Întunericul decît lumina ? Evident, nu ! Atunci ?

Nu cumva, o dată cu lepădarea unor noţiuni teoretice care înlesneau înţelegerea dogmatică, constrîngătoare a sensului de artă realistă, unii au lepădat şi interesul pentru realitatea socialistă ? De ce să nu spunem deschis, într-adevăr, unii tovarăşi s-au lăsat fascinaţi de aşa-zisa noutate a culturii care clamează destinul trist al lumii vechi. Iar ceea ce este cu adevărat nou în viaţa noastră s-au grăbit să-l catalogheze ca învechit, confundîndu-l cu ceea ce era depăşit în accepţiunea veche a unei noţiuni. Dar oare cînd constatăm că un fenomen este interpretat greşit, ne mulţumim să modificăm cuvîntul care îl defineşte, nu schimbăm în primul rînd fondul interpretării ? În cazul nostru, se pare că s-a schimbat o interpretare greşită cu alta la fel de greşită. Redarea simplistă, schematică a socialismului — deci pînă la urmă nerealistă — a fost înlocuită de către unii printr-o „complexitate" inventată, artificială, nebuloasă — tendinţă care are tot atît de puţin comun cu realismul ca şi prima, dezavuată la timpul său. Am greşit lăsînd să plutească asemenea confuzii în viaţa noastră culturală. Am greşit — şi aici îmi fac o gravă vină proprie — neorganizînd dezbaterea aprofundată a acestor noţiuni şi tendinţe, neelucidînd confuziile de fond, de pe poziţiile filozofiei noastre materialist-dialectice. Şi dacă e să fim sinceri cu noi înşine, trebuie să recunoaştem că nu am făcut-o aşa cum trebuia dintr-un spirit de comoditate ideologică, dintr-o pornire, conştientă sau nu, de eludare a dificultăţilor pe care le implică înfruntările teoretice complicate.

Nu vreau să minimalizez succesele reale ale creaţiei literar-artistice ale ultimilor ani, atît de fertili în întreaga noastră viaţă socială, dar cred că nu trebuie minimalizat nici tributul plătit de unii tovarăşi confuziilor. Şi mai ales nu trebuie minimalizată acea ruptură dintre artist şi viaţă despre care, atît de mişcător, şi cu atîta amară sinceritate, a vorbit ieri aici tovarăşul Zaharia Stancu.

Cred că expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu dă, într-un mod complex, esenţial şi extrem de stimulator, imaginea exactă a funcţiei de uriaşă importanţă socială pe care o are arta în orînduirea noastră, şi anume aceea de tribună de luptă în înfruntarea dintre nou şi vechi, în transformarea revoluţionară a societăţii, în perfecţionarea socialismului. O asemenea definire nu numai că nu exprimă intenţia sau posibilitatea vreunei îngrădiri a perimetrului de manifestare a creatorului, vreun îndemn spre închistare sau timorare, ci, dimpotrivă, reprezintă în esenţă o extindere a însuşi conceptului de democraţie socialistă, în care literatura şi arta sînt înglobate ca factori de opinie publică, de participare la dezbaterea critică de idei a cetăţii, la asanarea morală a societăţii, la defrişarea viitorului nostru socialist şi comunist.

O asemenea misiune este însă incompatibilă cu calificarea artei ca „joc gratuit al fanteziei" ce se mai vehiculează pe la periferia lumii noastre artistice. Cît de străniu şi de trist sună o asemenea profesiune de credinţă ! Pe o planetă sfîşiată de cumplite drame umane, într-o epocă a celor mai grave încleştări sociale, în care cohorte nesfîrşite de oameni se aruncă în luptă, uneori cu preţul vieţii, pentru idealul libertăţii, egalităţii şi dreptăţii, într-o societate ca a noastră care munceşte din răsputeri pentru a se autodepăşi pe toate planurile — este posibil ca artistul să se lase pradă „jocului gratuit al fanteziei" ? Aceasta nu poate fi decît lasitate sau egoism exacerbat. M-am referit la această „teorie" nu pentru că ea ar avea o răspîndire cît de cît notabilă — se ştie că veritabilii noştri oameni de cultură sînt adînc pătrunşi de răspunderea scrisului lor, a artei lor — ci numai pentru a releva poziţii de o mare precaritate ideologică în viaţa noastră spirituală, care nu trebuie numai persiflate, ci combătute cu toată seriozitatea.

Definirea clară în această plenară a rolului militant al literaturii şi artei are o uriaşă importanţă principială pentru creatorii din ţara noastră. Aceasta este de natură să-i ferească şi de idilism şi de negativism, să-i ajute să adopte o poziţie cu adevărat dialectică faţă de realităţile noastre sociale, să ridice atît nivelul combativităţii, cît şi spiritul tonic, mobilizator al operelor lor. Şi trebuie să spunem, aceasta îi va ajuta şi pe îndrumătorii culturali să adopte o atitudine de adevărată receptivitate principială faţă de îndrăzneala creatoare militantă a oamenilor de artă, faţă de arta mare, oricît de complicată ar fi ea.

De pe poziţiile socialismului, literatura şi arta sînt chemate să biciuiască tot ceea ce se opune socialismului — iată cum cred că trebuie să înţelegem cu toţii chintesenţa concepţiei estetice cu adevărat avansate a partidului nostru.

Stimaţi tovarăşi,

Partidul mi-a încredinţat recent răspunderea de a conduce nou creatul Consiliu al Culturii şi Educaţiei Socialiste. Tovarăşul Ceauşescu a subliniat din nou aici îndatoririle acestui organism de partid şi de stat, de care depinde în multe privinţe dezvoltarea sănătoasă a vieţii noastre spirituale. Avem de aruncat balastul unor concepţii şi practici de administraţie măruntă, al unui spirit de neutralism ideologic, al unei neputinţe de comunicare, de influenţare şi de convingere, al lipsei de suflu animator. Vom face acest lucru cu toată îndirjirea. Dar, paralel cu această operaţie de demolare a vechiului, esenţial în munca noastră este organizarea forţelor pentru construirea, în ritmul construcţiei socialiste generale, a unei culturi militante, de înaltă ţinută socialistă modernă, aleasă hrană sufletească pentru poporul nostru şi nobil mesaj românesc de idei şi de simţire către celelalte popoare. Ne vom consacra toată energia acestui comandament de partid suprem pentru munca noastră şi trebuie să spun că, în ce mă priveşte — într-un responsabil spirit autocritic — pentru că deşi nu am condus direct vechea instituţie, nu am reuşit să influenţez, ca îndrumător de partid, evitarea gravelor fenomene de degradare a acesteia.

Producţia culturală de import a fost revizuită, dar, din păcate, deocamdată, într-o direcţie unilaterală, acţionîndu-se mai ales prin eliminare. Cu această ocazie a ieşit în relief orizontul nostru destul de îngust de cunoaştere a creaţiei literar-artistice mondiale noi. Instituţiile însărcinate cu importul de cultură acţionau empiric, după ureche, nu aveau o viziune clară asupra veritabilelor valori de artă contemporane ale celorlalte popoare, achiziţionau lucrări nesemnificative, aparţinînd unor tendinţe lăturalnice, secundare sau chiar lucrări cu mesaj nociv, urmărind criterii facile, de ordin mercantil. Cei cîţiva tovarăşi care am răspuns din partea Comitetului Central de acest sector, şi în primul rînd mă am în vedere pe mine, am manifestat o slăbire a perspicacităţii ideologice, nesesizind la timp gravitatea cursului pe care îl lua această tendinţă, neacţionînd cu fermitate pentru a-l opri. Pornim acum de la un studiu ştiinţific al culturii contemporane mondiale. Se relevă rezerve mari de intensificare a schimburilor noastre culturale internaţionale, de amplificare a importului de valori artistice superioare, de esenţă progresistă, revoluţionară, avansat umanistă, de îmbogăţire şi diversificare şi pe această cale a vieţii artistice româneşti. Ne vom strădui să le punem cît mai repede în valoare.

Stimaţi tovarăşi,

Dezbaterea ideologică de masă care a avut loc, programul pe care îl va adopta plenara noastră vor avea, sînt convins, repercusiuni profunde, vor îmbunătăţi şi mai mult climatul social-politic şi moral care a început să fie purificat după Congresul al IX-lea. Această acţiune va stimula forţele înaintate ale societăţii, poziţiile înaintate în toate domeniile de activitate. Prin înfăptuirea acestui program, se va afirma şi mai puternic, pe un plan superior, rolul conducător al partidului în societate, va spori forţa creatoare, transformatoare a politicii sale revoluţionare, marxist-leniniste, al cărei ţel suprem este înălţarea omului pe cel mai înalt piedestal al demnităţii şi onoarei.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI TIBERIU GRECU

Am ascultat cu multă atenţie expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în cadrul plenarei noastre, document de partid de înaltă ţinută politică şi ideologică, care constituie, pentru toate organizaţiile de partid, toţi oamenii muncii, un program multilateral, ştiinţific de mare perspectivă, cu aplicaţii concrete în toate domeniile de activitate. Citind şi recitind acest important document de partid, frază cu frază, îţi dai seama din ce în ce mai bine de sensul şi exigenţele ce decurg din conţinutul lui, de marea sa valoare teoretică şi practică, de faptul că el reprezintă, pentru fiecare comunist, un plan concret de acţiune în vederea îmbunătăţirii întregii munci politico-educative.

În expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu se subliniază, în mod cu totul îndreptăţit, că un conducător de unitate socialistă nu este suficient să fie numai un bun specialist, să posede anumite cunoştinţe tehnico-profesionale, ci, în primul rînd, trebuie să se ocupe de ridicarea nivelului său ideologic, politic, să aibă o temeinică pregătire marxist-leninistă, în stare să contribuie la elaborarea tezelor teoretice ale liniei generale politice a partidului de construire a socialismului în ţara noastră. În consecinţă, educaţia comunistă a oamenilor nu trebuie să aparţină exclusiv numai organizaţiilor de partid sau U.T.C.-ului, ci şi cadrelor de conducere tehnico-administrative, începînd de la şeful de echipă pînă la director.

Aş dori să abordez pe scurt şi unele aspecte privind educarea tineretului. În Uzina de maşini grele Bucureşti peste 50 la sută din salariaţi sînt tineri proveniţi din şcoli profesionale, formaţi prin diferite mijloace de calificare sau prin angajări directe de la alte întreprinderi. Ei vin cu obiceiuri şi mentalităţi diferite. Or, în problema educării, atît conducerea uzinei, cît şi organizaţia de partid au făcut prea puţin, fapt pentru care şi la noi au apărut cazuri de comportări necorespunzătoare. De aceea, membrii de partid au propus să se îmbunătăţească stilul de muncă al organizaţiei de partid, al nostru, al tuturor, datori să participăm mai mult la educaţia şi ridicarea nivelului ideologic al tineretului. Cadrele tehnico-administrative, pe lîngă activitatea profesională, trebuie să ducă o intensă muncă politică pentru a educa şi creşte tineretul în spiritul comunist.

În uzina noastră, deşi majoritatea tineretului se prezintă în condiţii satisfăcătoare, mai sînt încă multe cazuri cînd salariaţii mai tineri nu se încadrează în atmosfera de disciplină, comit diverse abateri — întîrzieri de la serviciu, se plimbă în timpul programului, au o ţinută necorespunzătoare, absenteză nemotivat, nu-şi îndeplinesc normele, realizează producţii deficitare sub raport calitativ. O mare vină în apariţia acestor neajunsuri o au şi conducătorii de unităţi, de la locul de muncă pînă la conducerea întreprinderilor şi centralelor, care deseori tărăgănează rezolvarea problemelor legate de crearea celor mai bune condiţii pentru educarea comunistă a tineretului. Este de datoria noastră să ne ocupăm de creşterea şi educarea tinerilor, spre a-i putea atrage cît mai mult spre meserii, să ni-i apropiem, să le cultivăm dragostea de profesie printr-o îndrumare atentă, nu punîndu-i la muncile cele mai grele, cum se întîmplă uneori. Este necesar să le creăm condiţii sociale cît mai bune pentru stabilizarea la locul de muncă, în vederea însuşirii cît mai temeinice a profesiunii pe care şi-au ales-o. Sînt unii tineri care săvîrşesc infracţiuni şi din necunoaşterea anumitor legi şi acte normative. A dat bune rezultate organizarea în uzina noastră a unor întîlniri ale tinerilor cu cadre din justiţie, acţiuni soldate cu o mai bună cunoaştere a legilor.

Evident, o mare vină în privinţa educării insuficiente a tineretului o au şi conducerea uzinei, comitetul de partid, deoarece noi, comuniştii cu mai multă experienţă, n-am prea luat parte la acţiuni ale tineretului spre a-i da îndrumările cuvenite. Iniţiativa ca unele unităţi economice mari să patroneze anumite licee de cultură generală şi să le ajute cu dotări şi asistenţă tehnică este salutară şi va cultiva la tineri dragostea de meserie, va fi de un real folos în creşterea şi educarea lor.

Mă declar întru totul de acord cu ideile cuprinse în expunerea secretarului general al partidului şi cu proiectul de hotărîre prezentat în cadrul plenarei noastre şi exprim angajamentul comuniştilor de la Uzina de maşini grele Bucureşti să nu precupeţim nici un efort pentru traducerea în viaţă a tuturor sarcinilor care ne revin, conştienţi fiind că ansamblul de măsuri ce se vor stabili va contribui la ridicarea conştiinţei socialiste a maselor, la dezvoltarea României pe drumul socialismului şi comunismului.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI DAN HĂULICĂ

O discuţie de cîteva zile nu va epuiza nici pe departe multiplele înţelesuri ale programului pe care l-a prezentat aici secretarul general al partidului nostru. Purtăm în noi bogatul mănunchi de sensuri conţinute în acest program — adevărată lecţie de maturitate a gîndirii, admirabil îndemn la *creativitate*, de o dimensiune vastă, acut modernă şi echilibrată.

Eu mi-am notat, şi port în minte ecoul unui înţeles care mi se pare nebănuit de preţios. Iată, titlul expunerii vorbeşte despre îmbunătăţirea activităţii ideologice, despre întemeierea relaţiilor noastre sociale pe baza eticii şi echităţii comuniste. Dar şi despre „ridicarea nivelului general al cunoaşterii". Iertaţi-mă, dar nu-i scriitor cine n-are răbdarea să întîrzie asupra cuvintelor ; şi ce mîndru sună acest cuvînt, *cunoaştere* — ca un proces care continuă, indefinit şi vast. Căci nu e vorba despre nivelul de *cunoştinţe* care pot sta acumulate una lîngă alta, exterior şi mărunt, ci despre nivelul general al *cunoaşterii ;* avînd dimensiunea unei prospecţiuni active, a unui proces nesfîrşit — de racordare dinamică la lume, dar şi de cunoaştere de sine, de adîncire înlăuntrul conştiinţei. Sîntem o societate pentru care gestul de *a cunoaşte*, adică mîndria speţei umane, a devenit emblemă şi imperativ practic, măsură a înaintării prezente.

Unei asemenea vaste perspective nu i s-ar putea răspunde prin articole de suprafaţă şi prin frumoase declaraţii ; ci abordînd chestiunile în dimensiunea lor profundă, în realitatea lor complexă şi gravă.

Documentele de partid, care au cunoscut în ultimele luni o largă dezbatere, au avut darul să ne aminteacă înţelesul adevărat, de vie *sinteză*, pe care trebuie să-l restituim actului de cultură. Uităm uneori, dar însuşi conceptul de *cultură*, pe care îl minuim mai mult descriptiv, s-a născut în zorii civilizaţiei, în Grecia veche, tocmai cu sensul acesta activ, de transmisie educativă, legat de formarea unei umanităţi superioare. Conceptul de *cultură* — ceea ce se numea *paideia* — s-a născut cu acest înţeles formativ, nu cu acela de simplu repertoriu stratificat al conţinuturilor ; cu acest sens concret, *plasmator*, în care artistul este implicat de drept.

Iată de ce nu poate fi loc pentru răspunsuri formale din partea oamenilor de artă sau pentru precipitări spectaculoase, iată de ce în faţa noastră stă o acţiune tenace şi adîncă, de privire în noi înşine pentru a detecta pînă la rădăcină cauzele neajunsurilor şi mijloacele de autoperfecţionare.

Lupta partidului pentru *calitate*, pentru calitatea *umană*, pentru elementul ireductibil uman din procesul construcţiei socialiste — care nu poate fi echivalat de indicii statistici ai simplei creşteri economice — este firesc şi obligatoriu pentru lupta creatorilor din cîmpul artei : arta fiind, prin definiţie — e specificul ei — un domeniu al calităţii. Şi cum am putea uita de altminteri tot ce datorează arta, ca impuls şi îndrăzneală, mişcării eliberatoare a revoluţiei. Cum arăta un comentator, pentru prima oară în epoca modernă, expresia însăşi de „demnitate a persoanei umane" apare în 1848, în Manifestul Comunist al lui Marx şi Engels.

Cu această gravitate, cu această credinţă neabătută în valorile autentice ale culturii, ne silim să ne examinăm activitatea şi să vedem cum contribuim la înaintarea morală a poporului nostru. Privindu-ne serios problemele, neocolind nici tristeţile ; meditînd fără teamă la ceea ce ne ţine în loc, deschişi la critică, fără umilinţe mazochiste, dar şi fără trufie. „Cine fuge de critică, înseamnă că nu crede în puterile proprii", ne avertiza cîndva G. Călinescu.

Într-o asemenea perspectivă, problemele cunoaşterii implică o serioasă continuitate. Sînt explorări de cultură, sînt confruntări cu lumea contemporană, de care nu trebuie să ne fie teamă, tocmai pentru că ele ne arată că avem dreptate în mod mai adînc decît ne închipuim. Dacă, de pildă, cercetăm ce se întîmplă în partea cea mai valabilă, în partea cea mai acut răsunătoare a creaţiei contemporane de artă, ne dăm seama că nevoia spontană a participării, nevoia spontană a atitudinilor sociale şi politice se afirmă mai mult decît oricînd.

Reexaminînd activitatea revistei la care lucrez, împreună cu colaboratorii mei — „Secolul 20" — mi-am dat seama ce cîmp larg de activitate există în această direcţie şi ce argumentare poate oferi creaţia contemporană, şi din ţările capitalismului, nu numai din lumea socialismului, pentru unirea indisolubilă dintre politic şi estetic. Cele mai interesante căutări ale teatrului contemporan, la Peter Brook, de pildă, la marii oameni de artă ai teatrului contemporan, privesc probleme acute ale luptei antiimperialiste, au ca temă războiul din Vietnam, coboară în stradă, făcînd tocmai din *avangardă* nu o realitate coruptă şi precară, ci redîndu-i acestui termen înţelesul plenar.

În această direcţie e încă mult de făcut, şi nu trebuie, repet, să ne temem de confruntarea dialectică cu ceea ce se întîmplă în lume. Şi spun acest lucru pentru că, în unele mentalităţi, îndemnul pozitiv al partidului la originalitate de gîndire, la respingerea ploconirii în faţa valorilor care ne sînt străine, s-a tradus printr-o teamă nediscriminată faţă de ceea ce ne poate interesa, şi trebuie să ne intereseze, în producţia artistică şi culturală a lumii întregi.

Răspunsul specific pe care l-au dat reprezentanţii mari ai culturii noastre la problemele contemporane era un răspuns profund original, dar un *răspuns* la nişte probleme care se puneau obiectiv în lumea modernă. Asta face originalitatea ireductibilă a lui Brâncuşi, a lui Arghezi — mă gîndesc la tema prometeismului, la această afirmare viguroasă a omului — asta a făcut şi Enescu în muzică ; încît năzuinţa de a fi noi înşine nu cred că se poate îndepărta vreo clipă de la nevoia de a asuma, dialectic şi critic, problemele care se pun cu adevărat în lumea de astăzi.

În munca pe care o duc mi-am pus problema de a repara deficienţele pe care revista „Secolul 20" le-a avut în ceea ce priveşte efortul de a face cunoscute literaturile socialiste. Trebuie să dăm mai multă amploare contribuţiilor marxiste din cîmpul teoriei estetice, traducînd mai multe pagini fundamentale din ceea ce s-a publicat în această direcţie, şi să ştim să facem mai viu simţită prezenţa forţelor noastre teoretice în afirmarea unui punct de vedere românesc asupra problemelor de literatură universală. Neuitînd nici o clipă că avem datoria să ne propunem configurarea unor *sinteze* închegate, fie şi provizorii, asupra unor probleme ; dacă avem mîndria creativităţii româneşti, trebuie să evităm tratarea fărîmiţată a problemelor, articularea noastră în contextul culturii universale într-un fel lipsit de curaj, caracterizat prin complexe smerite.

S-a vorbit aici despre teme ale literaturii. Ne lipseşte mai mult patetism, ne lipseşte curajul tragicului în paginile literaturii noastre. Am văzut recent un film la festivalul de la Veneţia care a fost considerat de către toţi cronicarii revelaţia cea mai promiţătoare a acestui festival. Era un film aspru, care nu evita problemele autentice ale realităţilor din ţara în care se produceau — era un film iranian — şi m-am gîndit la noblet̨ea de atitudine, de atitudine politică şi artistică, spre care tinde realitatea noastră, cu tot ceea ce este omenesc eroic în efortul contemporanilor noştri. Există o problemă — aceea a participării artistului ca om al *cetăţii* — asupra căreia ne atrage atît de strălucitor atenţia expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, şi asupra căreia ne atrag atenţia documentele de partid. Problema legăturii indisolubile dintre etic şi estetic poate stîrni rezerve numai în mentalităţile care uită că epocile de cea mai înaltă culminaţie artistică — Atena antică, de pildă — cunoşteau o tuziune indisolubilă a acestor elemente. La o piesă a lui Euripide, *Bellerophon*, unde la un moment dat eroul făcea un elogiu cinic al aurului, al bogăţiei, protestul publicului a fost aşa de viu, încît autorul — şi era Euripide ! — a trebuit să coboare pe scenă şi să asigure publicul că această cinică neruşinare va fi pedepsită pînă la sfîrşitul spectacolului.

Nu obligăm artistul să coboare astfel pe scenă, pentru a da nişte asigurări imediate şi directe ; dar trebuie să-i simţim altitudinea morală, trebuie să-l simţim în stare să domine faptele dintr-un punct de vedere care să le dea interioritate şi noblet̨e. În acest sens cred că se pune şi problema violenţei. Avem o răspundere mare în ce priveşte prezenţa violenţei în artă, pentru că în arta contemporană, pe diverse meridiane, este vizibilă această tentaţie a violenţei. O atitudine nu în sensul unei combateri, pur şi simplu, a ceea ce este atrocitate sau urgie — literatura şi arta lumii vuiesc de aceste crunte realităţi, de la Eschil, la Dante, la Shakespeare şi la Goya — dar în sensul că aceste realităţi trebuie să fie surprinse şi analizate de la înălţimea unui punct de vedere în care să simţim că artistul este un contemporan al nostru şi ne reprezintă ca o instanţă critică, ca o conştiinţă capabilă de indignare şi de nobil patetism, şi nu ca un sadic, animat de gustul scandalului.

Sensul de plinătate istorică, spre care ne împinge realitatea noastră contemporană, cred că s-ar putea cel mai bine exprima printr-o curajoasă abordare a temelor cu adevărat monumentale ale realităţii. Avem nevoie — şi aici mă refer în primul rînd la zona plasticii — de asemenea monumente ; critici şi artişti, noi nu ne-am silit destul să impunem tot ce a fost mai bun în acest domeniu. S-au înălţat uneori statui bombastic inexpresive, şi e loc pentru nişte imagini care să ne reprezinte cu adevărat, în tot ceea ce este înălţare nobilă a simţirii, a cugetului poporului nostru. Îndrăznesc să vă împărtăşesc o experienţă. Eram, în urmă cu cîteva luni, în Maramureş ; mă găseam la Cuhea, care este satul descălecătorului Bogdan Vodă, împreună cu nişte străini şi ne însoţea, ne arăta locurile maestrul Vida Geza. Ne-a întîmpinat primarul de la Cuhea ; se înfăţişa mai degrabă sărac, nepreocupîndu-se deloc de ale sale, doar de binele obştii ; dar cu ce principiară cordialitate ne-a întîmpinat ! Şi cu cîtă demnă ardoare l-am văzut pledînd, luptînd, pentru un monument, *acolo* — pentru un monument al descălecatului de istorie, care se leagă de Bogdan Vodă. Oferindu-se, împreună cu oamenii din sat să ajute la înălţarea unei statui, visînd la clipa acelei înălţări în gloria amintirii şi a viitorului. Şi visînd la prezenţa dumneavoastră, tovarăşe secretar general, acolo, în mijlocul lor, ca un simbol, ca un semn viu că istoria se continuă, cu *demnitate*, cu putere exemplară. M-am oprit asupra acestui episod pentru că el arată ce nevoie profundă este pretutindeni, în colţurile cele mai îndepărtate ale ţării, de o contribuţie majoră, cu adevărat vibrantă a artei, cît de profund este programul de educaţie în care sîntem implicaţi. E vorba de viitorul şi de conştiinţa de sine a acestui popor.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE PANĂ

Plenara Comitetului Central este consacrată dezbaterii unei probleme de mare importanţă pentru mersul înainte al societăţii noastre, pentru ridicarea rolului conducător al partidului în toate sectoarele de activitate. Expunerea de o excepţională însemnătate, de o mare valoare teoretică şi practică prezentată plenarei de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ca şi propunerile sale adoptate de Comitetul Executiv în iulie, reflectă înalta responsabilitate pe care secretarul general al partidului nostru o manifestă pentru soluţionarea problemelor făuririi noii societăţi în ţara noastră.

Rînd pe rînd, toate marile probleme jalonate la Congresul al X-lea au fost luate în dezbatere de către conducerea partidului, studiindu-se cu atenţie şi răspundere modul cum se aplică în viaţă programul construirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Trebuie să arătăm, deş

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

(Urmare din pag. a V-a)

tru îndeplinirea sarcinilor. De asemenea, s-a relevat existența unor deficiențe în stilul și metodele de muncă ale organelor și organizațiilor de partid, făcîndu-se numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii de viitor. Primite cu deplină aprobare, măsurile cuprinse în documentele din iulie și analiza în spiritul lor a activității proprii a organelor și organizațiilor de partid vor determina, așa cum o știm cu toții, fără îndoială, îmbunătățirea activității de partid, a activității comuniștilor și a celorlalți oameni ai muncii. Aceasta confirmă justețea măsurii de a se organiza o asemenea dezbatere cu comuniștii, cu toți ceilalți oameni ai muncii, precum și justețea practicii conducerii partidului — practică încetățenită după exemplul secretarului nostru general — de a se sfătui cu întregul nostru partid, cu masele, asupra problemelor care privesc viitorul țării, dezvoltarea diferitelor sectoare de activitate.

Este o realitate incontestabilă că în anii construcției socialiste, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, care a dat un puternic impuls muncii ideologice, activității teoretice și gîndirii social-politice, au fost obținute rezultate însemnate în dezvoltarea vieții spirituale a poporului, în educarea socialistă a maselor. Victoriile dobîndite în făurirea noii societăți sînt indisolubil legate de vasta activitate politico-ideologică, educativă desfășurată de partid de-a lungul anilor. În prezent, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, din toate domeniile vieții sociale, înfăptuiesc neabătut politica internă și externă a partidului, programul său de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Apreciind la justa lor valoare toate realizările obținute, trebuie însă să privim cu spirit critic lipsurile care s-au acumulat în domeniul politico-educativ. Doresc să subliniez că împărtășesc întru totul analiza critică făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu neajunsurilor existente în activitatea politico-ideologică și cultural-educativă. Așa cum s-a arătat la consfătuirea de lucru cu activul din domeniul ideologiei, precum și în cadrul dezbaterilor care au avut loc în organizațiile de partid, munca politică-ideologică, de formare a conștiinței socialiste a populației, a rămas în urmă față de dezvoltarea generală a societății. Unii membri ai societății noastre manifestă o atitudine înapoiată față de muncă, față de avutul obștesc, față de legile țării, săvîrșesc abateri de la normele socialiste de conviețuire, de la principiile moralei și echității socialiste, precum și acte antisociale. Persistă, inclusiv la unele cadre de conducere, influențe ale mentalității burgheze și mic-burgheze, manifestări individualiste, de carierism și căpătuială, de a situa mai presus interesele personale decît cele generale. De multe ori, în fața unor asemenea realități, unii tovarăși recurg la explicația că rămînerea în urmă a conștiinței sociale este un fenomen obiectiv, că transformările în conștiința socială și, deci, și în psihologia socială, sînt mai lente. În societatea noastră socialistă rămînerea în urmă a conștiinței sociale față de schimbările în existența socială nu numai că nu reprezintă o fatalitate, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, dar socialismul creează premisele obiective și subiective pentru continua dezvoltare a vieții spirituale a oamenilor, pentru reflectarea rapidă în conștiința lor a transformărilor care au loc în viața materială.

„Pe diferite trepte de proprietate — arăta Marx — pe condițiile sociale de existență se ridică o întreagă suprastructură de sentimente, de mentalități și concepții despre lume. Întreaga clasă (clasa muncitoare — n.n.) le creează și le modelează pe baza condițiilor ei materiale și a relațiilor sociale corespunzătoare". Așadar, noua conștiință nu se formează, nu se dezvoltă de la sine, automat, ca urmare a schimbării condițiilor sociale de existență. Dezvoltarea conștiinței socialiste, pe baza transformărilor din existența socială, este și poate fi numai rezultatul unei activități conștiente organizate a clasei muncitoare, a partidului comunist. În felul acesta, conștiința socialistă se poate dezvolta în pas cu cerințele progresului întregii societăți, poate îndeplini rolul unei importante forțe motrice a acestui progres. Iată de ce manifestările negative criticate în documentele din iulie nu pot avea o explicație obiectivă și sînt consecința carențelor în activitatea politico-ideologică și educativă.

Neajunsurile existente în activitatea politico-ideologică sînt indisolubil legate de munca desfășurată de organele și organizațiile de partid, de cadre, de toți comuniștii care lucrează în acest domeniu. La unele organe și organizații de partid, de masă și obștești, instituții ideologice și cultural-educative, inclusiv la unii activiști ai partidului și din aparatul de stat, și-a făcut loc o anumită tendință de neglijare a sarcinilor privind educarea socialistă a maselor, de subapreciere a importanței activității politico-educative pentru formarea omului nou. În activitatea ideologică, de propagandă a slăbit adesea spiritul militant, spiritul combativ față de mentalitățile și practicile înapoiate, de concepțiile străine ideologiei și eticii noastre comuniste. Comitetele județene, organele și organizațiile de partid nu au asigurat întotdeauna o îndrumare și un control temeinic asupra activității politico-educative, lăsînd aceasta îndeosebi pe seama activiștilor din domeniul muncii de propagandă și de la cabinetele de partid. Consider că o mare răspundere pentru aceste neajunsuri revine secțiilor de propagandă și organizatorice ale Comitetului Central, care nu au exercitat un control permanent și nu au depus o activitate sistematică în vederea îndrumării și sprijinirii organelor și organizațiilor de partid.

Analiza care s-a făcut la secția de propagandă a Comitetului Central în lumina documentelor din iulie a scos în evidență că una din principalele cauze ale neajunsurilor au constituit-o deficiențele în stilul de muncă. Ani de zile, activiști ai secției au observat și sesizat o serie de fenomene negative, dar conducerea secției — mă refer la tovarășii care au condus mulți ani sectorul ideologic sau care au lucrat ca șefi ai secției — nu a depus eforturile necesare pentru înlăturarea lor. S-a subliniat că în sistemul propagandei s-a acordat mai puțină atenție promovării activiștilor proveniți din rîndurile clasei muncitoare, încetineala cu care au fost înlăturate manifestările negative și lipsurile criticate în ultimii ani de către conducerea partidului, ca formalismul, însușirea școlărească, fără legătură cu viața, cu practica, a unor teze și noțiuni generale de ordin politic, lipsa unor dezbateri concrete, directe de clarificare a problemelor ideologice și politice noi, caracteristice actualei etape de dezvoltare a socialismului. A fost, de asemenea, criticată slaba promovare a inițiativei și experienței pozitive, ca și abandonarea unor forme și metode eficiente de desfășurare a muncii politice și culturale de masă, insuficienta cunoaștere de către tovarășii din conducerea secției a realităților din organizațiile de partid, unde nu erau prezenți decît foarte rar

În privința activității secției organizatorice, în care lucrez de aproape doi ani, îmi reproșez direct că nu au fost sprijinite în suficientă măsură organele și organizațiile de partid în exercitarea rolului lor de conducător politic, la nivelul cerințelor actuale, în toate domeniile de activitate și îndeosebi în cel al muncii politico-educative. Nu s-au sesizat întotdeauna la timp deficiențele existente în munca acestora și nu s-au făcut conducerii partidului propuneri corespunzătoare. Unele organizații de partid desfășoară o slabă activitate ; sînt membri de partid și între aceștia și unele cadre de conducere din unitățile economice, instituții, ministere și alte organe centrale, ca de exemplu la Ministerele Învățămîntului, Comerțului Exterior, Energiei Electrice, care participă slab la viața de organizație, manifestă uneori indisciplină și lipsă de răspundere în îndeplinirea sarcinilor. Organizațiile de partid au intervenit în multe cazuri cu întîrziere pentru înlăturarea acestor deficiențe, pentru tragerea la răspundere a celor ce nu respectă îndatoririle statutare, indiferent de gradul și funcția ocupată.

Secția organizatorică, cu toate eforturile făcute, nu a reușit să sprijine suficient — așa cum a apreciat secretarul nostru general — organizațiile de partid de la uniunile de creatori, cele din presă, de la radio și televiziune. Ani de zile, de aceste organizații s-au ocupat sporadic și secția de propagandă și cea organizatorică. Același fenomen s-a manifestat și la nivelul comitetelor județene. Dacă aceste organizații de partid ar fi fost ajutate mai mult, dacă ele ar fi fost mai prezente în viața uniunilor de creatori, ar fi contracarat din timp și în mod energic anumite manifestări străine care și-au făcut loc în unele lucrări literare și artistice. Spre folosul patriei și al creatorilor înșiși putea fi determinată apariția mai multor opere valoroase, inspirate din realitățile orînduirii noastre și din izvorul viu, sănătos, plin de puritate, omenie și forță morală, care este sufletul poporului român.

Era necesar să ne ocupăm mai organizat de înarmarea activului de partid cu cunoașterea profundă a esenței hotărîrilor de partid și de stat. Cunoaștem cu toții că avem hotărîri bune, avem indicații clare, dar, cum sublinia tovarășul Ceaușescu la întîlnirea pe care a avut-o cu secretarii comitetelor județene ce se ocupă de problemele organizatorice, nu întotdeauna ne-am ocupat de asigurarea condițiilor și organizarea aplicării în viață a acestora. Din această cauză, hotărîri importante de partid și de stat sînt insuficient cunoscute de toți membrii partidului și nu se înfăptuiesc peste tot conform cerințelor. Se impune să acordăm o mai mare atenție perfecționării sistemului de instruire a activului de partid și ridicării calității pregătirii acestuia, îmbunătățirii stilului și metodelor de muncă ale organelor și organizațiilor de partid de sus și pînă jos.

O atenție deosebită trebuie să acordăm sporirii rolului educativ al adunărilor generale, al întregii vieți de partid. Pentru a înlătura neajunsurile, practica de a înlocui uneori munca politică cu măsuri administrative, va trebui să orientăm cu mai multă insistență organele și organizațiile de partid să pună sistematic în discuția comuniștilor principalele probleme ale vieții și activității colectivelor respective, să promoveze neabătut în activitatea lor spiritul critic și autocritic, să stabilească cu mai mult discernămînt tematica adunărilor, transformînd fiecare organizație de partid și fiecare adunare generală într-o școală de educare partinică a comuniștilor. Se impune ca membrii organelor de partid, inclusiv membrii Comitetului Central, activiștii de partid să participe în mod obligatoriu la pregătirea și desfășurarea adunărilor generale ale organizațiilor de partid, la informarea comuniștilor, la clarificarea problemelor ce se ridică, la stabilirea măsurilor și organizarea muncii consacrate aplicării lor, să se deplaseze mai mult în organizațiile de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaște bine preocupările lor și a le asculta părerile și propunerile.

Ținînd seama de rolul sporit ce revine comuniștilor în etapa actuală — și tovarășul Ceaușescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică și etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai multă exigență în activitatea de întărire a rîndurilor partidului. Este necesar să luăm măsuri energice pentru creșterea răspunderii organelor și organizațiilor de partid față de calitățile moral-politice ale celor care solicită primirea în partid.

Îndeplinirea sarcinilor mari care ne stau în față este condiționată în cel mai înalt grad de pregătirea și competența cadrelor. În decursul anilor, partidul și-a format un detașament puternic de activiști care-și îndeplinesc în bune condiții sarcinile încredințate. Cu toate acestea, nu putem trece cu vederea neajunsurile care mai există în acest domeniu. Sînt conducători care manifestă îngăduință față de lipsurile în muncă și comportarea celor pe care îi conduc. Și mai grav este faptul că unele cadre săvîrșesc ele însele abuzuri de la disciplina de partid și de la normele etice, față de care organele și organizațiile de partid nu iau întotdeauna și la timp o atitudine fermă, combativă.

Ați aflat, probabil, de încălcările grosolane și abuzurile săvîrșite de Ispas Traian, fost ministru al Industriei Materialelor de Construcții, destituit chiar ieri, care pe parcursul mai multor ani a încălcat în mod flagrant cele mai elementare norme de conduită și legile statului. El a construit pentru el și rudele sale, unele aduse din provincie, apartamente totalizînd 25 de camere a căror valoare depășea suma de 1 milion de lei. Se pune pe drept cuvînt întrebarea : cum de au putut tovarășii lui de muncă, colaboratorii apropiați din cadrul consiliului municipal și, respectiv, din cadrul ministerului, cei din biroul comitetului municipal de partid să treacă cu vederea, să nu ia cea mai combativă atitudine împotriva unor asemenea grave manifestări ?

Trebuie să luăm măsuri categorice împotriva celor care încalcă cinstea, încalcă moralitatea, îndatoririle sociale și cetățenești, față de cei care nu-și respectă familia și prin comportarea lor devin un factor nociv în educarea propriilor lor copii, propagă idealuri morale inalte, iar în viața particulară le calcă în picioare. Mai avem unele cadre care se ocupă puțin de pregătirea lor politico-ideologică și profesională, ceea ce diminuează eficiența muncii pe care o desfășoară și duce la rămînerea lor în urma vieții.

În expunerea prezentată plenarei, tovarășul Ceaușescu a exprimat cu maximum de claritate și concizie ce trebuie să înțelegem atunci cînd vorbim despre o înaltă conștiință socialistă. Aceste cerințe sînt valabile pentru toți membrii societății noastre, dar cu atît mai imperios se impun ele pentru cadrele de la toate nivelurile de conducere. Indiferent de domeniul unde lucrează, cadrele de conducere trebuie să acționeze ca oameni politici, să aplice cu fermitate în viață linia politică a partidului, să manifeste în toate împrejurările o atitudine avansată, revoluționară, demnă de militanți comuniști.

Tovarăși,

În strînsă unitate cu activitatea partidului de dezvoltare a forțelor de producție, de perfecționare a relațiilor sociale și de făurire a omului nou, se află politica internațională a partidului și statului nostru. Această politică este pusă consecvent în slujba intereselor poporului, a nobilelor idealuri ale socialismului și păcii. Situînd în centrul politicii sale externe prietenia, colaborarea și alianța cu toate țările socialiste, întărirea coeziunii sistemului mondial socialist, România dezvoltă larg colaborarea cu țările socialiste vecine. Am aici în vedere, în primul rînd, prietenia, colaborarea multilaterală cu Uniunea Sovietică, țara Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. „Nutrim — spunea tovarășul Ceaușescu — cele mai calde sentimente de prietenie față de popoarele Uniunii Sovietice — marea noastră vecină — față de comuniștii sovietici ; vom face totul pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării între cele două țări și partide".

Noul tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică consfințește legăturile trainice statornicite între țările noastre, hotărîrea celor două partide și state de a intensifica și amplifica colaborarea reciprocă în interesul popoarelor lor, al cauzei generale a socialismului și securității internaționale. Se lărgesc și se diversifică relațiile economice româno-sovietice, există perspective largi pentru dezvoltarea cooperării în producție între cele două țări. De asemenea, se extinde colaborarea în domeniul științei, tehnicii, culturii.

Doresc să relev dezvoltarea relațiilor dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, schimburile de delegații din acest an care au contribuit la cunoașterea reciprocă a experienței în munca de partid, precum și schimburile de delegații și de experiență între organizațiile obștești județene, orașe și întreprinderi din cele două țări. Avem convingerea că dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre țările și partidele noastre pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist corespunde năzuințelor poporului român și ale popoarelor sovietice, servește cauzei întăririi unității țărilor socialiste, mișcării comuniste și muncitorești internaționale, cauzei generale a socialismului și a păcii.

Acordăm atenție, de asemenea, dezvoltării prieteniei și colaborării cu celelalte țări socialiste vecine, Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria pe plan politic, economic, științific, tehnic și cultural, cu partidele din aceste țări, avînd convingerea că aceasta contribuie la propășirea fiecăruia dintre popoarele noastre, la promovarea intereselor socialismului, ale înțelegerii și cooperării internaționale.

În același timp întărim și dezvoltăm colaborarea pe multiple planuri cu celelalte țări socialiste din Europa, Asia și America Latină.

Bunele raporturi pe care le avem cu toate țările socialiste ilustrează viu justețea orientării date politicii noastre externe de Congresele al IX-lea și al X-lea ale partidului, ne întăresc hotărîrea de a persevera în înfăptuirea acestei politici, aducîndu-ne în acest fel contribuția la întărirea unității sistemului mondial socialist, a partidelor comuniste și muncitorești.

Tovarăși, am convingerea că aplicarea în viață a complexului de măsuri privind educația socialistă a maselor pe care le cuprinde strălucitoarea expunere a tovarășului Ceaușescu, parte integrantă a mărețului program de făurire a socialismului, va duce la ridicarea conștiinței socialiste a maselor, la nivelul cerințelor actuale și viitoare ale dezvoltării socialismului.

Doresc să încredințez plenara Comitetului Central că voi face tot ce-mi stă în putință pentru a contribui la aplicarea în viață a acestui luminos program.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIHAIL FLORESCU

Am ascultat cu deosebit interes expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la programul partidului nostru pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste. Și fiindcă problemele politico-ideologice și de educație marxist-leninistă abordate se refereau la ceea ce este mai fundamental în activitatea noastră, expunerea mi-a apărut în primul rînd ca o chemare la meditație, la acțiune, la o meditație și la o acțiune profunde, ca o invitație la studierea acestor probleme într-o viziune de durată.

Pentru ca învățătura noastră marxist-leninistă să joace rolul de călăuză în acțiune, așa cum nu o dată am auzit și în cuvîntările tovarășilor noștri, ea trebuie să fie studiată — fiindcă această călăuză este în fond o știință, este știința întregului, știința generalului și prin aceasta este știința cea mai complexă, știința care presupune cunoștințe aproape din toate celelalte discipline științifice. Și pentru ca această călăuză să fie eficace în acțiune, studiul pe care-l implică trebuie să fie temeinic, amplu, aprofundat, ceea ce nu este deloc ușor. Sînt necesare eforturi, eforturi pe care noi, comuniștii, am știut să le facem și în condiții cu mult mai grele, cînd alergam după o lucrare marxist-leninistă și cînd — și-mi aduc aminte de perioada studenției — pentru faptul că citeai doar „Mama" lui Gorki sau „La condition humaine" de Malraux te puteai aștepta ca poliția să te aresteze, darmite dacă te prindea cu vreo lucrare marxist-leninistă ! Și, totuși, se citea, se studia cu pasiune.

Cu atît mai mult în condițiile de astăzi, noi — ca o datorie a noastră, în calitate de membri de partid, de comuniști — trebuie să studiem clasicii marxism-leninismului, trebuie să studiem toate lucrările mai importante care apar în acest domeniu în epoca contemporană. De altfel aș aminti aici că în prefața și în postfața la ediția franceză a „Capitalului", la prima imprimare a acestei lucrări fundamentale în limba franceză, Karl Marx atrăgea atenția asupra dificultăților care apar atunci cînd trecem la studierea unor opere cum este „Capitalul" și care reprezintă chintesența gîndirii marxiste. Aș cita din această prefață, fiindcă ceea ce a spus Marx atunci rămîne valabil și astăzi. Adresîndu-se editorului respectiv, el spunea : „Sînt de acord cu ideea dumneavoastră de a publica traducerea „Capitalului" în fascicule, periodic. În această formă, lucrarea va fi mai accesibilă clasei muncitoare, și pentru mine acest considerent este mai important decît oricare altul. Aceasta este partea frumoasă a medaliei, dar iată și reversul ei. Metoda de cercetare pe care am folosit-o și care nu a fost încă aplicată la problemele economice face ca lectura primelor capitole să fie destul de anevoioasă, și mă tem că publicul francez, nerăbdător să ajungă la un rezultat și avid să cunoască raportul dintre principiile generale și problemele imediate care îl pasionează, ar putea să se descurajeze pentru că nu ar putea continua imediat lectura ei. Este un neajuns împotriva căruia nu pot face nimic altceva decît să previn și să pun în gardă pe cititorii dornici de adevăr. Nu există șosea pietruită care să ducă la știință, și numai acei pe care nu-i sperie osteneala urcușului pe cărările ei abrupte pot nădăjdui că vor ajunge pe culmile ei luminoase" — spunea Marx, iar lucrul acesta îl simțim și noi, toți cei care am pornit la studierea acestei învățături atît de fundamentale pentru activitatea partidului nostru. Și trebuie s-o facem dacă vrem ca partidul nostru să reușească pînă la capăt în marea operă pe care și-a propus-o, mai întîi de a răsturna puterea capitalului, ceea ce noi am și făcut, și apoi de a construi noua orînduire — obiectiv grandios care pune probleme tot atît sau, poate, mai complexe decît perioada luptei pentru cucerirea puterii.

Sigur, tovarăși, studiul învățăturii noastre nu are nimic comun cu practica celor care transformă studiul în buchiseală, sau care transformă o învățătură vie în dogme împietrite — ceea ce este contrar oricărei concepții izvorîte din studierea clasicilor marxism-leninismului, ca și tendința de a copia pur și simplu, fără a se face o analiză critică, o analiză interpretativă, pe baza noilor elemente care au apărut în toată această perioadă de la moartea lui Marx și a lui Lenin pînă azi. Îmi amintesc că Engels, în „Dialectica naturii", spunea că o dată cu fiecare mare descoperire din științele naturii trebuie să revedem principiile noastre, trebuie să le completăm, să le îmbogățim. Și tovarășul Ceaușescu s-a referit, în expunerea sa, la aceste descoperiri mari care au avut loc în științele naturii și care — cît de puțin au fost interpretate — au contribuit la îmbogățirea dialecticii noastre, a dialecticii materialiste, a materialismului dialectic, iar lucrul acesta este valabil și pentru științele sociale.

Constatăm, cu multă satisfacție, că nu numai în expunerea pe care am ascultat-o aici, dar în general în atacarea problemelor politico-ideologice și de altă natură, partidul nostru, studiind învățătura marxism-leninismului, a știut s-o aplice creator în condițiile obiective ale desfășurării activității din zilele noastre. Acest lucru este esențial și, în fond, el stă la baza succeselor obținute de partidul nostru. De aici și importanța deosebită de a continua studierea acestei învățături, de a lua ceea ce este fundamental, de a prelua nu mecanic, în litera ei — pentru că am greși, am fi dogmatici, bucheri lipsiți de perspectivă — ci în substanța, în spiritul în care a fost gîndită.

Sînt foarte multe probleme care merită să fie studiate. Expunerea a fost atît de bogată și ridică atîtea chestiuni încît mi-e foarte greu ca într-un cuvînt să pot cuprinde totalitatea acestor probleme. Dacă m-aș referi doar la problema structurii clasei muncitoare din zilele noastre — care este complet diferită de ceea ce a fost în epoca lui Marx și în epoca lui Lenin, au apărut noi elemente sociale foarte importante, determinante pentru poziția noastră în multe probleme, inclusiv în ce privește structura țărănimii și a intelectualității noastre. Ar merita consacrate studii speciale acestor mari transformări în țara noastră și studii cu privire la aceste transformări pe ansamblul lumii, pentru că în multe țări se discută de acum foarte mult — în plan filozofic sau în științele sociale — despre această problemă, și au apărut de-ajuns de multe abateri, abateri care au mers pînă la a se considera că a scăzut rolul clasei muncitoare în lupta pentru răsturnarea revoluționară a burgheziei în țările capitaliste — ceea ce este complet fals.

Dar merită înfăptuită analiza de structură a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității tehnice în țara noastră — pentru că o astfel de analiză poate să ne ducă la rezultate practice foarte importante. De exemplu, dintre muncitorii existenți azi în industria chimică, 90 la sută sînt muncitori calificați, muncitori care au pregătirea intelectuală corespunzătoare manipulării unor instalații foarte complicate. Dar necesitatea lichidării diferenței între munca fizică și cea intelectuală — impusă de tehnica modernă — se prezintă, în unele dintre ramurile industriei noastre socialiste, ca o problemă de foarte mare acuitate, a cărei soluționare ar putea fi grăbită de studiile amintite.

Referindu-mă în continuare la legislația noastră economică și socială, aș vrea să mă opresc asupra ultimelor legi care au fost votate în Marea Adunare Națională, deoarece ele au o importanță deosebită și pentru desfășurarea activității în industria chimică, unde lucrez.

Aș vrea să subliniez faptul că fără o disciplină de fier — o disciplină mai puternică, dacă se poate, chiar decît cea militară — nu se pot stăpîni instalații de complexitatea celor care s-au construit în industria chimică. Trebuie să spun însă că, din păcate, n-am reușit să imprimăm în domeniul nostru acest spirit de disciplină ; am avut în acest an accidente tehnice cu opriri de instalații foarte mari, cu efecte economice defavorabile importante, datorită în primul rînd neînțelegerii faptului că instrucțiunile tehnologice de fabricație trebuie respectate cu strictețe, că nu se poate face nici o abatere — care de multe ori se numește chiar inovație sau invenție — fără a se provoca pierderi foarte mari. Noi am luat măsuri ca legislația care a fost aprobată să fie cunoscută de întreg personalul din industria chimică. Vom trece la studierea legislației — nu vreau să spun „prelucrarea" — la studierea, la însușirea prevederilor și a spiritului legii, prin seminarizare, de către întreg personalul care răspunde direct de aplicarea acestei legislații. Introducerea riguroasă a ordinii și disciplinei are o însemnătate vitală pentru buna desfășurare a activității din industria chimică. Aceasta, desigur, se poate obține pe două căi : pe calea măsurilor administrative (pe care sîntem obligați să le luăm și le vom lua), dar calea principală rămîne aceea a întăririi conștiinței sociale, cerință subliniată atît de puternic în expunerea tovarășului Ceaușescu.

Noi vom lua măsuri administrative împotriva unui indisciplinat, dar în cazul unor instalații ca acelea despre care vorbesc este necesară nu numai o disciplină elementară, ci o înaltă răspundere, considerarea spiritului de responsabilitate ca o chestiune de conștiință de către întreg personalul, fiindcă e suficient un singur operator să greșească și toată instalația, citeodată chiar întreaga platformă, e scoasă din funcțiune. V-aș da un singur exemplu : în centrala de la Rîmnicu Vîlcea, un operator are în mînă un registru și-l aruncă nepăsător pe masă. Exact peste butonul care comandă centrala ! Și astfel, dintr-o condamnabilă neglijență, oprește centrala, oprește toată platforma. Ar exista și alte cazuri similare. Prin gravitatea consecințelor economice, ele ne demonstrează, în primul rînd celor care lucrăm în această industrie, că trebuie să luăm cele mai eficiente măsuri pentru introducerea unei discipline severe. De asemenea, noi am luat măsuri ca legile cu privire la contractele economice, la investiții, legile cu privire la încadrarea personalului să fie studiate în tot sistemul de învățămînt al mîinisterului, iar în cursurile de reciclare care au început din vara aceasta toată această legislație face obiectul unor analize speciale — tocmai cu scopul de a întări disciplina și ordinea în această industrie modernă, dar extrem de sensibilă la cele mai mici abateri.

Aș dori să mă opresc și asupra cercetării științifice, care în chimie joacă un rol deosebit de important.

Sigur, noi am resimțit faptul că, o vreme, această cercetare științifică a fost tratată foarte ingrat. S-a considerat, în mod evident greșit, că nu avem nevoie de cercetare științifică, că nici n-am avea capacitatea să organizăm o astfel de activitate, și am pierdut ani de zile, îndeosebi anii atît de prețioși ai șesenalului. La Congresul al IX-lea însă, problema aceasta a fost pusă pe baze temeinice și nouă ni s-au creat condiții să organizăm cercetarea științifică în așa fel încît să poată da ceea ce se cere de la noi, și, în primul rînd, să eliminăm acele costuri uriașe pe care le reprezintă diferitele licențe, know-howuri și tot felul de alte documentații.

De la începutul acestui an a fost organizat Institutul central de cercetări chimice, care a preluat coordonarea întregii activități de cercetare în institutele noastre și în laboratoarele uzinale. Deși n-au trecut decît nouă luni de zile, trebuie să vă informez că rezultatele se fac simțite, planul de cercetare este mai bine coordonat, forțele noastre se concentrează asupra problemelor principale ale planului ; urmează să facem încă un lucru deosebit de important — realizarea unei treceri rapide de la cercetare la producția industrială. În condițiile de azi, accelerarea vitezei de trecere de la cercetare la producția industrială are o însemnătate hotărîtoare, îndeosebi în realizarea tehnologiilor necesare producției stabilite pentru dezvoltarea industriei chimice în actualul cincinal.

Sînt multe problemele asupra cărora aș vrea să mă mai opresc. Voi încheia totuși, și o fac citind două alineate din expunerea prezentată de tovarășul Ceaușescu, al căror conținut m-a emoționat în mod deosebit :

„A fi comunist presupune a fi un om cu multiple cunoștințe științifice și culturale, care se ocupă continuu de lărgirea orizontului său spiritual, de însușirea a tot ce este mai înaintat în epoca sa.

A fi activist comunist presupune, pe lîngă aceasta, și capacitatea de a înțelege noul, de a elabora, pe baza noilor cuceriri ale științei, concluzii teoretice și practice pentru transformarea revoluționară a societății omenești".

Ei bine, un asemenea activist voi încerca și voi lupta să fiu.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI VASILE PATILINEȚ

Stimați tovarăși,

Ca și antevorbitorii, îmi exprim totala mea admirație și acordul deplin cu documentele ce se dezbat în această plenară ca și cu expunerea magistrală a tovarășului Nicolae Ceaușescu — expresie a grijii sale părintești pentru sănătatea spirituală a poporului nostru — ce sintetizează experiența construcției socialiste în România și trage concluzii de o inestimabilă valoare teoretică și practică și care vor constitui o călăuză sigură în activitatea viitoare a întregului partid și popor.

Consider și eu că măsura luată, de a se publica documentele înainte de plenară, a avut o deosebită importanță, deoarece s-au creat astfel condiții pentru aprofundarea acestui program complex, de însemnătate excepțională, și, în același timp, au început să se ia un șir de măsuri practice de natură să îmbunătățească în mod hotărîtor activitatea partidului, munca politico-ideologică, atît la Comitetul Central, cît și la organele centrale, în organismele județene, în ministere, pe scara întregii vieți sociale.

Dezbaterea documentelor în toate organizațiile de partid din viața civilă și militară a însemnat o manifestare înflăcărată a unității de voință și acțiune a întregului popor, cît și o confirmare strălucită a justeții politicii interne și externe a partidului nostru.

Sînt pătruns de legitimă mîndrie și satisfacție deoarece cu cît țara noastră este și o vom face tot mai puternică, cu cît poporul este mai strîns unit, ca un zid de oțel, în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu — care se bucură de o tot mai mare stimă, încredere, autoritate în țară și în lume — cu atît este și va fi mai greu din partea oricui, ca, sub orice formă, să atenteze la independența, suveranitatea și integritatea teritorială a patriei noastre scumpe.

Doresc să subliniez și eu meritul tovarășului Nicolae Ceaușescu, care, în aceste condiții de dezvoltare tumultuoasă a economiei naționale, a pus în lumină necesitatea raportului dialectic ce trebuie să existe între ritmul dezvoltării economice și nivelul conștiinței sociale.

Aceste documente, care operează cu instrumente riguros științifice ale materialismului dialectic și istoric, fac o analiză a societății românești în uriașa mișcare ce are loc prin transformările economico-sociale și cultural-educative din patria noastră, stabilind căile, metodele și mijloacele de care dispune societatea în vederea formării conștiinței socialiste, care devine forța motrice a edificării societății noastre.

În acest consens, documentele puse în dezbatere reprezintă marxism-leninismul aplicat în mod creator la condițiile țării noastre și în același timp constituie o originală și prețioasă contribuție a tovarășului Nicolae Ceaușescu la nemuritorul tezaur al marxism-leninismului, care va îmbogăți experiența de construire a societății socialiste.

Fără îndoială că istoria patriei noastre va consfinți în paginile sale glorioase locul ce i se cuvine personalității tovarășului Nicolae Ceaușescu, care, pe bună dreptate, și-a cîștigat un prestigiu nepieritor de cîrmaci înțelept și curajos, care știe să conducă în mod strălucit construcția multilaterală a socialismului în patria noastră.

După cum se știe, poporului român, producătorul tuturor bunurilor materiale și, în același timp, proprietarul mijloacelor de producție, îi sînt caracteristice hărnicia, agonisirea prin muncă a celor necesare traiului, apărarea integrității avutului obștesc. Munca, unicul izvor de bunuri materiale și spirituale, a devenit de mult pentru aproape toată populația majoră a țării o îndeletnicire cotidiană. Spre deosebire de aceasta, așa cum rezultă din expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la actuala plenară, datorită mentalităților generate de clasele exploatatoare, continuă să existe tendințe de parazitism din partea unui număr restrîns de cetățeni care trăiesc pe seama altora, pe care, de fapt, îi exploatează.

Participînd la dezbaterea documentelor în județe, organe centrale și militare, asemenea manifestări au fost înfierate cu tărie, ca o pîngă străină socialismului, eticii comuniste.

Că numărul și gravitatea multora dintre faptele de parazitism — ca de altfel orice alte manifestări antisociale — pot fi reduse rezultă din însăși scăderea înregistrată în acest domeniu, ca urmare a ansamblului de măsuri politico-ideologice și organizatorice tot mai eficiente.

Așa de pildă, acele categorii de infracțiuni care exprimă mai pregnant modul de viață parazitar, în trimestrul III/1971 — adică în perioada dezbaterii documentelor — a scăzut cu o pătrime față de trimestrul I/1971.

Descreșterea putea să fie și mai substanțială dacă toți comuniștii din organele de stat, economice și obștești, din organele de miliție, securitate, procuratură și justiție ar fi manifestat mai multă fermitate și operativitate pentru aplicarea întocmai a prevederilor legale în descoperirea și combaterea parazitismului și a pagubelor ce s-au adus avutului obștesc.

Așa se explică și faptul că există astăzi mii de cazuri de infracțiuni cu autori nedescoperiți, unii de mai mulți ani, ceea ce reprezintă un grav pericol social din partea acestora, care rămași necunoscuți, în stare de libertate, pot săvîrși în continuare acte antisociale.

Deși comuniștii și membrii de partid care activează în sistemul organelor de miliție, securitate și judiciare și-au sporit fermitatea, mai sînt cazuri cînd unele instanțe pronunță pedepse blînde împotriva unor hoți și delapidatori, nu se străduie în suficientă măsură pentru efectuarea la timp a urmăririi penale și a judecării cauzelor, ceea ce afectează destul de grav rolul educativ al hotărîrilor judecătorești pronunțate. În cursul semestrului I al acestui an, 16—20 la sută din infracțiunile privind avutul obștesc au fost sancționate cu întîrzieri de 1—3 luni peste prevederile legale.

Propaganda juridică, deși mai eficientă ca în trecut, nu a cuprins încă întreaga populație, printr-o muncă vie în rîndul maselor largi ale celor ce muncesc. Așa se explică necunoașterea de către unii a legilor țării. Membrii de partid folosesc încă în mică măsură mijloacele de influențare și de prevenire specifice activității judiciare. Astfel, în semestrul I/1971 au fost judecați la fața locului numai 6,5 la sută din infractorii care au păgubit avutul obștesc. Au fost prelucrate hotărîrile de condamnare a celor vinovați în colectivele unde au muncit numai în 25,5 la sută din cazuri, ceea ce este mult prea puțin față de cei peste 17 000 juriști existenți în țară.

Legea privind controlul averilor — instrument dintre cele mai eficace în lupta împotriva tendințelor de căpătuială, de îmbogățire fără muncă — a fost aplicată cu unele rezultate în multe din județele țării, descoperindu-se 900 de cazuri de îmbogățire pe căi necinstite, persoanele în cauză însușîndu-și valori de peste 50 milioane lei din avutul obștesc și veniturile oamenilor muncii.

Din lipsa de preocupare și a organelor județene de partid, unele comisii de cercetare și instanțe judecătorești au rezolvat anumite cazuri de pe poziții împăciuitoriste, acceptînd cu ușurință tot felul de justificări invocate de cei inavuțiți, care au reușit să treacă drept legal dobîndite o serie de bunuri care ulterior s-a dovedit că sînt obținute pe căi necinstite.

La toate acestea a contribuit și faptul că Ministerul de Justiție și Procuratura Generală nu s-au ocupat îndeajuns pentru a controla și ajuta organele din subordine.

Pînă unde poate duce atitudinea de gură-cască și lipsa de control din partea unor organe de partid și de stat ne dovedește cazul unui afacerist notoriu, neîncadrat în cîmpul muncii. Acesta, cu sprijinul unor cadre cu munci de răspundere de la Consiliul popular al municipiului București, a reușit să-și construiască în plin centrul Capitalei un bloc de 3 etaje, cu 7 apartamente și diverse anexe, cu bani și materiale obținute pe căi frauduloase.

O dată cu dezbaterea documentelor, atenția a fost îndreptată și împotriva celor care obțin venituri pe căi necinstite și ocupă funcții de răspundere, în prezent fiind pe rol, din toate categoriile sociale, de două ori mai multe cazuri față de 1969.

O altă formă în care își găsește expresia, în mod pregnant, parazitismul o const

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

(Urmare din pag. a VI-a)

Societatea noastră socialistă, societate modernă, cu toate multiplele măsuri ce se iau pentru creşterea conştiinţei socialiste, nu poate renunţa la luarea măsurilor de constrîngere împotriva elementelor înrăite — puţine la număr — care sfidează normele de convieţuire socialistă şi opinia publică, dovedindu-se refractare la orice măsuri de educare şi care prin acţiunile lor sînt un factor nociv care lezează interesele întregii societăţi.

În continuare, aş dori să subliniez necesitatea ca organele locale ale puterii de stat şi ministerele economice, ajutate de comitetele judeţene, municipale şi orăşeneşti, să se ocupe de folosirea mai deplină, mai raţională a braţelor de muncă existente pe plan local. În acest sens, consider necesar să se acorde o atenţie deosebită pregătirii, cu răbdare şi grijă, a femeilor pentru a fi încadrate pe locuri de muncă specifice lor, dar unde, în prezent, lucrează bărbaţi, urmînd ca acestora să li se dea o întrebuinţare mai utilă. Astfel, în luna octombrie a.c. exista pe şantiere şi la munci agricole o mare nevoie de forţe de muncă. Pentru acoperirea cerinţelor ar fi putut fi atrase şi braţele de muncă neocupate în producţie, dacă exista mai multă preocupare din partea ministerelor economice, a unor organe locale de partid şi de stat, care cer cu insistenţă să li se aprobe tot mai multe investiţii, ceea ce este normal ; dar, cînd este vorba de execuţia investiţiilor, continuă să ceară ca aceasta să fie realizată de la centru sau de către alţii.

Sînt demne de remarcat participarea şi aportul militarilor forţelor noastre armate pe şantierele economiei naţionale, unde şi-au îndeplinit misiunea primită. Şi pe viitor ei vor executa cu cinste ordinul comandantului suprem. Este necesar însă ca ei să fie folosiţi pe şantiere mari, şi nu pentru a suplini, în unele cazuri, lipsa de organizare şi de antrenare în muncă a forţelor existente pe plan local.

Tovarăşi,

Legalitatea noastră socialistă — chemată a contribui la consolidarea ordinii şi disciplinei sociale — s-a legat pentru totdeauna de numele tovarăşului Nicolae Ceauşescu, care, animat fiind de cele mai înalte idealuri de justiţie şi echitate socială, a reuşit să dezvolte un respect neabătut pentru voinţa clasei muncitoare, exprimată în legile statului nostru.

Ofensiva revoluţionară pe care a declanşat-o împotriva oricăror abuzuri şi samavolnicii, a necinstei şi a tuturor ilegalităţilor face din secretarul nostru general întruchiparea acelui spirit de dreptate socială pentru care poporul nostru a luptat veacuri de-a rîndul.

Grija neabătută pentru ordinea de drept — astfel încît nici un cetăţean nevinovat să nu mai fie condamnat şi nici un vinovat să nu scape de rigorile legii — a fost imprimată în întreaga noastră legislaţie şi poartă puternica amprentă a personalităţii sale.

Tovarăşi,

Dezbaterea acestor documente în unităţile M.F.A., C.S.S., M.A.I. a evidenţiat încă o dată dragostea şi devotamentul tuturor militarilor faţă de partid, faţă de comandantul nostru suprem, hotărîrea lor nestrămutată pentru întărirea capacităţii de apărare a ţării şi a legalităţii socialiste.

Trebuie să raportăm însă că lipsurile semnalate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în expunere, se găsesc şi în activitatea organelor şi organizaţiilor de partid din unităţile militare. Unele cadre militare nu se ocupă cu atenţie de problemele muncii politice, nu cunosc starea din unităţi, ca rezultat al slabului contact direct cu viaţa. Sînt şi cazuri cînd unii comandanţi încearcă să întărească disciplina şi ordinea militară numai prin pedepse şi chiar practici disciplinare neregulamentare, în timp ce munca de la om la om este neglijată.

La această stare de lucruri a contribuit şi faptul că unele cadre cu funcţii de conducere de la M.A.I. şi C.S.S., un timp îndelungat nu au fost încadrate în mod organizat la diferite forme de pregătire politico-ideologică.

Secretariatul C.C. al P.C.R., analizînd recent stadiul şi eficienţa muncii politice şi de pregătire profesională a cadrelor din unităţile M.A.I. şi C.S.S., a stabilit că în organizarea şi desfăşurarea acestei activităţi nu au existat o coordonare unitară, o suficientă preocupare pentru asigurarea unui conţinut bogat în idei, hotărînd o seamă de măsuri pentru ridicarea combativităţii revoluţionare şi a spiritului militant, pentru cultivarea înaltelor trăsături morale, profesionale şi de luptă, cum sînt curajul, dîrzenia, fermitatea, vigilenţa şi spiritul de sacrificiu.

Sînt pe deplin conştient că eu personal şi activiştii din secţia pe care o conduc nu ne-am ocupat suficient de controlul permanent pentru îndeplinirea hotărîrilor C.C. al P.C.R. cu privire la munca politico-ideologică în unităţile M.F.A., M.A.I., C.S.S. şi justiţie, nu am reuşit să ajutăm şi mai mult comuniştii din aceste unităţi şi nu am reuşit să informăm la timp conducerea partidului pentru deficienţele constatate.

Pentru neajunsurile existente în activitatea de propagandă şi în munca politico-ideologică din unităţile M.F.A., M.A.I. şi C.S.S. consider că o vină poartă şi Secţia de propagandă, precum şi secretarii C.C. al P.C.R. care, în decursul anilor, au răspuns de această secţie, pentru care activitatea de propagandă în armată nu a constituit o preocupare concretă de zi cu zi, ci ocazională.

Pătruns de sentimentul responsabilităţii politice, de la această înaltă tribună, asigur plenara, ca şi pe dumneavoastră, stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că istoricul program de educaţie comunistă pe care l-aţi dat ţării va constitui pentru mine documentul de căpătîi în întreaga mea activitate de viitor.

Contactele avute cu prilejul diferitelor întîlniri ne-au oferit posibilitatea să luăm cunoştinţă de marile succese înregistrate de popoarele Uniunii Sovietice sub conducerea încercată a partidului comunist pe calea dezvoltării multilaterale a ţării — economice, ştiinţifice, tehnice, culturale — de realizările impresionante în ce priveşte creşterea nivelului de viaţă al oamenilor muncii. De asemenea, în discuţiile pe care le-am avut cu organele de partid şi cadrele de conducere din economie, la diferite niveluri, au fost subliniate succesele înregistrate de ţara noastră în opera de construire a socialismului, a fost relevată preocuparea conducerii Partidului Comunist Român, personal a tovarăşului secretar general, Nicolae Ceauşescu, pentru continua perfecţionare a sistemului de conducere a economiei, a altor sectoare de activitate. Am întîlnit activişti ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, specialişti din industrie, care au vizitat în ultimul timp România şi care ne-au declarat că păstrează amintirea unei ţări în plină transformare, a unui popor angajat cu toată convingerea. cu toate forţele sale, în construirea socialismului, obţinînd succese remarcabile sub conducerea P.C.R. Aceasta este realitatea din România contemporană şi cei care o văd nu pot să nu şi-o amintească.

Că cetăţean şi activist susţin din adîncul inimii, al convingerilor mele, politica partidului şi statului de prietenie frăţească cu toate statele socialiste, preocuparea conducerii partidului şi statului de a dezvolta continuu colaborarea cu partidele şi ţările respective. Consider că procedează bine conducerea partidului nostru, efectuînd schimburi de vizite pentru studiul experienţei reciproce.

Revenind la ansamblul de măsuri pe care pornim să-l înfăptuim cu şi mai multă hotărîre după această plenară, aş dori ca organele centrale de stat să-şi îndeplinească în mod corespunzător sarcinile ce le revin pe întreg teritoriul ţării, inclusiv în judeţele mai îndepărtate care de multe ori sînt date uitării. Se prevede, de exemplu, în hotărîrea supusă dezbaterii plenarei ca într-un timp scurt tot teritoriul ţării să poată recepţiona şi programul II al Televiziunii române. În judeţul nostru, la ora actuală, aproape 25 la sută din populaţie nu poate recepţiona nici programul I. Printre localităţile respective se află şi importante centre muncitoreşti.

Aş dori, de asemenea, să adresez artiştilor — scriitori, sculptori, pictori, muzicieni — solicitarea de a veni în mijlocul nostru, de a scrie mai mult despre viaţa nouă a Reşiţei industriale bicentenare. La Reşiţa se găsesc, poate, cele mai elocvente elemente pentru a compara viaţa de ieri cu cea de azi. Muncitorii Reşiţei au întîmpinat cu nespusă căldură pe conducătorul iubit al partidului, care le-a făcut marea cinste de a participa la sărbătoarea lor. Ploaia şi vremea rece nu i-au putut trimite acasă pe nici unul din locuitorii cetăţii de foc ; ei şi-au manifestat cu toată tăria sentimentele lor faţă de partid şi de conducătorul său, care le-a schimbat viaţa. Acest lucru trebuie spus copiilor în procesul de educaţie. pentru că mai sînt unii care consideră că aşa a fost întotdeauna sau că e normal să fie aşa, fără a exista vreo obligaţie din partea lor în faţa societăţii. Or, scriitorii ar putea să spună într-o formă literară acest mare adevăr al vremurilor noastre, să preziute în imagini artistice lupta uriaşă de făurire a noului destin al Reşiţei, al României contemporane.

O realitate este şi faptul că în Reşiţa nu există în prezent nici o statuie. Iar acest lucru se petrece în ţara unde statul acordă mare sprijin şi atenţie artelor plastice, inclusiv sculpturii. Prin intermediul meu, locuitorii Reşiţei afirmă că aici ar trebui să se ridice o statuie închinată partidului, o statuie închinată muncii. Le-am aşeza la loc de cinste şi le-am înconjura cu toată dragostea. Împărtăşim propunerea tovarăşului Fazekas de a se finanţa prin contribuţie voluntară o astfel de lucrare, dar aceasta nu-i suficient. Ne trebuie talentul unui sculptor pus în slujba unei asemenea idei generoase ; şi dacă se va găsi unul — şi sînt convins că se va găsi — noi îi vom pune la dispoziţie un munte de marmură sau un cuptor de metal topit.

O problemă importantă care ne preocupă este aceea de a pune la dispoziţia economiei naţionale, în cele mai bune condiţii, marile bogăţii de care dispune subsolul judeţului : de la fier şi cărbune pînă la aur. Pentru aceasta ne trebuie cadre de specialişti care să conducă procesele de tehnicitate tot mai ridicată, vizînd extragerea, separarea şi prelucrarea acestor elemente. Constatăm însă cu îngrijorare că studenţii care vin la noi pentru practică nu manifestă dorinţa de a se reîntoarce. Poate nici noi nu am făcut totul pentru a le crea condiţii mai bune, pentru a-i atrage să rămînă în Caraş-Severin. Dar cert este şi faptul că ei nu au o educaţie corespunzătoare, unii nu-şi iubesc meseria şi sînt gata să renunţe la ea numai pentru a rămîne în Bucureşti. De aceea, subscriu cu toată convingerea la indicaţia tovarăşului secretar general, Nicolae Ceauşescu, ca viitorii studenţi să fie bursieri ai întreprinderilor, trimişi pe cît posibil din cadrele întreprinderii.

În încheiere, îmi exprim credinţa fermă că aplicarea programului Partidului Comunist Român privind educaţia socialistă a maselor va determina o cotitură în această muncă de înaltă răspundere şi mă angajez să fiu luptător dîrz şi hotărît pentru aplicarea lui consecventă, neabătută.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI BRĂDUŢ COVALIU

În complexul de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, conceput de tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi adoptat de Comitetul Executiv al Comitetului Central al partidului nostru în iulie, reţin atenţia o întreagă suită de recomandări menite să întărească responsabilitatea politică a tuturor oamenilor muncii în activitatea zilnică, în eforturile pe care le face întreaga ţară pentru construirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România.

Comuniştii, membrii Uniunii artiştilor plastici au salutat cu un viu interes propunerile de măsuri prezentate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Ele au fost dezbătute cu seriozitate şi spirit de răspundere şi de organizaţia noastră de bază.

La realizarea acestui program marxist-leninist de bogate şi multiple înfăptuiri, Uniunea artiştilor plastici şi-a adus o importantă contribuţie prin organizarea unor numeroase expoziţii, unele cu tematică precisă, cum ar fi cele închinate aniversării partidului, revoluţiei de la 1848, cele ce au prins viaţă chiar pe şantierele patriei, prin numeroase alte acţiuni desfăşurate în majoritatea centrelor culturale din ţară, ca şi peste hotare.

Indicaţiile tovarăşului Nicolae Ceauşescu au misiunea de a face din om, din artist, şi în primul rînd din artistul comunist, un om al marilor dăruiri, un exponent al conştiinţei socialiste, care să-şi găsească punctul de sprijin şi problematica în realităţile noastre. În programul de perfecţionare a societăţii socialiste, artistul îşi are partea sa de răspundere şi acţiune, cîmpul său de activitate direct. Chiar dacă arta noastră plastică se bucură, pe ansamblu, de un binemeritat prestigiu, de nenumărate aprecieri pozitive incontestabile, la unele din manifestările ultimilor ani au apărut şi lucrări nesemnificative, nu îndeajuns de expresive pentru contextul nostru social, pentru schimbările esenţiale care se petrec. Aspecte de fond au fost adesea neglijate. Iar responsabilitatea pentru toate acestea ne revine nouă, comuniştilor din U.A.P., şi mie personal. Diminuarea valenţelor umane a făcut să se risipească în unele cazuri talente mari în experienţe mici, în lucrări ce n-au avut capacitatea să exprime pe de-a-ntregul tumultul şi forţa spirituală a omului în societatea noastră. Aşadar, o trecere în revistă a orizontului nostru plastic se impunea şi va trebui să acţionăm în continuare, cu răspundere, dar şi cu discernămînt, în vederea redimensionării creaţiei noastre. Contribuţia artistului comunist, a celor mai buni artişti ai noştri va trebui să dobîndească o pondere determinantă asupra implicaţiilor umane ale artei noastre, asupra rezonanţei şi a coloraturii socialist-umane, de care este necesar să dispună această artă care trebuie să devină în fapt o universitate în mers.

Avem numeroase lucrări bune, bine orientate ideologic, dar nu s-ar putea spune că nu putem da şi mai mult. Să transformăm, aşadar, acest apel la muncă conştientă, adresat nouă de secretarul general, în opere de constantă răspundere, în opere de înaltă calitate, în prezenţe vii, originale în expoziţiile noastre. Arta să fie o artă calitativă şi curajoasă, o artă expresivă, revoluţionară, ataşată afectiv umanităţii, închinată transformării omului. Nu vom progresa nici prin mimarea unor curente sau mode ce vieţuiesc o zi, nici prin fotografism insipid, nici printr-o artă de contemplare neangajată, nici prin lucrări lipsite de nerv, de forţă interpretativă, sugestivă şi revoluţionară, care, trebuie să recunoaştem, au avut o anumită pondere pe ansamblul creaţiei noastre.

Există lucrări executate cu talent, gust sau îndemînare, dar care sînt mai mult interesante decît aprofundate şi arareori izvorîte dintr-o necesitate internă, dintr-o experienţă de viaţă proprie. Arta mare nu se face abordînd creaţia la suprafaţa fenomenului românesc sau internaţional, ci dînd cît mai mult din ceea ce eşti, din ceea ce gîndeşti, din ceea ce aşteaptă epoca de la tine, aşa cum foarte bine a spus tovarăşul secretar general. Dacă noi sîntem destinaţi să dăruim, iar publicul să primească, este necesar să existe acel indescriptibil element sensibil uman. O osmoză, o cantitate sensibil umană, cu valenţe specifice care să se transfere iubitorului de artă prin intermediul operei de artă, care să înfrumuseţeze şi să tonifice continuu lumea în care trăim. De aceea aş semnala unele aspecte care au împiedicat arta noastră să atingă pe de-a-ntregul culmile pe care le merită cu prisosinţă la cantitatea enormă de talent de care dispune. S-a manifestat şi un estetism static cu valenţe calitative, dar în acelaşi timp limitative printr-o anumită lipsă de dinamism, printr-o sensibilitate statică. Aceste lucrări, beneficiind de un efort în plus, de o mai clară atitudine ideologică, şi-ar găsi o mult mai mare împlinire şi audienţă la public, şi-ar îndeplini în condiţii superioare funcţia ideologică şi culturală, ar crea un interes de masă pentru artă.

Scopul nostru este de a înfăptui o artă care să sesizeze pregnant esenţialul epocii contemporane, care să vorbească generaţiilor prezente şi viitoare despre realităţile noastre. Să aşezăm acestei arte o temelie solidă pentru a dura peste veacuri, s-o vitalizăm cu o mai mare acumulare de date esenţial umane.

Ne vom strădui să facem o artă care să fie în primul rînd realizată cu mijloacele specifice artei, să răspundă legilor specifice plasticii, dar, în acelaşi timp, să fie bogată în conţinut, specific socialist, o artă care să trateze cu nerv, cu pasiune interpretativă, cu mijloace specifice genului înfăptuirile mărete ale partidului comunist.

Tradiţiile revoluţionare ale artei româneşti, tradiţii care implică pe Brâncuşi şi pe Luchian, pe Tonitza, Paciurea sau Pallady, pot asigura o mai strînsă legătură între artişti şi publicul larg.

Revederea planului de expoziţii, documentările, taberele menite să creeze un spirit colectiv de emulaţie, răspunderea cu care ne vom prezenta fiecare din noi la expoziţiile viitoare, un mai permanent contact cu viaţa, cu oamenii din uzine şi fabrici, cu tineretul din şcoli vor asigura credem, împreună cu dezbaterile pe care le vom organiza temeinic în continuare, o creştere calitativă a artei plastice româneşti. Îi vor conferi o dimensiune în plus, o nouă răspundere : aceea a dialogului cu oamenii, menirea noastră ca artişti, ca cetăţeni.

Este necesar să discernem în acest moment în evoluţie artei plastice două direcţii paralele, a căror importanţă istorică este determinată de evoluţia societăţii noastre.

Prima direcţie comportă arta ca esenţă superioară a gîndirii raportată la om, arta care pune omul în centrul preocupărilor sale, ca purtător al celor mai revoluţionare gînduri şi acţiuni ; arta care întruchipală în lucrările majore de pictură, sculptură şi grafică marchează evoluţia societăţii, culturii şi civilizaţiei noastre.

În rîndul al doilea — arta-cadru, raportată în primul rînd la necesarul civilizaţiei noastre socialiste, la necesarul industriei. Mă gîndesc la arta publicitară, estetica ambalajului, designul, artele decorative. În modul de a acţiona va trebui să asigurăm ambelor direcţii o dezvoltare corespunzătoare, multilaterală, o dezvoltare de a cărei reuşită răspundem noi, comuniştii de la Uniunea artiştilor plastici. Avem însă nevoie în această acţiune, care priveşte valenţele umane ale operei de artă, precum şi evoluţia climatului estetic al societăţii socialiste, de înţelegerea şi sprijinul a foarte multi comunişti. Căci arta se naşte în societate. se dezvoltă şi trăieşte prin responsabilitatea şi conştiinţa întregii societăţi.

Tin să mulţumesc călduros tovarăşului Nicolae Ceauşescu, pentru sprijinul concret şi înţelegerea pe care ne-a arătat-o, împreună cu tovarăşii din conducerea de partid şi de stat. Dar avem nevoie şi de sprijinul plin de responsabilitate al celor ce lucrează în sectoarele industriale, comerciale şi financiare pentru a utiliza forţele noastre artistice la justa lor valoare şi în problemele de estetică şi publicitate.

Am făcut mult în prima direcţie, am fost prezenţi pe şantierele Lotru, Carasu, Rogojelu, Porţile de Fier, am poposit la Medgidia, Babadag, la diverse acţiuni judeţene, cum ar fi cele de la Buzău, Arad sau Constanţa. Dar ce am realizat poate fi depăşit categoric prin opere şi mai valoroase, în care să vorbim mai des oamenilor despre oameni.

Prezenţa artei în mijlocul oamenilor se cuvine să se facă simţită mai viu, mai elocvent. Manifestările noastre artistice este necesar să constituie evenimente de un mai larg răsunet în mijlocul societăţii, să devină prezenţe active şi sistematice în mediul muncitoresc.

Dorinţa noastră, a comuniştilor, a tuturor membrilor Uniunii artiştilor plastici este de a realiza opere pe măsura transformărilor înnoitoare ale ţării. pe măsura talentelor nenumărate pe care le avem, talente aparţinînd tuturor generaţiilor şi în special tinereţului, care dispune de o vigoare capabilă să potenţeze, să vitalizeze viitorul artei noastre cu opere vibrînd de forţa prodigioasă a îndrăznelii. Numai amplificarea conştiinţei fiecărui comunist, a fiecărui artist în parte asigură conştiinţa de masă a fenomenului, îi asigură proporţiile sociale, rezonanţa pe care o dorim cu toţii artei româneşti atît în ţară, cît şi în străinătate. De aceea, munca noastră ideologică, specifică, va trebui să-şi găsească întruchiparea în opere de artă închinate omului, iar membrii Uniunii artiştilor plastici vor trebui să-şi dea întreaga măsură a talentului lor.

În programul supus dezbaterii este, desigur, inclusă şi critica de artă, care dispune de posibilitatea de a confirma valoarea operei artistice şi a difuza semnificaţiile ei, de a promova o artă cu adresă bine precizată, cu criterii ferme, care să nu pună accentul în special pe modă, ci pe autenticitatea actului artistic, pe valorificarea valenţelor umane.

Vreau să vă asigur, scumpe tovarăşe secretar general Nicolae Ceauşescu, vreau să asigur plenara că avem conştiinţa răspunderii şi devotamentului datorat partidului, patriei şi artei româneşti şi ne vom strădui ca printr-o mai mare exigenţă să realizăm opere cuprinzătoare, de profundă rezonanţă umană şi socială.

Documentele de partid privind ideologia vor sta la baza activităţii noastre viitoare ca un act de căpătîi al formării omului, a omului integru, devotat societăţii şi partidului.

Sînt de acord cu proiectul de măsuri şi ţin să subliniez că expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu nu este numai o dovadă incontestabilă de spirit de responsabilitate colectivă ; ea constituie în acelaşi timp un îndreptar al desăvîrşirii omului, a comunistului, ca ferment activ al societăţii noastre, ca poet realist al întruchipării viitorului.

Susţinînd din toată inima politica internă şi externă a partidului, vă asigurăm încă o dată, iubite tovarăşe Ceauşescu, că operele în faţa cărora şi dumneavoastră şi noi ne vom regăsi vor constitui răspunsul nostru concret la generosul mesaj pe care l-aţi adresat inimilor noastre.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI CONSTANTIN PÎRVULESCU

Sînt foarte mulţumit că particip la această plenară care dezbate una din problemele cele mai importante ale partidului, de fapt problema de bază a Partidului Comunist Român, sarcinile muncii politico-ideologice şi cultural-educative. Fără îndoială, noi cei care avem un stagiu mai vechi în partid şi am activat în condiţii grele, putem să ne dăm seama — şi chiar să redăm din experienţa noastră — ce înseamnă ca un comunist să fie temeinic pregătit din punct de vedere ideologic, politic, cultural. În ilegalitate tăria fiecărui membru de partid, tăria Partidului Comunist Român, consta în conştiinţa lui, în conştiinţa lui revoluţionară, bazată pe cunoaştere, pe un studiu permanent, pe căutarea şi descoperirea — element fundamental în munca noastră — a argumentelor de bază împotriva regimului reacţionar burghezo-moşieresc. Fără aceasta nu se putea ca un comunist să devină luptător conştient, dîrz, împotriva reacţiunii burghezo-moşiereşti.

Îmi aduc aminte că, atunci cînd eram arestat, pe zbirii de la siguranţă sau pe temniceri îi impresionau extraordinar de mult hotărîrea şi tăria morală a comuniştilor. Ei nu puteau să-şi explice de unde atîta forţă la aceşti oameni, care, supuşi, pur şi simplu, la distrugerea fizică, le erau mult superiori, şi în ciuda torturilor, rămîneau ferm încrezători în justeţea convingerilor lor, în justeţea politicii partidului şi luptau neabătut pentru aplicarea ei în viaţă.

Ce înseamnă a fi comunist ? Înseamnă, de fapt, cum spunea însuşi Marx, a te transforma într-un om nou, a deveni un om nou, ca să poţi să lupţi pentru schimbarea societăţii vechi, reacţionare, într-o societate nouă, socialistă. Comunistul, dacă vrea într-adevăr să fie comunist, trebuie, întotdeauna, să stea de vorbă cu conştiinţa lui, să se întrebe dacă într-adevăr a făcut totul pentru ca să-şi îmbogăţească zi de zi, ceas de ceas, cunoştinţele, experienţa, ca să poată înţelege evenimentele interne şi internaţionale. Noi, comuniştii, sîntem în acelaşi timp patrioţi şi internaţionalişti ; pe noi ne interesează toată mişcarea, toată dezvoltarea, toată lupta clasei muncitoare, a popoarelor subjugate şi le sîntem prieteni, sprijinitorii, după cum şi ei sînt prietenii şi sprijinitorii noştri. Aceasta este o forţă uriaşă a comuniştilor. De aceea, ei sînt puternici, sînt de neînvins fiindcă sînt toţi pentru unul şi unul pentru toţi. Ei creează în mod conştient această solidaritate, participă activ la stabilirea politicii partidului, la realizarea sarcinilor partidului, iar în lupta împotriva duşmanului comun au ca aliaţi clasa muncitoare din toate ţările lumii, popoarele asuprite din toate ţările lumii, pe toţi oamenii muncii.

Eu ţin să arăt că admir iniţiativa tovarăşului Ceauşescu. Trebuie spus că problemele de educaţie sînt îndatoriri statutare, norme stabilite în statut, unde se arată în ce constă activitatea unui comunist. Avem organe de partid care, în primul rînd, trebuie să vegheze ca prevederile statutare, normele de partid, linia politică a partidului să se înfăptuiască. Trebuie deci urmărit continuu ca fiecare membru de partid să devină într-adevăr conştient. Conştiinţa nu se formează prin declaraţii. Declaraţii am auzit foarte multe, unele mai frumoase. altele mai puţin frumoase : ceea ce decide este, însă, rezultatul muncii, şi partidul cere fiecărui membru al său să lupte hotărît pentru realizarea sarcinilor sale. Munca ideologică ajută pe comunişti să-şi realizeze sarcinile trasate de partid. Munca ideologică înseamnă studiu perseverent, luptă cu sine, luptă împotriva propriilor slăbiciuni, luptă pentru a ajuta ca tovarăşii de muncă, tovarăşii de partid, să se ridice la înţelegerea importanţei îndeplinirii sarcinilor. În ultimul timp, noi am obţinut succese foarte serioase, iar eu le consider ca un rezultat al muncii politice şi ideologice a partidului.

Noi sîntem nemulţumiţi de munca politico-ideologică în raport cu cerinţele actuale şi, de aceea, vrem să o punem pe o bază superioară. În aceasta constă de fapt scopul plenarei noastre, care trebuie, într-adevăr, să arate întregului partid care sînt sarcinile de bază care stau în faţa noastră şi cum trebuie să ne pregătim mai bine pentru rezolvarea lor.

Eu cred că noi avem suficiente posibilităţi pentru rezolvarea acestor sarcini. Dacă în ilegalitate de multe ori nu aveam la îndemînă material propagandistic, astăzi sînt pline bibliotecile cu cărţi, cu operele lui Marx, Engels, Lenin, cu documente privind întreaga mişcare muncitorească revoluţionară, ca şi trecutul de luptă al partidului nostru, bogata sa experienţă din perioada de construcţie victorioasă a societăţii socialiste. De aceea, cu cred că pentru a îmbunătăţi munca noastră trebuie să luptăm şi împotriva unor practici negative, care s-au înrădăcinat în unele sectoare de activitate şi, mai cu seamă, în unele organizaţii de partid. Îmi aduc aminte că, înainte, fiecărui membru de partid i se cerea să fie un propagandist, şi era, de fapt, un propagandist. El trebuia, în cercul unde activa, să lămurească muncitorii asupra problemelor care erau la ordinea zilei. El trebuia să fie înarmat cu argumente, să combată politica burgheză de atunci şi să dovedească că ceea ce propun comuniştii este lucrul cel mai important ; să poată să-i determine pe oameni să pornească la luptă pentru propriile lor interese. Trebuia. într-adevăr, să faci eforturi ca să fii la înălţimea acestor exigenţe — şi, în acelaşi timp trebuia să lupţi şi împotriva agenţilor siguranţei şi a organelor de represiune şi a unor mentalităţi înapoiate existente chiar la muncitori.

Comunistul trebuia să dea dovadă de pricepere, de iniţiativă şi mai cu seamă să dea dovadă că este un revoluţionar din convingere. O dată ce comuniştii prelucrau şi studiau hotărîrile partidului, şi le însuşeau — şi acestea deveneau hotărîrile lor proprii, şi luptau pentru a le realiza, punînd în această direcţie toată pasiunea, toate forţele. Aceasta se cerea unui comunist atunci în condiţiile acelea grele şi trebuie spus că ei, comuniştii, şi-au îndeplinit cu cinste marile îndatoriri. Din mijlocul lor s-au format oameni minunaţi, printre care şi tovarăşul Ceauşescu, care din simplu muncitor, străduindu-se să-şi însuşească principiile învăţăturii marxist-leniniste, să-şi îmbogăţească continuu cunoştinţele culturale şi ştiinţifice, iar, după eliberare, şi cunoştinţele necesare conducerii statului, a izbutit să se ridice pînă la postul cel mai important în partid şi în stat. Noi nu am avut o şcoală de pregătire specială în arta de a conduce statul şi am trecut direct din ilegalitate la munca legală ; de fapt, am cucerit rînd pe rînd, poziţiile, începînd de la cele mai mici pînă la cele mai mari. În această luptă comuniştii au dat dovadă de capacitate politică şi organizatorică şi între ei sînt mulţi care ne fac cinste. Îmi aduc aminte că, atunci cînd am făcut naţionalizarea întreprinderilor, la conducerea fabricilor şi uzinelor au fost puşi muncitori — lăcătuşi, strungari, mecanici sau de alte meserii, oameni, fără îndoială, cu bună pregătire profesională, dar şi cu o înaltă conştiinţă muncitorească. Au făcut minuni în munca de conducere, dovedindu-se mult mai pricepuţi decît cei care fuseseră înaintea lor. Mulţi dintre ei, ulterior, au devenit ingineri. Şi mulţi dintre ei sînt astăzi foarte buni ingineri şi conduc întreprinderi importante în ţara noastră.

Eu voiam să arăt două lucruri, care, după mine, cred că trebuie să ne preocupe mult mai mult. S-a pus problema că, în ultimul timp, a slăbit preocuparea pentru primirea în partid, în primul rînd, a muncitorilor. Cred că aici nu s-au respectat întru totul prevederile statutului partidului, care arată foarte clar că în partid se primesc mai întîi muncitori şi apoi alte categorii, pentru că acesta este partidul clasei muncitoare. Şi nu orice muncitor, ci acei care sînt fruntaşi. au o pregătire profesională bună, care constituie exemplu în producţie, în familie, în societate, care, în sfîrşit, se perfecţionează continuu, îşi ridică şi nivelul profesional dar şi cel politic şi de cultură generală. Noii membri de partid trebuie să aibă, de asemenea, un profil moral înaintat, o conştiinţă ridicată, să combată toate manifestările înapoiate. Între vorbele şi faptele comunistului trebuie să fie o deplină unitate. Comunistul trebuie să fie exemplu înaintat prin toate fibrele sale. În ultimul timp, se vede treaba, nu s-a prea ţinut cont de aceste prevederi şi au intrat în partidul nostru şi unii carierişti, elemente înapoiate, care apoi au încălcat şi legile, şi morala, şi etica.

Partidul nostru trebuie să se ocupe de educarea oamenilor cum ne ocupam noi în ilegalitate, cînd pentru orice abatere de la morală sau de la legile de conspiraţie, un comunist era tras la răspundere, fără nici un fel de îngăduinţă, indiferent de munca pe care o îndeplinea în partid, pentru că prevederile statutului sînt la fel de obligatorii pentru toţi membrii de partid, indiferent de locul pe care îl au în partid. Dar nu toate organele de partid — începînd de la organizaţiile de bază şi pînă la comitetele de partid — chemate să confirme pe noii membri — cunosc temeinic, sub toate aspectele, pe cei care urmează să fie primiţi în partid. Din această cauză, în partid au putut intra şi oameni care au comis abateri grave, ajungînd chiar pînă la încălcarea legilor statului. Ce autoritate poate să aibă un membru de partid care este prins că fură, că înşeală, că, în sfîrşit, are abateri de la disciplina de partid, de la morala de partid ? Propun ca plenara noastră — pe care o consider de o mare importanţă în viaţa partidului — o dată cu măsurile ce le va adopta pentru îmbunătăţirea muncii politico-ideologice, să atragă atenţia organelor şi organizaţiilor de partid asupra necesităţii creşterii exigenţei faţă de cei ce solicită primirea în rîndurile partidului.

A doua problemă asupra căreia doresc să mă opresc se referă la faptul că nu acţionăm cu destulă hotărîre pentru combaterea misticismului, a concepţiilor înapoiate. Manifestări de misticism există chiar şi în rîndul unor membri de partid, care nu au renunţat cu totul la concepţiile religioase. Aceasta reflectă lipsuri ale muncii noastre de educare comunistă, de dezvoltare a conştiinţelor. De aceea, cred că trebuie să intensificăm propaganda împotriva superstiţiilor, a misticismului, şi aceasta s-o facem nu prin acţiuni de campanie ci în mod permanent, printr-o muncă plină de răbdare. În privinţa aceasta, propun ca la Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste să creăm un resort care să se ocupe în mod permanent de această problemă, un resort care să desfăşoare o intensă propagandă ştiinţifică, militînd pentru risipirea din conştiinţa unor oameni a mentalităţilor înapoiate.

Acuma, pentru că sîntem în ajunul aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, vă rog să-mi permiteţi să salut acest mare eveniment al epocii noastre, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii, să felicit pe oamenii muncii sovietici pentru remarcabilele realizări dobîndite în toate domeniile de activitate, şi să le urez noi succese în nobila muncă de construire a comunismului în Uniunea Sovietică, în lupta pentru progres, pentru pace în lume.

Sînt de acord cu toate tezele din expunerea prezentată plenarei de secretarul general al partidului. Sînt de acord şi cu propunerea tovarăşului Emil Bodnaraş ca raportul tovarăşului Ceauşescu să fie inclus în documentele plenarei.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI TRANDAFIR COCÎRLĂ

Mă declar întru totul de acord cu poziţia unanimă a celor care au luat cuvîntul la această înaltă tribună subliniind faptul că educaţia marxist-leninistă a maselor reprezintă o sarcină de mare importanţă pe care Partidul Comunist Român, secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, o îndeplinesc cu competenţă şi clarviziune.

Socialismul şi comunismul au misiunea nu numai de a asigura bunurile materiale absolut necesare unei societăţi ; mai mult decît atît, lor le revine menirea nobilă de a crea omul nou, stăpîn şi încrezător în forţele sale, capabil să înfrunte şi să stăpînească natura, să o pună în slujba umanităţii. Omului timpurilor vechi, al epocilor de mult apuse, figură temătoare şi supusă, societatea nouă îi opune un om liber, plin de demnitate, interesat în progresul societăţii, participant conştient şi activ la înfăptuirea măsurilor de perfecţionare a societăţii în care trăieşte. Apreciez că programul Partidului Comunist Român pentru îmbunătăţirea activităţii ideologice, ridicarea nivelului general al cunoaşterii şi educaţia socialistă a maselor, pentru aşezarea relaţiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii şi echităţii socialiste corespunde în cel mai înalt grad înfăptuirii acestui scop.

În expunerea magistrală a tovarăşului Nicolae Ceauşescu se stabilesc cu o deosebită claritate sarcinile ce revin organelor şi organizaţiilor de partid, organelor de stat şi organizaţiilor de masă şi obşteşti în direcţia cultivării şi dezvoltării trăsăturilor omului nou — demnitatea, omenia, cinstea, dragostea pentru muncă, pentru patrie. pentru partid. Va trebui să acţionăm cu hotărîre pentru îndeplinirea consecventă a măreţului program şi eu doresc să asigur plenara Comitetului Central al partidului, conducerea partidului, pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, personal, că organizaţia judeţeană de partid Caraş-Severin va lua toate măsurile pentru ca hotărîrile plenarei să fie neîntîrziat traduse în viaţă. Politica ştiinţifică, marxist-leninistă, a Partidului Comunist Român, este urmată cu multă încredere de întregul popor. Ea constituie îndreptarul activităţii noastre de zi cu zi pentru că reflectă năzuinţele şi aspiraţiile vitale ale poporului.

Politica înţeleaptă a Partidului Comunist Român este bine apreciată şi dincolo de graniţele ţării. Am avut satisfacţia de a constata acest lucru cu prilejul unei deplasări pe care am făcut-o recent, împreună cu o delegaţie de activişti ai Partidului Comunist Român, în Uniunea Sovietică.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI BUJOR SION

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

(Urmare din pag. a VII-a)

în cuvîntările mai multor vorbitori, chiar în cadrul plenarei noastre, radioteleviziunea a fost criticată pentru lipsurile serioase care s-au manifestat în conceperea, în conținutul și realizarea unor emisiuni. Carențele manifestate în selecționarea, programarea și difuzarea filmului, în promovarea unor producții literar-artistice, lipsite de valoare și forță educativă, concesiile făcute în unele emisiuni de teatru la radio și televiziune, unor piese lipsite de mesaj sau care exprimau stări de spirit pesimiste, morbide, afirmînd ideea însingurării, a fatalismului, vehiculînd concepții și mentalități burgheze și mic-burgheze, alunecînd alteori spre gust îndoielnic, spre trivial, au evidențiat lipsa unor criterii ferme, ideologice, lipsa unor poziții militante ale noastre, ale celor ce lucrăm azi aici sau răspundeam de îndrumarea acestei instituții.

Trebuie să spun că aceste carențe au rădăcini adînci în activitatea unor compartimente redacționale din instituția noastră. Din această cauză, și în mod deosebit din cauza neînțelegerii în esență a propunerilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, chiar după apariția documentelor din iulie, am traversat o perioadă de căutări infructuoase ; unele redacții, mergînd pe linia minimei rezistențe, au apelat, fără discernămînt, la vechi înregistrări din fonotecă și filmotecă, ceea ce a dat prilejuri de îndreptățită insatisfacție în rîndul ascultătorilor și telespectatorilor, nemulțumiți de aspectul vetust, prăfuit al emisiunilor.

Vreau să arăt, tovarăși, că în acele momente am primit din nou ajutorul secretarului general al partidului, care, cu multă grijă și răbdare, ne-a atras atenția încă o dată cum trebuie înțelese în esență lor și aplicate în practică măsurile stabilite de conducerea partidului. Indicațiile la care mă refer au avut în vedere necesitatea îmbunătățirii conținutului de idei al fiecărei emisiuni, creșterea gradului lor de accesibilitate și atractivitate, a puterii lor de influențare, pentru a face din radioteleviziune o tribună captivantă de răspîndire a politicii partidului în mase și de educare a conștiinței socialiste.

Sarcinile de importanță istorică pentru dezvoltarea societății noastre, decurgînd din amplul program al partidului pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor etice și echității socialiste și comuniste, au fost însușite cu însuflețire, cu înaltă răspundere, de membrii de partid, de toți lucrătorii din radioteleviziune. Ele au avut un adînc ecou în conștiința noastră, a tuturor, contribuind la mobilizarea întregului activ pentru înlăturarea lipsurilor, pentru îmbunătățirea radicală a conținutului și orientării emisiunilor, a activității generale a radioteleviziunii.

Dezbaterile care au avut loc în toate organizațiile de bază, ca și în plenara comitetului nostru de partid, la care au luat cuvîntul aproape 300 de comuniști și nemembri de partid, au avut meritul de a scoate cu tărie la lumină cauzele adînci care au generat lipsurile mari existente în activitatea radioteleviziunii române. Ele au evidențiat că principala cauză a carențelor din conținutul și orientarea programelor a constituit-o lipsa unei concepții clare — ce s-a manifestat vreme îndelungată — cu privire la rolul radioteleviziunii în societatea noastră, ca instrument de educare și dezvoltare a conștiinței revoluționare a maselor, de propagare largă a politicii partidului, de mobilizare a întregului popor la opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. Mulți ani, radioul și, mai ales, televiziunea au fost considerate, în primul rînd, ca simple mijloace de transmitere a știrilor, a muzicii, a divertismentului. Ca urmare a unui asemenea punct de vedere, rudimentar, fals, din programele radioului și televiziunii a lipsit tocmai ceea ce este esențial, ceea ce conferă personalitate, forță de pătrundere și influențare a maselor, adică emisiuni de dezbatere vie și convingătoare a problemelor majore ale dezvoltării societății noastre, a problemelor educării și îmbogățirii vieții spirituale a poporului. Împingerea spre un plan periferic a tematicii politice, sociale, economice s-a datorat și lipsei de cunoaștere în profunzime a vieții, a realităților, a marilor prefaceri petrecute în societatea noastră socialistă. Aceasta a avut ca urmare unele tendințe care se mai manifestă, din păcate, și azi, de înlocuire a vieții adevărate cu prefabricate, cu emisiuni din care lipsesc vibrația și forța de convingere a faptelor autentice, în care gîndurile și concepțiile înaintate ale omului nou, constructor al socialismului, erau înlocuite de considerațiile sterile ale unor redactori a căror experiență de viață se rezuma la cea dobîndită în perimetrul îngust al studiourilor. În practică, toate acestea au dus nu numai la ignorarea problematicii reale ci și la privarea radioului și televiziunii de prezența și experiența de viață a muncitorilor și țăranilor, a altor categorii de oameni ai muncii a căror participare la emisiuni ar fi adus spiritul de combativitate revoluționară, de gîndire înaintată și cunoaștere aprofundată a vieții. De aici acea tendință, pe bună dreptate criticată — a arătat în continuare vorbitorul — spre emisiuni lipsite de audiență în masele largi ale publicului, spre promovarea unor programe destinate unor cercuri, înguste, intelectualiste, fapt care contravine însăși rațiunii de a fi a radioteleviziunii, ca unul dintre cele mai complexe și mai eficiente mijloace de comunicare, de formare și influențare a opiniei publice. Multe din neajunsurile activității noastre — s-a subliniat în aceste dezbateri — au fost generate de nivelul politic și ideologic scăzut al unora dintre redactori, adică tocmai al acelora care prin competența, pregătirea și orientarea lor politico-ideologică trebuiau să asigure un conținut, o concepție corespunzătoare emisiunilor. Faptul că nu a existat o preocupare sistematică și constantă, în decursul anilor, pentru educarea politică și ideologică a lucrătorilor, pentru crearea unui climat de ordine, disciplină, de cultivare a înaltelor trăsături ale eticii gazetarului comunist, a dus la existența, în special la televiziune, a unei atmosfere de toleranță față de manifestări de indisciplină, de liberalism, de vedetism și automulțumire. Această situație necorespunzătoare a fost accentuată și de lipsa unor structuri organizatorice bine definite, ceea ce a favorizat improvizația, superficialitatea în munca de concepere și elaborare a unor emisiuni.

Vreau încă o dată să spun că de toate aceste lipsuri mă fac vinovat personal, chiar dacă nu am lucrat direct în conducerea instituției. Mă fac răspunzător și vinovat de faptul că nu am reușit — ca activist de partid — să fi determinat din timp măsuri hotărîte care să pună capăt acestor stări de lucruri, acestor serioase carențe în activitatea radioteleviziunii române.

După apariția documentelor din iulie au fost luate o serie de măsuri, am început să demolăm, să debarasăm instituția noastră de o serie de mentalități, practici și concepții străine spiritului de partid, menirii pe care trebuie să o aibă acest instrument al partidului în societatea noastră.

Conștienți de importanța sarcinilor, de dimensiunile răspunderilor ce ne revin, în ultimele luni s-au depus eforturi susținute pentru sporirea și îmbunătățirea calitativă a emisiunilor de radio și televiziune, cu o tematică politică și ideologică care să contribuie la înarmarea maselor cu principiile politicii marxist-leniniste ale partidului nostru, să prezinte convingător, cu patos comunist, munca eroică a clasei muncitoare, a țărănimii, să reliefeze înaltele trăsături morale ale constructorilor socialismului. Ne dăm seama însă că față de amploarea sarcinilor actuale, ceea ce am reușit să realizăm reprezintă un început bun, dar numai un început, și încă unul îndeajuns de timid. De aceea, noi nu ne considerăm deloc mulțumiți de unele rezultate obținute. Ne apare limpede că acest proces de perfecționare trebuie să continue printr-o și mai consecventă aducere la îndeplinire a indicațiilor de partid, a sarcinilor mari ce ne revin din expunerea de o excepțională însemnătate a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Eforturile noastre pentru atingerea unor parametri superiori în întreaga activitate de programe, și îndeosebi procesul de cristalizare și înnoire care se desfășoară de cîteva luni au arătat, o dată mai mult, că nu sînt posibile îmbunătățiri structurale doar prin înlocuirea unor rubrici cu altele sau prin ameliorarea unor emisiuni existente. Este necesară în această privință stabilirea unor orientări de perspectivă, a unor opțiuni fundamentale în concordanță cu vastul program elaborat de partid.

Pe baza indicațiilor conducerii de partid, a experienței proprii, a analizei tendințelor actuale la cele mai dezvoltate televiziuni, a fost elaborat un studiu complex privind dezvoltarea și perfecționarea programelor noastre de televiziune.

Studiul cu privire la noua schemă de program asigură un cadru corespunzător creșterii substanțiale a ponderii emisiunilor cu un caracter politic-educativ nemijlocit, o mai mare diversificare tematică a tuturor celorlalte emisiuni care contribuie — în forme specifice fiecărui gen în parte — la îndeplinirea funcției educative a programelor.

Vom milita pentru a face din emisiunile de radio și televiziune o tribună de manifestare a democrației socialiste, larg deschisă oamenilor muncii, prin care să se generalizeze experiența înaintată în construcția socialismului, să fie promovat nou, tot ceea ce contribuie la afirmarea eticii socialiste, la triumful ideilor umanismului, la înnobilarea și înfrumusețarea vieții poporului român. În același timp, sîntem hotărîți să facem din radioteleviziune un factor eficient de combatere a influențelor ideologiei burgheze din viață și gîndire, a curentelor filozofice idealiste, mistice, retrograde, a tuturor fenomenelor străine climatului ideologic și moral al societății noastre socialiste.

Referindu-se la producția proprie de filme, vorbitorul a spus : ne reproșăm faptul că primul nostru serial, „Urmărirea", care a constituit o bună experiență, nu a fost urmat imediat de un altul. Este adevărat că mai mulți scriitori valoroși lucrează în prezent la definitivarea unor seriale, dar acest lucru ar fi trebuit să fi fost realizat cu mult mai mult timp înainte, pentru a asigura o anumită ritmicitate a prezentării pe micul ecran a unor producții de acest gen.

În prezent se află într-o fază avansată un nou scenariu al tovarășului Eugen Barbu, pentru un serial în 13 episoade, care va evidenția lupta eroică a partidului, a întregului popor pentru victoria insurecției armate. De asemenea, sperăm că în curînd tovarășul Titus Popovici va termina și ne va preda un alt scenariu pentru un serial în cel puțin 13 episoade, în care se va evoca amplă luptă dusă de clasa muncitoare, sub conducerea partidului, pentru cucerirea puterii politice. Sperăm ca aceste seriale să le putem oferi telespectatorilor în cursul anului viitor.

Dorim, de asemenea, să realizăm — tot pentru anul viitor — ecranizarea romanului „Desculț" al tovarășului Zaharia Stancu. Dezvoltăm, de asemenea, relații de colaborare și cu alți scriitori, pentru elaborarea unor scenarii de filme documentare, ecranizări după mari romane, seriale pentru tineret, filme consacrate împlinirii a 10 ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în țara noastră și multe altele.

Paralel cu îmbunătățirea programelor, vom continua să desfășurăm o activitate permanentă pentru întronarea unui spirit de ordine și disciplină, de respectare riguroasă a obligațiilor de muncă.

Fiindu-ne clar că îmbunătățirea programelor de radio și televiziune presupune în mod necesar ridicarea continuă a nivelului de pregătire politică, ideologică și profesională a realizatorilor, a tuturor redactorilor și lucrătorilor, s-au luat în ultima vreme o serie de măsuri care să ducă la înlăturarea serioaselor deficiențe existente în acest domeniu.

Toate aceste măsuri urmăresc să remedieze într-un timp relativ scurt o situație precară existentă încă în instituția noastră. Un sprijin important am primit din partea conducerii de partid și de stat prin aprobarea Decretului de organizare și funcționare a Radioteleviziunii române care asigură o structură corespunzătoare sarcinilor și nivelului actual de dezvoltare a instituției.

Asigurăm plenara, personal pe secretarul general al partidului, că sîntem ferm hotărîți să ne consacrăm întreaga energie și capacitate de muncă, să nu precupețim nici un efort, să muncim cu spirit de dăruire și entuziasm pentru a transpune în viață prețioasele orientări, direcțiile fundamentale privind dezvoltarea și perfecționarea societății noastre socialiste, magistral sintetizate în expunerea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru a face din emisiunile noastre un puternic mijloc de educație comunistă, patriotică și revoluționară a maselor, de cultivare a devotamentului și dragostei fierbinți față de patrie și față de călăuzitorul ei, Partidul Comunist Român.

efectuarea unui număr mare de ore peste programul legal de muncă. În unele întreprinderi din industria ușoară, de pildă, unde, după cum se știe, lucrează un număr foarte mare de femei și unde coeficientul de schimburi este mai ridicat decît în construcția de mașini, s-a lucrat un mare număr de ore suplimentare, majoritatea efectuîndu-se în zilele de repaus. Ministerul Industriei Ușoare nu a acționat cu toată hotărîrea pentru a găsi soluțiile tehnice și organizatorice necesare realizării planului de producție în condiții normale de lucru, la ore suplimentare urmînd să apeleze numai în cazuri mai deosebite. Nu vom putea trece la soluționarea în perspectivă a reducerii săptămînii de lucru, așa cum s-a stabilit de conducerea partidului, pînă cînd nu vom pune stavilă unor asemenea practici.

În cursul dezbaterilor din plenară s-a vorbit despre faptul că în unele ministere și instituții centrale, călcîndu-se prevederile legale, făcîndu-se abuzuri, un număr important din rîndul personalului respectiv a fost ridicat excepțional la o treaptă maximă de salarizare, pe seama fondurilor generale pentru salarizarea oamenilor muncii. Consider că guvernul și îndeosebi Ministerul de Finanțe, care au în răspundere atribuții importante în domeniul folosirii fondurilor statului, nu acționează întotdeauna cu toată hotărîrea pentru lichidarea unor manifestări negative din activitatea unor ministere și instituții centrale. Trebuie, de asemenea, să dăm mai multă atenție respectării legislației muncii. În unele întreprinderi nu se respectă întocmai legislația muncii privind încadrarea personalului, desfacerea contractului de muncă etc. Unele ministere și instituții centrale, Ministerul Muncii, acționează, după părerea noastră, cu multă incetineală în rezolvarea acestor probleme, se manifestă lipsă de operativitate și birocratism. În legătură cu aceasta aș vrea să arăt că nici uniunile sindicatelor pe ramură și nici Biroul Executiv al Uniunii Generale a Sindicatelor nu au acționat întotdeauna cu toată hotărîrea, pentru rezolvarea acestor probleme conform legilor țării.

Statul nostru face eforturi deosebite în scopul creării unor condiții optime pentru protecția muncii și prevenirea îmbolnăvirilor profesionale, pentru îmbunătățirea asistenței sociale a celor ce muncesc. Guvernul, împreună cu Comitetul Executiv al Uniunii Generale a Sindicatelor, a analizat aceste probleme, a stabilit o seamă de măsuri, dar care din păcate nu se aplică în multe întreprinderi. Asistăm, la numeroase accidente și îmbolnăviri profesionale, iar cei în drept nu iau măsuri hotărîte pentru prevenirea și lichidarea lor. Oamenii muncii din numeroase întreprinderi au adus critici modului în care direcțiile sanitare, consiliile populare, consiliile sindicale județene, Ministerul Sănătății reușesc să-și îndeplinească atribuțiile ce le revin. Cu toate progresele realizate, în unele întreprinderi și circumscripții sanitare munca este dezorganizată ; nu sînt suficient de judicios folosite cadrele medicale, se fac afaceri cu medicamentele statului. Este necesar ca atît consiliile populare, consiliile sindicale cît și Ministerul Sănătății să întreprindă măsuri mai energice pentru folosirea mai judicioasă a bazei materiale și a fondurilor alocate de stat în vederea continuei îmbunătățiri a asistenței sanitare a oamenilor muncii.

Tovarăși,

În expunerea prezentată de tovarășul Ceaușescu sînt analizate, în spirit autocritic, cauzele unor neajunsuri care se datoresc și modului în care și-a desfășurat activitatea Secretariatul Comitetului Central al partidului, precum și tovarășii care au răspuns de acest domeniu de activitate. Personal port și eu răspunderea pentru neajunsurile din munca organizatorică de care m-am ocupat cîțiva ani. Trebuie, însă, să arăt în fața plenarei că în Secretariatul Comitetului Central al partidului nu numai că s-au dezbătut aceste probleme, unele chiar înainte de Congresul al IX-lea al partidului, dar s-au și stabilit, pe baza concluziilor tovarășului Ceaușescu, o seamă de măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în domeniul presei, radioului, televiziunii, a cinematografiei, în organizarea unor largi dezbateri cu scriitorii și oamenii de artă, în îmbunătățirea muncii politico-ideologice în organizațiile de partid. Dar nu s-a acționat cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea lor, în primul rînd, de către tovarășii secretari ai Comitetului Central, care au răspuns în decursul anilor de acest sector de activitate. Cred că va trebui introdusă practica ca și în Secretariatul Comitetului Central să se analizeze modul în care secretarii înfăptuiesc hotărîrile și măsurile care se adoptă.

Aș vrea să subliniez importanța aplicării consecvente a măsurilor propuse în expunerea tovarășului Ceaușescu cu privire la creșterea rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Guvernului în realizarea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, în activitatea politică și ideologică. Progresele realizate sînt remarcabile. Ele se oglindesc în ansamblul măsurilor adoptate pentru perfecționarea activității economice și sociale, creșterea și întărirea democrației socialiste, în realizările obținute în dezvoltarea economică și socială a țării. Este însă necesar, după părerea mea, ca acestui cadru organizatoric creat să-i asigurăm în și mai mare măsură un conținut corespunzător, precum și o eficiență maximă. În acest sens, consider că trebuie să acordăm o deosebită atenție rezolvării mai operative a propunerilor și sugestiilor oamenilor muncii, să întărim și mai puternic munca colectivă la toate nivelurile, răspunderea personală a tuturor celor care lucrează în diferite organe colective de conducere, începînd de jos și pînă la Comitetul Central al partidului nostru. Măsurile preconizate pentru perfecționarea activității Comitetului Central al partidului prin participarea și mai activă a membrilor săi la elaborarea și aplicarea hotărîrilor, introducerea practicii de a se prezenta periodic dări de seamă în fața Comitetului Central din partea Comitetului Executiv, a Prezidiului și Secretariatului, vor determina, evident, o creștere și mai puternică a rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român în conducerea întregii activități politice, economice și sociale din patria noastră.

În încheiere, îmi exprim încă o dată aderiunea la orientările de bază cuprinse în ampla expunere a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și hotărîrea ca în munca pe care o am, împreună cu ceilalți tovarăși din conducerea sindicatelor, să facem totul pentru înfăptuirea sarcinilor ce revin sindicatelor în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste, pentru creșterea contribuției lor la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI PETRE DĂNICĂ

Marile realizări pe care societatea noastră socialistă le-a obținut în toate domeniile vieții sociale demonstrează elocvent geniul creator al poporului innobilat astăzi, mai mult ca oricînd, de politica științifică, marxist-leninistă, promovată cu consecvență de Partidul Comunist Român.

Am ascultat cu deosebit interes expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Acest important document reprezintă o strălucită sinteză a perioadei pe care o străbatem, o remarcabilă contribuție la procesul complex de făurire a omului nou, constructor al societății comuniste. Dînd o înaltă apreciere acestui program, aduc întreaga recunoștință a comuniștilor, a oamenilor muncii din județul Vîlcea, conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, personalități care întruchipează cele mai de seamă virtuți ale poporului nostru, vizionar lucid și cuprinzător de mare profunzime ideologică, care și-a adus și își aduce permanent o prețioasă contribuție la îmbogățirea marxism-leninismului cu noi teze legate nemijlocit de teoria și practica construcției socialiste în țara noastră. Sînt de acord cu propunerea făcută ca acest document să fie aprobat de plenara noastră.

Comuniștii din județul nostru, toți oamenii muncii au dezbătut programul de măsuri cu privire la îmbunătățirea muncii ideologice. Hotărîrea lor fermă de a-l transpune în viață a dus în multe localități și sectoare de activitate la acțiuni practice valoroase, la forme educative eficiente. Comitetul județean de partid Vîlcea își va concentra mai mult atenția spre creșterea eficienței adunărilor generale de partid, principală formă de educare comunistă. Sînt adunări unde problemele nu sînt abordate în strînsă legătură cu activitatea oamenilor, cu preocupările și frămîntările lor pentru binul mers al muncii de partid. În unele organizații de bază, adunările generale se țin cu o majoritate simplă, și ceea ce este și mai grav, de la ele lipsesc cadre cu funcții de conducere — directori, ingineri șefi, conducători ai unor instituții —, motivînd că sînt „ocupați cu alte probleme", că sînt „chemați la minister". Or, ce problemă este mai importantă pentru un comunist decît să-și trăiască viața de partid ? Din această cauză sînt membri de partid care nu numai că nu participă la elaborarea hotărîrilor de partid, dar rămîn perioade lungi străini de problemele principale care stau în fața organizațiilor de partid. După dezbaterea documentelor cu privire la munca ideologică, în adunările generale ulterioare, membrii de partid au criticat cu asprime atitudinea unor comuniști cu funcții de conducere care sînt refractari la critică, tratează cu indiferență lipsurile din sectorul lor de activitate.

Analizînd, mai mult decît pînă acum, deficiențele adunărilor generale, ne-am dat seama că principalele neajunsuri pleacă, în primul rînd, de la noi, de la comitetul județean de partid, care am înlocuit organizarea muncii politice de la om la om, sprijinul concret, cu sfaturi date la modul general. Această stare de lucruri pornește și de la formalismul care s-a manifestat și se mai manifestă în munca de educare politico-ideologică.

Am vorbit, și trebuie să spunem că am vorbit mult, despre unele teze fundamentale ale politicii și ideologiei partidului nostru, dar n-am asigurat însușirea lor temeinică. Din această cauză, mulți membri de partid n-au reușit să-și formeze o gîndire politică proprie, deși ani de-a rîndul au trecut prin mai multe forme ale învățămîntului de partid. Și, trebuie să spunem deschis, că în urmă cu cîtva timp, chiar de la secția de propagandă a Comitetului Central s-a recomandat ca pe cei care au trecut prin mai multe forme de învățămînt de partid să-i lăsăm la studiul individual și unii n-au mai studiat de loc. Pentru membrii de partid cu studii superioare ni se recomanda să fim atenți cînd îi încadrăm la studierea Statutului Partidului Comunist Român. Parcă am fi avut două statute ale partidului și nu unul singur.

Aceste deficiențe au fost favorizate și de faptul că am lucrat mai mult cu lectorii și propagandiștii și am neglijat ajutorul pe care trebuie să-l dăm organizațiilor de bază în îmbunătățirea muncii politice și ideologice, neajuns care a făcut ca, în multe locuri, învățămîntul de partid să fie lăsat aproape exclusiv doar pe seama propagandiștilor. Chiar la comitetul județean de partid învățămîntul a fost lăsat aproape exclusiv pe seama secției de propagandă, a cabinetului județean de partid. Mulți dintre membrii comitetului județean de partid au neglijat ei înșiși studiul, ceea ce a dus la scăderea capacității lor în muncă politică.

O altă problemă, pe care vreau s-o relatez plenarei, se referă la preocuparea pentru educația tinerei generații. Avînd în vedere rolul deosebit de important pe care îl are școala în formarea personalității viitorilor cetățeni ai patriei, comitetul județean de partid Vîlcea a întreprins o investigație în rîndul a peste 2 000 de elevi din licee pe tema viitoarei lor profesii, a idealului de muncă și viață. Ideea majoră care s-a desprins este că avem un tineret sănătos, pătruns de un fierbinte patriotism, dornic de afimare. Dar, totodată, am desprins și o serie de carențe ale muncii de educație în școli. Foarte puțini elevi de liceu și-au propus să învețe o meserie de înaltă calificare, după care să lucreze în uzinele și fabricile care se construiesc pe tot cuprinsul țării.

Principala greutate întîmpinată de absolvenții liceului în realizarea idealului de muncă este o consecință a insuficientului contact al școlii cu viața, aș spune al Ministerului Învățămîntului, cu marile probleme ale muncii productive.

Totodată, trebuie să arăt că și noi am făcut puțin pentru întărirea rolului de conducător al organizațiilor de partid în școli, am participat rar la adunările generale ale organizațiilor de bază de aici, nu ne-am ocupat permanent de educarea politico-ideologică a corpului didactic. Pentru aceste neajunsuri, am fost criticați de curînd, pe bună dreptate, cînd cadrele didactice au dezbătut documentele cu privire la îmbunătățirea muncii politice și educative.

În baza indicațiilor date de Congresul al X-lea, personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu, biroul comitetului județean de partid a studiat modalitățile practice de legare mai strînsă a școlii cu viața, cu producția. Astfel, s-a născut ideea creării unor forme practice de muncă în agricultură. Pînă în prezent, pe lîngă școlile generale s-au creat 76 „cooperative agricole școlare" — cum le numesc elevii cu un termen familiar — care dispun de o suprafață totală de aproape 250 de ha și care cuprind peste 12 000 de pionieri și uteciști.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu dă expresie unității dialectice a îndatoririlor naționale și internaționale ale partidului nostru, îmbinării organice a sarcinilor construcției socialiste cu preocuparea pentru dezvoltarea relațiilor cu țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu forțele antiimperialiste de pretutindeni. Realizările obținute pe plan intern, ca și activitatea neobosită a partidului și statului nostru în slujba aspirațiilor de pace, independență și progres social ale tuturor popoarelor au contribuit la sporirea fără precedent a numărului prietenilor României pe toate meridianele, la ridicarea prestigiului ei internațional, la respectul și prețuirea de care se bucură în toată lumea tovarășul Nicolae Ceaușescu, exponent al gîndurilor, simțămintelor și aspirațiilor națiunii noastre.

Înalta apreciere dată politicii Partidului Comunist Român și Republicii Socialiste România este strîns legată de eforturile depuse pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare pe toate planurile — politic, economic, tehnico-științific —, cu toate țările socialiste, de activitatea desfășurată pentru depășirea divergențelor existente și întărirea unității.

M-aș referi, în acest sens, ca un exemplu, la relațiile româno-iugoslave. Conducînd recent o delegație a P.C.R., care a efectuat o vizită de schimb de experiență în Iugoslavia, am avut ocazia să mă conving în mod direct de sentimentele de prietenie pe care comuniștii, oamenii muncii din această țară le nutresc față de poporul român, de prețuirea pe care ei o acordă politicii partidului și statului nostru. Am ținut să-i asigur că, la rîndul lor, oamenii muncii din țara noastră nutresc aceleași sentimente de prietenie frățească față de popoarele Iugoslaviei. În cursul vizitei am putut constata marile realizări obținute de clasa muncitoare, țărănime, intelectualitate, de popoarele Iugoslaviei socialiste în dezvoltarea industriei, agriculturii, științei și culturii, în ridicarea nivelului de trai, în dezvoltarea democrației și întărirea orînduirii socialiste. De asemenea, este cunoscută contribuția adusă de Iugoslavia pe plan internațional pentru promovarea țelurilor păcii, înțelegerii și colaborării între popoare și state. La dezvoltarea continuă a acestor legături prietenești au adus o importantă contribuție întîlnirile și convorbirile, tot mai frecvente în ultimul timp, dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și I. B. Tito și-mi exprim convingerea că și întîlnirea care va avea loc peste puțină vreme va contribui la întărirea bunelor relații dintre cele două partide și țări, în interesul popoarelor noastre, al socialismului, al păcii în Balcani și în lume.

În încheiere, asigur plenara, personal pe dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că comuniștii din județul Vîlcea sînt puternic pătrunși de însemnătatea istorică a etapei pe care o străbatem și sînt hotărîți ca, printr-o temeinică pregătire marxist-leninistă, să devină tot mai mult ceea ce le cere partidul — luptători neobosiți pentru înfăptuirea liniei sale politice, pentru formarea omului cu o concepție avansată despre lume și societate, capabil să se dăruie cu întreaga sa energie creatoare operei de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI VIRGIL TROFIN

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central al partidului dezbate o problemă de mare importanță, cu adînci implicații în viața socială și politică a țării, o latură inseparabilă a înfăptuirii hotărîrilor și programului elaborat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Ampla expunere prezentată plenarei de tovarășul Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, sintetizează, pe baza învățăturii marxist-leniniste, a materialismului dialectic și istoric, concepția revoluționară, vie, creatoare, a partidului nostru cu privire la rolul și importanța activității politice și ideologice în condițiile actuale ale dezvoltării societății noastre socialiste.

Hotărîrile adoptate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român — la propunerile tovarășului Ceaușescu — privind îmbunătățirea activității politico-ideologice în rîndurile membrilor de partid, ridicarea conștiinței socialiste a întregului nostru popor au fost aprobate cu entuziasm de oamenii muncii și îndeosebi de clasa noastră muncitoare. Sub conducerea organizațiilor de partid, sindicatele au analizat în lumina acestor măsuri propria lor activitate cu masa largă a oamenilor muncii. S-au organizat dezbateri în toate unitățile economice și social-culturale, cu conducerile instituțiilor culturale, ale sindicatelor — activitate încununată de analiza și măsurile adoptate de plenara Uniunii Generale a Sindicatelor care a avut loc nu de mult.

Caracteristic tuturor acestor dezbateri organizate de sindicate — la care au participat aproape 4 milioane de oameni ai muncii și în cadrul cărora au luat cuvîntul peste 80 de mii de tovarăși — este în primul rînd reafirmarea deplinei aderiuni la politica internă și externă a partidului și statului nostru, angajarea fermă de a aplica neabătut hotărîrile Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, a măsurilor preconizate pentru îmbunătățirea muncii de educare marxist-leninistă, de dezvoltare a conștiinței socialiste.

Însuși modul cum s-au desfășurat dezbaterile, intransigența revoluționară față de neajunsurile și rămînerile în urmă, față de diferitele influențe ale ideologiei și moralei burgheze demonstrează creșterea continuă a conștiinței socialiste a celor ce muncesc. Este necesar să subliniem și cu prilejul acestei plenare că bilanțul marilor înfăptuiri obținute în anii construcției socialiste, succesele remarcabile înregistrate în realizarea sarcinilor ultimului cincinal, și în lunile acestui an, sînt rodul luptei și muncii eroice a clasei noastre muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, virstnici și tineri, a milioanelor de femei, a întregului nostru popor, care în toți acești ani ai construcției socialiste, înfruntînd numeroase greutăți, muncind cu abnegație și spirit de sacrificiu, au urmat și urmează cu nestrămutată încredere Partidul Comunist Român, a cărui politică se identifică cu cele mai înalte aspirații pentru progres, pentru civilizație, pentru socialism și comunism.

Noua etapă în care am pășit, înfăptuirea cu succes a sarcinilor făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate impun ca o necesitate determinantă îmbunătățirea activității politice și ideologice, creșterea conștiinței socialiste a maselor, a cunoștințelor de specialitate, de cultură generală, așezarea relațiilor în societate pe principiile eticii și echității socialiste.

Trebuie să subliniem că după dezbaterea din plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a rolului și sarcinilor sindicatelor în etapa actuală, a expunerii făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu acest prilej, în urma hotărîrilor adoptate de Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor, se remarcă o înviorare a activității sindicatelor, o mai activă participare la elaborarea și aplicarea politicii partidului și statului, la rezolvarea problemelor complexe ale construcției socialiste. Sîntem însă conștienți că pentru îmbunătățirea activității sindicatelor mai avem încă multe de făcut. Au fost luate unele măsuri pentru intensificarea muncii politico-educative în grupele sindicale, la locurile de muncă, unde se dezbat cu mai multă responsabilitate problemele profesionale, pentru cunoașterea și respectarea legilor statului, a regulilor de comportare în familie și societate, se adoptă o atitudine mai hotărîtă împotriva diferitelor influențe ale ideologiei și moralei burgheze. Sindicatele dispun de o puternică bază materială, de o experiență pozitivă care va trebui să o dezvoltăm întrucît dispunem de 20 de case de cultură ale sindicatelor, 4 200 de cluburi și săli de cultură, peste 5 000 de biblioteci. În prezent în întreprinderi și instituții activează, sub îndrumarea directă a sindicatelor, peste 4 600 de formații artistice de amatori care cuprind aproape 70 000 de oameni ai muncii. În ultimul an au luat o amploare din ce în ce mai mare diferitele cercuri cu caracter tehnic aplicativ, de creație literară, plastice, la care activează peste 40 000 de oameni ai muncii. Sîntem însă conștienți că actuala bază materială nu este suficient folosită. Tocmai de aceea sindicatele au stabilit și în acest sens unele măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității.

Conlucrînd strîns cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste, cu uniunile de creație, lichidînd cu hotărîre neajunsurile care s-au evidențiat pe larg în dezbaterile care au avut loc, vom asigura ca aceste instituții ale sindicatelor să devină puternice focare de cultură și de educație muncitorească revoluționară. În același timp, consider necesar ca îndeosebi în întreprinderile noi înființate, în centrele noi muncitorești, să se asigure în anii următori construirea unor săli și cluburi necesare desfășurării acestei activități. Apreciez ca o greșeală faptul că în ultimii ani peste 100 de cluburi și săli de cultură au primit o altă destinație decît cea inițială.

Acordînd în continuare deosebită atenție înfăptuirii sarcinilor privind dezvoltarea industriei, agriculturii, științei și culturii, îmbunătățirii continue a nivelului de viață al celor ce muncesc, sindicatele vor acționa cu toată responsabilitatea în vederea creșterii continue a conștiinței socialiste, a formării și dezvoltării omului înaintat al societății socialiste și comuniste. Numai astfel sindicatele, care cuprind în rîndurile lor clasa muncitoare, milioane de oameni ai muncii, vor putea ca, sub conducerea partidului, să constituie cadrul propice de participare la conducerea treburilor economice și sociale, să contribuie din plin la dezvoltarea societății noastre.

Trebuie să spunem că unele sindicate nu se ocupă încă suficient de cultivarea și stimularea atitudinii noi, înaintate față de muncă, de întărirea spiritului de ordine și disciplină al colectivelor, al fiecărui muncitor. De aceea, cu toate rezultatele incontestabile obținute în acest domeniu, se mai mențin încă în multe întreprinderi serioase neajunsuri : o mare risipă de timp, de materiale și de fonduri, care frînează valorificarea superioară a rezervelor existente, dezvoltarea mai rapidă a economiei. În unele unități continuă să se mai manifeste un spirit de îngăduință și de toleranță care favorizează acte de indisciplină, realizarea unor produse de slabă calitate, furturi și sustrageri din avutul obștesc. Trebuie însă să vă spun deschis că unele neajunsuri existente sînt determinate și de modul în care se respectă și se aplică unele legi ale statului nostru. Am adoptat în ultimii ani multe legi bune, care reglementează diferite sectoare ale activității economice și de stat. Însă prevederile unora din aceste legi nu se aplică și nu se respectă încă în toate întreprinderile. Să luăm, de pildă, Legea contractelor economice. Nerespectarea contractelor încheiate, a termenelor de livrare, creează nu numai greutăți în realizarea sarcinilor de plan, dar duce în multe întreprinderi la lucru în asalt, determină

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI FLOREA DUMITRESCU

Stimați tovarăși,

Doresc să informez plenara Comitetului Central că membrii de partid, toți lucrătorii din instituțiile financiar-bancare au primit cu vie satisfacție, cu deosebit interes programul elaborat de secretarul general al partidului privind îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la actuala plenară jalonează, fără îndoială, o nouă și remarcabilă etapă în dezvoltarea activității noastre social-politice și ideologice, trasează un program cuprinzător pentru soluționarea cu succes a problemelor făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Ascultînd această expunere, ne dăm seama că planul de măsuri întocmit de noi va trebui î

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

(Urmare din pag. a VIII-a)

la conturarea tot mai pregnantă a preocupării pentru cunoașterea, scoaterea la iveală, combaterea și prevenirea neajunsurilor.

Cu toate că în ultimul timp au fost luate o serie de măsuri și s-au obținut rezultate pozitive pe linia întăririi disciplinei și creșterii eficienței în utilizarea fondurilor, totuși nu puține întreprinderi din industrie, construcții, agricultură și unele unități social-culturale, precum și organele lor ierarhic superioare continuă să solicite fonduri peste necesitățile reale, iar în procesul de utilizare a acestor fonduri nu dovedesc suficientă exigență și răspundere.

De pildă, în domeniul investițiilor, deși s-au obținut în acest an rezultate mai bune decît în anii trecuți — dintre care remarcăm faptul că 53 de obiective de investiții au fost puse în funcțiune înainte de termen — iar planul de investiții pentru anul următor este mai bine pregătit, totuși mai avem de-a face cu o serie întreagă de neajunsuri. În primul rînd, din activitatea acestui an rezultă că multe unități din subordinea diferitelor ministere solicită fonduri pentru investiții supradimensionate, insuficient fundamentate sau chiar nejustificate. În urma analizelor efectuate de Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor și băncile finanțatoare, cu prilejul avizării investițiilor s-au operat reduceri, față de sumele solicitate, de mai multe miliarde de lei. În al doilea rînd, deși planul de investiții din acest an a fost pregătit mai bine, totuși pe multe șantiere există un volum foarte mare de utilaje care stau nemontate, din care o mare parte aduse din import, la care termenele maxime de staționare pînă la începerea montajului, admise prin actele normative, au expirat.

Rezultă cu prisosință ce trebuie să facem noi, ce trebuie să facă conducătorii de unități, toate organele care au sarcina să minuiască fondurile statului, pentru a asigura în continuare corecta determinare a necesarului de fonduri și pentru a pune în circuitul economic fondurile imobilizate atît în domeniul investițiilor, cît și în cel al producției.

Una din problemele care trebuie să stea în centrul atenției noastre este și aceea privitoare la gospodărirea fondurilor de salarii. Doresc să informez plenara că din controalele și analizele efectuate în cursul acestui an au rezultat numeroase cazuri de plăți nelegale de salarii, indemnizații, deplasări ș.a.

S-a menționat aici, pe bună dreptate, că în aplicarea dispozițiilor legale privitoare la acordarea de trepte și gradații pentru activitate excepțională s-au comis exagerări și chiar abuzuri. În unele ministere și organe centrale s-au aplicat asemenea majorări la 50—60 la sută din totalul salariaților, încălcîndu-se condiția prevăzută pentru astfel de majorări, ceea ce angajează în mod nejustificat anumite fonduri ale statului.

Este adevărat că nici noi n-am făcut totul pentru a stopa asemenea manifestări. Recent, am luat unele măsuri și vom lua în continuare altele pentru întărirea controlului în această direcție.

Nivelul scăzut al conștiinței, al pregătirii politice și ideologice a unor cadre explică prezența anumitor manifestări nesănătoase, antisociale, ca furturi, delapidări, realizarea de venituri ilicite și altele. Pagubele constatate în avutul obștesc în semestrul I al acestui an pe șantiere, în unitățile comerciale, agricole, industriale evidențiază, pe lîngă neglijență în organizarea și conducerea unităților respective, menținerea unor mentalități vechi, străine orînduirii noastre socialiste.

Înlăturarea unor asemenea stări de lucruri impune măsuri energice și eficace din partea conducerilor unităților respective, a controlului financiar intern, a aparatului financiar-bancar și a celorlalte organe de stat cu atribuții pe linia apărării proprietății socialiste. Societatea nu poate accepta ca avutul obștesc să fie diminuat prin neglijența, nepriceperea, nepăsarea sau chiar reaua credință a unora din membrii săi, cărora li s-a încredințat fie minuirea directă a valorilor, fie răspunderea administrării patrimoniului.

Referitor la grija față de gospodărirea avutului obștesc trebuie să arătăm și faptul că o parte din fondurile destinate creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii este însușită pe căi necinstite de un număr restrîns de persoane. Dintre diferitele aspecte ale acestei probleme aș dori să menționez pe cele legate de activitatea privind construirea de locuințe proprietate personală, la care s-au mai referit și alți tovarăși în plenara noastră.

Deși statul sprijină construirea de locuințe proprietate personală cu fonduri materiale și bănești, totuși există situații în care anumite persoane au obținut cu concursul proiectanților, ori al constructorilor, avantaje suplimentare în dauna statului, prin executarea de lucrări peste prevederile devizului, fără a achita contravaloarea lor. Dintr-o verificare făcută la 10 organizații de construcții a rezultat că la un număr de apartamente s-au cheltuit în plus circa 5 milioane de lei, realizîndu-se astfel confort sporit pe seama fondurilor statului. Această stare de fapt nu reflectă oare, pe lîngă nivelul redus de conștiință, o încălcare flagrantă a legalității?

Trebuie spus că asemenea situații există nu numai în municipiul București, așa cum s-a arătat. Cazuri similare se întîlnesc și în județele Mehedinți, Argeș, Dolj ș.a. Tin să precizez că la unele apartamente proprietate personală verificate cu cîteva luni în urmă și unde s-au găsit depășiri de cheltuieli de 4 milioane lei, unele unități de construcții au trecut pe costurile lor circa 2,7 milioane lei, în loc să recupereze întreaga sumă de la beneficiarii locuințelor. Așa au considerat ei să procedeze cu asemenea cheltuieli. Este cu totul nejust, și de aceea va trebui să se ia neîntîrziat măsuri pentru întrarea în legalitate, pentru recuperarea sumelor cuvenite statului și pentru sancționarea celor vinovați.

Stimați tovarăși,

Necesitatea ridicării nivelului politic și ideologic al tuturor lucrătorilor se impune și mai mult acum în condițiile dezvoltării schimburilor economice cu partenerii străini. Analizele făcute scot în evidență că, în unele cazuri, activitatea desfășurată de unii dintre delegații noștri trimiși în străinătate cu diverse sarcini economice nu a fost corespunzătoare. Uneori am trimis oameni insuficient de competenți, ori care s-au preocupat mai mult de satisfacerea unor interese personale, decît de activitatea pentru care au fost trimiși. Se impun măsuri pentru stabilirea cu mai mare discernămînt a deplasărilor în străinătate. Măsuri trebuie luate și pe linia îmbunătățirii activității organizațiilor de construcții-montaj care execută lucrări în străinătate.

În altă ordine de idei aș dori să subliniez că în contextul general al raporturilor dintre stat și cetățeni, caracterizate printr-un înalt simț de constiință și răspundere civică, se mai mențin încă rămășițe ale unei mentalități vechi, care determină pe unii cetățeni să nu-și îndeplinească obligațiile de plată față de stat pe linia impozitelor, taxelor ș.a. Va trebui să ducem o muncă susținută de educare a acestor cetățeni, astfel încît fiecare să-și îndeplinească cu conștiinciozitate obligațiile bănești față de stat.

Va trebui să luăm măsuri pentru întărirea controlului în toate domeniile de activitate, să accentuăm latura educativă a acestuia. Controlul este chemat să stabilească răspunderi pentru toate abaterile și ilegalitățile, mari sau mici, indiferent de poziția ocupată de persoana în cauză, manifestînd intransigență în apărarea fermă a intereselor generale ale statului.

Asigurăm plenara că lucrătorii din Ministerul Finanțelor și din celelate instituții financiare și bancare, în frunte cu comuniștii, ridicîndu-și permanent nivelul ideologic și politic, vor acționa hotărît, cu tenacitate, pentru lichidarea neajunsurilor din munca lor, pentru îndeplinirea la un nivel calitativ superior a sarcinilor care le revin, contribuind astfel la înfăptuirea măreților obiective trasate de partid, la mersul înainte al României pe calea socialismului și comunismului.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI LEONTE RĂUTU

Dragi tovarăși,

Ne aflăm cu toții sub impresia remarcabilei expuneri prezentată plenarei de tovarășul Ceaușescu, adevărat model de analiză marxist-leninistă, de autentic spirit revoluționar în abordarea problemelor atît de complexe ale ideologiei, culturii, educației și ale construcției socialiste în general. Sîntem în prezența unui document de mare valoare programatică, a cărui înrîurire se va face puternic simțită în întreaga activitate a partidului nostru.

Cele peste trei luni de dezbatere a problemelor activității politice, ideologice și cultural-educative, care au precedat această plenară, reprezintă un eveniment fără precedent în istoria partidului nostru. Această dezbatere a constituit un viguros antidot împotriva tendințelor de practicism îngust în activitatea organelor și organizațiilor de partid, a organelor de stat și economice, a organizațiilor obștești, a fiecăruia dintre noi, un antidot împotriva neglijării sau subaprecierii a tot ce ține de plămădirea conștiinței socialiste, de formarea omului nou, a societății noi, animat de claritatea țelului, de simțul responsabilității civice, de o ideologie revoluționară și de principii etice înalte.

Aș dori să subliniez în această ordine de idei două aspecte de covîrșitoare semnificație principială ale poziției partidului nostru în problemele construcției socialiste. Am în vedere, în primul rînd, vigoarea cu care Partidul Comunist Român se ridică împotriva viziunii simplificatoare, unilaterale și de aceea deformante a operei de edificare a socialismului. Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, în concepția partidului nostru, presupune o permanentă preocupare pentru toate laturile, toate aspectele, toate procesele caracteristice societății în fiecare etapă a dezvoltării ei — creșterea forțelor de producție, perfecționarea relațiilor de producție, înfăptuirea în practică a unei democrații reale, un grad de înaltă conștiință și cultură, afirmarea unor principii superioare ale eticii și echității, condiții optime pentru afirmarea deplină a personalității umane.

Prodigioasa activitate practică a conducerii de partid, amplitudinea extraordinară a preocupărilor ce o caracterizează, reprezintă o materializare a concepției sale privind caracterul multilateral, complex al operei de edificare a noii orînduiri.

Am în vedere, în al doilea rînd, respingerea de către partid a modului de tratare de pe pozițiile unui automatism fatalist a rămînerii în urmă a conștiinței față de dezvoltarea bazei materiale. Unui asemenea mod de tratare care n-are nimic comun cu concepția marxistă privind relația între infra și suprastructură, partidul nostru îi opune o atitudine activă, revoluționară, avînd drept obiectiv armonizarea activității ideologice, politice, educative cu cerințele obiective ale dezvoltării societății socialiste.

Ne-a fost prezentat aici un bilanț impresionant al realizărilor obținute în domeniul răspîndirii ideologiei marxist-leniniste, ridicării gradului de cultură al poporului, dezvoltării învățămîntului, științei, culturii, creației artistice, realizări care au determinat profunde mutații în conștiința oamenilor. Aceste mari și incontestabile succese constituie realmente unul din principalele rezultate ale revoluției socialiste în patria noastră. Este adevărat că pe fondul lor au apărut pe alocuri tendințe de automulțumire și suficiență și mulți dintre noi am plătit tributul unor asemenea tendințe. De aceea a fost atît de salutară intervenția din luna a secretarului general al partidului nostru, dezvăluirea deschisă, intransigentă a slăbiciunilor și golurilor din activitatea politico-educativă, criticarea unor fenomene de inerție ideologică, a indolenței față de mentalități și comportări incompatibile cu climatul nostru social, față de influențele ideologiei și moralei străine.

În expunerea tovarășului Ceaușescu au fost supuse analizei și greșelile care s-au manifestat în trecut în activitatea ideologică-educativă. Într-adevăr, atunci, tendințele puternice de dogmatizare a unor teze ale marxism-leninismului slăbeau puterea de înrîurire a activității noastre ideologice, săräceau conținutul ei la analizarea și soluționarea problemelor stringente ale revoluției și construcției socialiste.

Subaprecierea bogatelor tradiții naționale ale poporului nostru și a tradițiilor sale sociale a dus la ignorarea sau negarea unor valori autentice ale gîndirii și culturii românești.

Elanul creator al scriitorilor și artiștilor era adeseori jugulat de ingerințe administrative. Se manifestau frecvent tendințe de nesocotire a specificului creației literare și artistice, deși, așa cum just a spus aci unul dintre vorbitori, puteam găsi bune surse de inspirație în această privință chiar în operele clasicilor noștri, începînd cu lucrările din tinerețe ale lui Marx.

În ce mă privește, sînt pe deplin conștient de răspunderea ce-mi revine în această privință date fiind sarcinile pe care le îndeplinesam în perioada respectivă în conducerea muncii ideologice. Aș dori să încredințez plenara că m-am străduit să trag pentru propria mea activitate toate învățămintele din aceste lipsuri și greșeli.

Evident, evocarea greșelilor din trecut nu are o semnificație strict istorică; ea constituie înainte de toate o reafirmare a hotărîrii partidului nostru de a nu admite, sub nici o formă, o reînviere a lor. Sînt cunoscute măsurile luate pentru lichidarea unor astfel de fenomene negative din viața ideologică și culturală, îndeosebi după Congresul al IX-lea, rolul personal al tovarășului Nicolae Ceaușescu în revitalizarea activității ideologice și teoretice, în crearea unei atmosfere propice manifestării nestingherite a tuturor forțelor creatoare în îmbogățirea întregii vieți spirituale a țării.

Expunerea făcută în această plenară a pus în lumină întreaga amploare a sarcinilor cu care ne înfruntăm în noua etapă de dezvoltare socialistă a României în domeniul transformării conștiinței și moralei oamenilor, al așezării pe noi baze a relațiilor între oameni, cît și între om și societate, al însușirii de către mase a concepției înaintate despre viață. De aci decurg exigențe sporite față de școală, ca principal factor de educație și cultură de care dispune societatea, noi cerințe în ce privește îmbunătățirea și perfecționarea activității informative.

Succesele orînduirii noastre pe tărîmul dezvoltării învățămîntului ne plasează printre țările înaintate în ce privește gradul de cuprindere a populației în diferite forme de învățămînt, nivelul învățămîntului obligatoriu, numărul și ponderea specialiștilor pe care-i pregătește școala. În perioada care s-a scurs de la plenara din aprilie 1968 s-au obținut însemnate realizări în aplicarea în practică a directivelor privind dezvoltarea învățămîntului. Trebuie însă să declar sincer că aceste realizări ar fi fost mult mai mari dacă atît eu cît și ceilalți tovarăși care au răspuns pentru problemele învățămîntului, conducerea Ministerului Învățămîntului am fi acționat cu mai multă fermitate în aplicarea hotărîrilor partidului, a prețioaselor și permanentelor indicații ale conducerii superioare de partid. Îndeosebi, într-una din problemele capitale — problema legăturii între școală și producție — noi am procedat mult timp cu timiditate, cu jumătăți de măsură. Lucrul acesta se referă și la îmbunătățirile de structură, atît cu învățămîntul superior, cît și în cel de cultură generală.

A avut loc o serioasă slăbire a preocupării Ministerului Învățămîntului pentru problemele activității ideologice și politico-educative, în contrast cu rolul său de înalt for al educației despre care a vorbit aici tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Recentele hotărîri adoptate de conducerea de partid depășesc cu mult ca importanță simplele măsuri operative de îmbunătățire a învățămîntului. Este vorba în fapt de o cotitură radicală în viața școlii, o cotitură care presupune și schimbări în optica și mentalitatea unor cadre didactice, în sistemul de transmitere a cunoștințelor, în organizarea procesului de învățămînt în ansamblul lui. Mă refer în special la măsurile vizînd înfăptuirea unei legături organice între învățămînt, producție și cercetare, introducerea dublei subordonări a unităților de învățămînt superior, instituirea unui sistem de burse acordat de unitățile socialiste, organizarea activității productive în întregul învățămînt de cultură generală, îmbunătățirile în structura învățămîntului mediu, pentru a-i imprima o finalitate precisă, și, în sfîrșit, structurarea unui sistem unitar de predare a științelor sociale și de intensificare a educației și activității politico-ideologice.

În scurtul timp ce s-a scurs de la adoptarea acestor hotărîri s-au și luat o serie de măsuri concrete de aplicare a lor în practică, dar euforia primelor rezultate nu trebuie să ne facă să uităm că este vorba nu de o campanie, ci de o acțiune de lungă durată care solicită mari eforturi și care trebuie urmărită cu maximă perseverență de toți cei care avem răspunderi în acest domeniu, inclusiv, bineînțeles, de către organele locale de partid și de stat.

Avem, o știm cu toții, un tineret studios minunat, animat de un spirit sănătos. Dar tocmai pentru că pornim de la sublinierea rolului imens al tineretului în societatea noastră, cea de astăzi ca și cea de mîine, nu putem închide ochii asupra unor fenomene negative, asupra rebuturilor pe care le mai dă școala, asupra comportării necorespunzătoare a unor tineri în școală, familie, societate. Sînt tineri care, ca un nou „conu Leonida", consideră că societatea, statul le datorează tot, că de aceea e stat, fără să se gîndească la ceea ce datorează ei societății. Vina pentru existența unor fenomene de acest fel trebuie căutată în deficiențele muncii formativ-educative ale școlii, cît și în lipsurile din activitatea organizațiilor noastre de tineret.

Este necesar să dăm mai multă atenție educării tineretului studios în spiritul patriotismului socialist, al moralei socialiste, al dragostei de muncă și de meserie, al conștiinței îndatoririlor civice; trebuie ca fiecare tînăr să cunoască întreaga măsură a „miracolului românesc" despre care vorbește întreaga lume și care este rodul muncii titanice și sacrificiilor întregului popor, rodul înțelepciunii și clarviziunii partidului.

Două condiții sînt, după părerea mea, esențiale pentru o radicală îmbunătățire a activității educative în școală, fie că e vorba de școala de cultură generală, profesională, liceu sau institut de învățămînt superior. Prima: realizarea unei unități organice între instrucție și educație în întregul proces de învățămînt. A doua: participarea efectivă a totalității cadrelor didactice la munca educativă, ceea ce presupune o temeinică înarmare ideologică a acestora, o pregătire adecvată, metodologică, științifică și practică a cadrelor didactice pentru a putea îndeplini cu succes dubla lor misiune: de predare a cunoștințelor de specialitate și de educație comunistă.

Înalta răspundere ce incumbă școlii în modelarea sufletească a tineretului, de la cea mai fragedă vîrstă pînă la pășirea de sine stătătoare în viața socială, implică răspunderi sporite pentru noi toți, cei care ne ocupăm de problemele învățămîntului, creșterea operativității și tenacității în înfăptuirea hotărîrilor partidului privind perfecționările de structură și de conținut în învățămîntul de toate gradele.

În sistemul de mijloace ale educației și ale formării ideologice, politice, civice a tineretului, de care dispune școala, una din verigile cele mai importante — dacă nu cea mai importantă — este predarea științelor sociale. Pentru creșterea influenței pe care o exercită asupra conștiinței celor tineri, pentru sporirea eficienței lor educative, este necesar, înainte de toate, să se pună capăt modului speculativ, abstractizant de prezentare a teoriei materialismului dialectic și istoric, punîndu-se în miezul predării problemele fundamentale ale politicii partidului, problemele teoretice și practice esențiale ale construcției socialismului, aprecierile partidului privind principalele fenomene și procese ale lumii contemporane.

Trebuie spulberată prejudecata, mărturisită sau nu, că o asemenea orientare ar putea afecta ținuta științifico-teoretică a predării. Dimpotrivă! Anemia prelungită de care suferă, din păcate, pe planul creației științifice facultățile noastre de filozofie, multe catedre de științe sociale, se datorează tocmai neabordării problemelor de fond ale realității. Problemele de adînc interes teoretic puse în discuție în expunerea de astăzi, ca și în alte documente de partid, oferă un admirabil program pentru activitatea de investigare și generalizare teoretică a catedrelor noastre de științe sociale.

Trebuie menționate și carențele pe planul fermității ideologice și a poziției militante în predarea științelor sociale. Noi nu sîntem înconjurați de un vacuum ideologic; îndeosebi la facultățile și institutiile cu profil umanistic, dar nu numai acolo, datorită slăbiciunilor în activitatea noastră ideologică se manifestă atitudini necritice, obiectiviste, cîteodată apologetice față de anumite concepții idealiste, iraționaliste în filozofie, estetică, psihologie, istorie. La toate acestea contribuie și penuria de lucrări care să ofere tineretului repere solide de orientare pentru judecarea unor astfel de concepții. Se fac auzite uneori ecouri ale unor teorii la modă care încearcă să prezinte anumite tare ale societății capitaliste drept tare proprii oricărei societăți, tarele specifice statului burghez drept tare ale unui imaginar stat în genere. Nu aș putea spune că lipsesc declarații despre necesitatea combativității ideologice în predarea științelor sociale. Lipsește însă adeseori abordarea concretă a problemei combativității, cu alte cuvinte, concentrarea atenției asupra manifestărilor concrete cu care ne întîlnim într-un mediu sau altul, criticarea cu argumente științifice convingătoare a concepțiilor sau a punctelor de vedere potrivnice marxism-leninismului.

Pentru lichidarea lipsurilor arătate este necesară, înainte de toate, intensificarea preocupării Ministerului Învățămîntului, a senatelor și consiliilor profesorale, a organizațiilor de partid din învățămînt pentru problemele activității ideologice, ca și ale educației în general. Totodată, se simte nevoia ca Academia de științe sociale și politice să acorde un sprijin mai direct și mai permanent întregii munci didactice și științifice a cadrelor, catedrelor și facultăților de științe sociale din învățămîntul superior.

Consider de excepțională importanță indicațiile adresate Academiei de a aborda cu mai mult curaj noile probleme ale dezvoltării sociale, naționale și internaționale, de a deveni — citez — „un puternic centru de dezbatere liberă a tuturor problemelor legate de progresul științelor sociale". Cred că aceste dezbateri ar trebui să fie deschise unui cerc cît mai larg de participanți, cunoscut fiind adîncul interes ce se manifestă la noi pentru problemele de filozofie, istorie, științe politice, artă și literatură.

Mi-aș permite să repet și o propunere mai veche, și anume, ca sub egida Academiei de științe sociale și politice să apară o publicație periodică consacrată confruntării de păreri de pe pozițiile marxismului militant cu diferite curente ale gîndirii contemporane în domeniul filozofiei, sociologiei, economiei, esteticii, istoriei. Cred, de asemenea, că este timpul ca presa noastră, inclusiv cea cotidiană, să facă mai mult loc în coloanele ei dezbaterilor ideologice pe teme de mare actualitate.

În fine, așa cum au mai spus și alți vorbitori, consider că apariția unei Istorii a Partidului Comunist Român, în care să se sintetizeze experiența istorică acumulată de partid în decursul existenței sale, indestructibila sa legătură cu istoria patriei și a poporului, ar constitui un eveniment de seamă al vieții noastre ideologice. Mă fac în această privință și interpretul unor păreri exprimate în adunările activului de partid la care am participat.

Întrucît lucrez — așa cum se spune — „pe linie de stat", aș dori să mă refer la adierea de vînt proaspăt pe care a adus-o dezbaterea problemelor ideologice în adunările activului de partid din ministere și alte organe centrale de stat. În rîndul comuniștilor din aceste organizații a avut o mare rezonanță îndemnul secretarului general al partidului ca fiecare membru de partid, indiferent de locul lui de muncă, să acționeze ca om politic, ca militant activ pentru transpunerea în viață a liniei partidului, ca fiecare propunere, fiecare document care emană de la aceste organe să poarte girul unei înalte competențe, să constituie o contribuție efectivă la soluționarea problemelor fundamentale ale politicii partidului.

Desigur, pentru aceasta este nevoie, în afară de temeinice cunoștințe de specialitate, de studiul aprofundat al concepțiilor teoretice ale partidului, al concluziilor pe care le trage din experiența construcției socialiste. Este nevoie, totodată, de stîrpirea spiritului funcționăresc, de lichidarea flagelului birocratismului care exercită un efect paralizant asupra activității organelor noastre de stat, fiind uneori alimentat chiar de anumite prevederi ale actelor normative pe care le întocmim. Critici întemeiate s-au făcut în aceste adunări deficiențelor în organizarea activității de decizie și control a ministerelor, precum și practicii extrem de răspîndite de pasare a răspunderilor pentru luarea unor hotăriri de la un nivel la altul.

Consider că noi, cei pe care partidul ne-a trimis să lucrăm în cadrul Consiliului de Miniștri, în Biroul său Permanent, va trebui să studiem cu mare atenție concluziile ce se desprind din aceste dezbateri, în vederea înlăturării deficiențelor existente și aplicării ferme și perseverente a indicațiilor repetate ale conducerii de partid — indicații asupra cărora s-a insistat și în actuala plenară — privind perfecționarea și ridicarea la un nivel superior de organizare a activității în domeniul administrației de stat. Fenomenele de încălcare a legilor țării în organele administrației de stat, unele foarte grave, fac necesar un control mult mai exigent și sistematic din partea Consiliului de Miniștri asupra activității ministerelor, controlul din care consider că nu poate lipsi urmărirea modului în care aceste organe aplică hotărîrile de partid privind selecționarea și promovarea cadrelor de conducere.

Consider, de asemenea, că organizațiile de partid din organele centrale de stat trebuie să primească un sprijin mai substanțial din partea organelor de partid, a secțiilor Comitetului Central, a conducerii ministerelor pentru creșterea înrîuririi lor asupra mersului lucrurilor în ministere, potrivit cu atribuțiile ce le sînt conferite, îndeosebi în direcția creșterii simțului de răspundere în minuirea imenselor resurse materiale pe care le gospodăresc aceste ministere, respectării stricte a legilor, promovării unui spirit critic și autocritic față de lipsuri, cultivării cinstei, corectitudinii, lichidării stării de toleranță față de orice abatere de la normele moralei și echității socialiste.

Cîteva cuvinte de încheiere. S-a subliniat nu o dată că rezultatele obținute în construcția socialistă reprezintă principalul nostru aport la creșterea forțelor socialismului în lume. Lucrul acesta este perfect adevărat și el se referă atît la mariile realizări pe care le obținem în mod constant în construcția economică, cît și la alte aspecte esențiale ale edificării socialismului: înfăptuirea unității și coeziunii de nezdruncinat a întregii societăți, a tuturor claselor și grupurilor sociale care o compun, găsirea de soluții proprii pentru dezvoltarea și adîncirea continuă a democrației socialiste, consecvența cu care partidul a dat o rezolvare marxist-leninistă problemei naționale. Acestei contribuții valoroase la creșterea forței și prestigiului socialismului sîntem îndreptățiți să-i adăugăm politica noastră externă, a cărei clarviziune a fost de atîtea ori confirmată de viață, activitatea Partidului Comunist Român de militant înflăcărat pentru unitatea și frăția țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, pentru afirmarea în relațiile dintre partidele comuniste și statele socialiste a principiilor marxist-leniniste, singurele care corespund cerințelor epocii contemporane și singurele care pot chezăși o unitate reală.

Sînt nevoia să spun aici că pentru noi, cei intrați în mișcarea revoluționară încă în anii regimului capitalisto-moșieresc, ca de altfel pentru toți membrii partidului, este un izvor de înaltă satisfacție și de mare mîndrie faptul că tradițiile internaționalismului proletar pe care partidul le-a păstrat neintinate în cei 20 de ani de ilegalitate și teroare, în toți cei peste 50 de ani de existență, se materializează azi cu vigoare și neabătută consecvență atît în politica noastră internă, cît și în cea externă. Partidul nostru, întregul popor, prietenii noștri de peste hotare cunosc bine și dau cea mai înaltă prețuire excepționalei contribuții a tovarășului Nicolae Ceaușescu la realizarea strălucitelor succese ale politicii interne și internaționale ale partidului nostru, rolului său în abordarea și analizarea în spiritul marxism-leninismului creator a problemelor majore, teoretice și practice ale socialismului. De numele lui este indisolubil legat aportul original al Partidului Comunist Român la îmbogățirea gîndirii marxist-leniniste internaționale, aport despre care putem și trebuie să vorbim fără vreun sentiment de falsă modestie.

Îmi exprim deplinul acord cu expunerea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu o dată cu convingerea că profundele idei cuprinse în acest document vor acționa ca un puternic factor de dinamizare și de sporire a activității noastre ideologice și politice, cît și a activității de ansamblu a partidului nostru, ca forță conducătoare și călăuzitoare a construcției socialismului și comunismului.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE NECULA

Consider, ca și ceilalți vorbitori, că expunerea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu în fața plenarei Comitetului Central reprezintă un document de o uriașă însemnătate pentru întreaga activitate a partidului, pentru dezvoltarea continuă a patriei noastre pe drumul socialismului și comunismului. Se manifestă, astfel, încă o dată, personalitatea puternică a secretarului general al partidului, înalta sa principialitate și exigență comunistă, gîndirea sa originală în abordarea problemelor teoretice și practice. Pe bună dreptate putem aprecia uriașul aport pe care îl aduce la analiza științifică a fenomenelor vieții sociale și la elaborarea soluțiilor cerute de înaintarea țării noastre pe drumul progresului social. De altfel, adeziunea unanimă a organizațiilor de partid, a întregului popor față de măsurile adoptate în iulie, anul curent, pe baza propunerilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, transformă hotărîrile partidului privind activitatea politico-ideologică într-un program de însemnătate națională.

Ținînd seama de indicația dată de secretarul general al partidului ca plenara să facă bilanțul dezbaterii în partid și, pe această bază, să adopte hotăriri care să corespundă părerilor tuturor comuniștilor, aș dori să împărtășesc cîteva aprecieri desprinse din adunările de partid care au avut loc în județul nostru, unele concluzii care s-au conturat cu prilejul acestor dezbateri și în procesul aplicării programului de măsuri adoptat de plenara comitetului județean de partid.

Doresc să subliniez că lipsurile arătate de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu privire la modul de conducere și la eficiența muncii ideologice s-au regăsit, într-o formă sau alta, și în activitatea noastră. Așa, de pildă, a ieșit în evidență faptul că munca ideologică și politico-educativă nu a fost integrată întotdeauna în contextul preocupărilor esențiale ale multor organe și organizații de partid din județ, fiind lăsată, uneori, exclusiv pe seama propagandiștilor, lectorilor, a responsabililor cu probleme de propagandă. Uneori un asemenea mod de a concepe munca ideologică s-a făcut simțit și la comitetul județean, chiar la unii membri ai biroului. Însă cea mai importantă concluzie care s-a desprins pentru noi este că în munca ideologică, politică, educativă, comitetul județean, organele și organizațiile de partid nu au ținut seama în suficientă măsură de specificul și particularitățile județului Ilfov, în care circa 87 la sută din populație și peste 71 la sută din membrii de partid sînt ocupați în agricultură.

Plecînd de la aceste considerente, plenara comitetului județean din septembrie a.c. a înscris, în programul de măsuri adoptat cu acest prilej, obligația organelor de partid de a organiza sistematic consultații și întîlniri cu activiști de partid pentru a aprofunda diversele probleme politice, economice, sociale, pe care le ridică viața, a răspunde, mai ales, întrebărilor puse de membrii de partid. Această măsură a început să fie aplicată și concentrează participarea membrilor comitetului județean, aparatului și lectorilor acestuia, precum și a altor cadre cu munci de răspundere.

Din dezbaterile ce au avut loc în organizațiile de partid, în plenara comitetului județean a reieșit că pînă acum nu am tras suficiente învățăminte din faptul că, în ultimul an, s-a primit un număr mare de membri de partid din care mulți cu o redusă pregătire politică, ideologică, culturală. Mai mult decît atît, chiar după încadrarea lor în rîndurile partidului, nici organizațiile de bază respective, nici noi, cei de la județ, nu ne-am ocupat cu suficientă perseverență de educarea și pregătirea lor.

Viziunea clară, atotcuprinzătoare, în care tovarășul Nicolae Ceaușescu a analizat activitatea ideologică, felul în care organele și organizațiile de partid conduc munca de educare comunistă constituie și pentru Comitetul județean Ilfov un ajutor prețios și un îndemn la aprecierea în spirit critic și autocritic a activității noastre de pînă acum. Intransigența revoluționară și înalta principialitate cu care secretarul general al partidului abordează de fiecare dată problemele legate de dezvoltarea vieții spirituale a oamenilor muncii ne obligă astăzi mai mult ca oricînd la o reevaluare a mijloacelor ce ne stau la îndemînă pentru a influența conștiința maselor, pentru a sădi și dezvolta în mintea și în sufletul lor convingeri și sentimente comuniste. Vorbesc despre o reevaluare în sensul unei mai juste aprecieri a rolului ce revine fiecărui mijloc de influențare a conștiinței oamenilor.

În această ordine de idei, vă rog să-mi permiteți să mă refer la cîteva aspecte privind mijloacele de masă folosite în educarea oamenilor muncii, aspecte pe care le-am desprins din realitățile județului nostru, și care am convingerea că se întîlnesc și în alte județe. Cunoașteți cu toții că, în repetate rînduri, conducerea partidului a criticat deficiențele manifestate în creația literară, artistică, precum și în programele posturilor noastre de radio și televiziune. Trebuie să vă spun că noi, cei din Ilfov, resimțim deosebit de acut aceste deficiențe. Mai direct spus, ne lipsesc opere literare, filme și piese care să contribuie, în mai mare măsură, la educarea muncitorilor, țăranilor cooperatori, a intelectualilor din sate și orașele noastre. Dacă luăm ca exemplu literatura beletristică, trebuie să adaug și faptul că ne lovim de o serie de greutăți în ceea ce privește difuzarea cărții.

Simțim nevoia unor programe îmbunătățite la televiziune, în ceea ce privește conținutul lor, mai ales emisiunile destinate satului, care ar merita să capete o pondere mai mare. Cred că în cadrul măsurilor preconizate de a se extinde transmiterea pe două programe diferite, trebuie studiată posibilitatea ca această jumătate din populația țării care trăiește în mediul rural să găsească un număr sporit de emisiuni ce i se adresează direct și care să trateze probleme legate de viața și activitatea ei. Bineînțeles, noua, organelor de partid și de stat, activiștilor care lucrăm în cadrul județului, ne revine sarcina să asigurăm folosirea cît mai judicioasă a mijloacelor care ne sînt puse la dispoziție pe plan central, la care se adaugă propria noastră muncă în direcția educării maselor, ridicării nivelului lor politic și ideologic.

Din bogăția de idei cuprinse în ampla expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu m-a impresionat în mod deosebit remarcabila fundamentare a politicii noastre externe.

O recentă vizită pe care am făcut-o în Republica Populară Bulgaria, în cadrul schimburilor de experiență devenite tradiționale, mi-a prilejuit, în acest sens, satisfacția de a constata cît de puternice sînt legăturile dintre partidele, țările și popoarele noastre, vecine și prietene, angajate în amplul efort de edificare a noii orînduiri. Avînd rădăcini puternic implantate în trecutul istoric, în idealurile comune de libertate și neatîrnare, relațiile româno-bulgare au cunoscut o continuă înflorire în anii socialismului. O deosebită înrîurire asupra adîncirii prieteniei româno-bulgare, a intensificării colaborării pe multiple planuri, politic, economic, tehnico-științific, cultural, au avut-o întîlnirile și vizitele reciproce ale tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Todor Jivkov, dezvoltarea relațiilor de prietenie și solidaritate dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului proletar. Noul tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală, semnat anul trecut, a deschis și mai ample perspective pentru întărirea și dezvoltarea continuă a alianței frățești dintre cele două țări și popoare.

Această evoluție pozitivă a relațiilor dintre România și Bulgaria întrunește caldă apreciere a ambelor țări. Am încercat o mare bucurie să constat că în Bulgaria sînt cunoscute și prețuite realizările obținute de poporul român în edificarea socialismului, socialiste multilateral dezvoltate, tot așa cum poporul nostru urmărește cu simpatie și se bucură sincer de înfăptuirile poporului bulgar vecin și prieten în propășirea continuă a patriei sale pe drumul socialismului.

Angajate cu toate forțele în opera de construcție a noii societăți, țările noastre sînt vital interesate ca în zona geografică în care trăiesc să se instaureze o atmosferă de încredere și bună vecinătate, ca Balcanii să se transforme într-o regiune a păcii, liberă de armele atomice, cu convingerea că aceasta corespunde intereselor majore ale popoarelor balcanice, intereselor păcii și securității în Europa și în lume.

Expresie a deziderateler și aspirațiilor cele mai fierbinți ale poporului român, de întărire a prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, de dezvoltare a relațiilor cu toate popoarele lumii, strălucita expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu ne mobilizează pentru a face ca în activitatea ideologică, în munca politico-educativă să acordăm toată atenția înțelegerii juste a problemelor internaționale, educînd masele largi de oameni ai muncii în spiritul principiilor, de înaltă consecvență, ale politicii externe a partidului și statului nostru.

Vă rog să-mi permiteți ca în numele comitetului județean de partid, al celor peste 68 000 de comuniști din județul Ilfov, să exprim încă o dată, în plenara Comitetului Central, înalta apreciere și întreaga adeziune a organizației noastre județene față de politica internă și externă a partidului, față de amplul program de măsuri în vederea formării omului nou, constructor demn și conștient al socialismului și comunismului. Comitetul de partid județean se angajează în fața plenarei Comitetului Central, în fața dumneavoastră, mult stimate tovarășe Ceaușescu, să depună toate eforturile pentru a ridica la un nivel superior activitatea de educare comunistă a oamenilor muncii, imprimînd în munca tuturor organizațiilor de partid, a organiz

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIRON CONSTANTINESCU

Raportul elaborat și prezentat plenarei de tovarășul Nicolae Ceaușescu reprezintă o profundă analiză a activității politice, ideologice și educative din țara noastră, cuprinde o mare bogăție de idei, numeroase teze teoretice și ideologice de însemnătate nu numai internă, ci și internațională. Astfel, sînt cuprinse importante idei cu privire la relația dintre existența și conștiința socială, la contradicțiile din societatea socialistă, la dialectica unității, la trecerea de la socialism la comunism, la lupta dintre nou și vechi, la cunoașterea și dirijarea proceselor sociale, la rolul eticii și echității în societatea socialistă, la relația dintre tradiție și revoluție, la relațiile dintre țările socialiste și partidele comuniste. În același timp, raportul este un **adevărat și profund program de acțiune multilaterală comunistă.**

Mă voi referi pe scurt doar la cîteva probleme :

În expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, subliniindu-se cu fermitate „primatul condițiilor vieții materiale asupra conștiinței", se arată, în același timp, importanța deosebită a nivelului conștiinței, a rolului ideilor revoluționare și științifice în orientarea activității sociale. Este subliniată problema centrală a ridicării conștiinței socialiste și a transformării ei într-o imensă forță propulsivă a dezvoltării societății socialiste. Consider că este absolut justificată critica ce se face în raport modului fatalist de a privi teza rămînerii în urmă a conștiinței față de dezvoltarea vieții materiale.

Conștiința socialistă nu se formează singură, ea se dezvoltă ca o reflectare a existenței sociale **sub îndrumarea directă** a avangardei marxist-leniniste a clasei muncitoare. Dar conștiința socialistă nu este numai o reflectare, ci este și un **proiector**, care proiectează lumină, care luminează înainte viața socială. De aceea, modul de a socoti ca o necesitate rămînerea în urmă a conștiinței față de dezvoltarea materială poate să ducă la o atitudine pasivă, lipsită de inițiativă, poate să împiedice tocmai lupta pentru cunoașterea prezentului și pregătirea viitorului, pentru susținerea ideilor noi, revoluționare. Întreaga știință a viitorului se bazează pe previziune, pe posibilitatea ca întemeindu-ne pe datele realității socialiste să prevedem, să proiectăm, să planificăm dezvoltarea viitoare. Iar aceste previziuni se petrec mai întîi în conștiință, bazîndu-se pe realitate, pe datele existenței materiale.

Multă vreme în literatura marxistă s-a menținut un spirit necritic față de însești problemele societății socialiste. Se știe că Wilhelm Liebknecht și August Bebel au ținut în sertar notele lui Marx („Critica programului de la Gotha") timp de 15 ani pentru ca ideile critice ale fondatorului socialismului științific să nu fie larg cunoscute de militanții partidului. Acest fapt s-a mai repetat în istoria mișcării muncitorești. De aceea este atît de importantă analiza **realității** socialiste, cu toate laturile ei.

Modul de a aborda problemele contradicțiilor din societatea socialistă, ale luptei dintre nou și vechi, problemele eticii și echității socialiste, critica unor laturi negative ale dezvoltării sînt menite să ducă la **întărirea neîncetată a societății socialiste, la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.**

Expunerea secretarului general se referă în mai multe locuri la Academia de științe sociale și politice. Sensul general al acestor referințe îl înțelegem astfel : semnalarea critică a neajunsurilor muncii noastre și indicarea **direcțiilor** în care să concentrăm eforturile noastre. Noi tragem cu toată seriozitatea concluziile teoretice și practice necesare.

Planul unitar de cercetare pentru științele sociale, mai ales programul de teme selective, prioritare, cuprinde o serie de lucrări, studii pe probleme importante ale științei și practicii. Orientarea spre domenii actuale, promovarea contractelor cu unități direct productive și diferite instituții interesate sînt menite să întărească caracterul **aplicativ** al cercetărilor, să ducă la o finalizare mai practică a acestora.

În vara acestui an, zeci de echipe de cercetători, sociologi, economiști, arheologi, istorici au studiat pe teren procesele sociale, probleme industriale și economice agrare, probleme de istorie în județele Argeș, Bacău, Brașov, Constanța, Cluj, Vaslui, Vrancea, Timiș și altele.

În domeniul științelor istorice au apărut cîteva sinteze de istoria României, istoria Dobrogei, istoria mișcării muncitorești, a formării partidului ; în colecția BIBLIOTHECA HISTORICA ROMANIE au văzut lumina tiparului pînă acum 56 de volume în limbile engleză, rusă, franceză, germană, pentru a face cunoscută adevărata istorie a României pe plan mondial.

Sîntem convinși însă că ceea ce am obținut în aceste domenii este de-abia un început. Multe lucrări nu contribuie îndeajuns prin puncte de vedere noi la îmbogățirea teoriei noastre în filozofie, în gîndirea economică, în științele politice și juridice, în istorie, în practica socială.

După adunarea de partid a Comitetului municipal București, Biroul Prezidiului Academiei a analizat în spirit autocritic munca sa și a luat măsuri de depășire a unor atitudini intelectualiste care s-au manifestat și la noi, și de întărire a legăturii cercetării cu viața, pentru concentrarea eforturilor **spre elaborarea de studii și lucrări pe problemele pe care le ridică dezvoltarea economică, socială și politică, ideologică și culturală**, studii care **să servească** partidului la soluționarea unor probleme puse de perfecționarea vieții noastre sociale.

Academia a acordat multă atenție organizării unor dezbateri pe teme de actualitate teoretică și practică, pregătirii și bunei desfășurări a unor congrese internaționale găzduite de țara noastră.

Anul trecut s-au ținut 27, iar anul acesta, pînă la 1 noiembrie, 42 asemenea dezbateri. Au avut un ecou favorabil dezbaterile care s-au ocupat de critica fascismului în România, de combaterea teoriei convergenței, de elaborarea tezelor științei conducerii societății, de studierea consecințelor sociale, precum și militare ale revoluției științifice — tehnice, de analiză a operei lui Lucian Blaga sau a lui Octavian Goga.

Am reținut din raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu pasajul privitor la demascarea fascismului. Nu numai în Italia, ci și în alte țări capitaliste se observă o încercare de a reanima neofascismul. Analiza istorică a fascismului **în România** — demascarea și înfierarea lui au făcut obiectul unei largi dezbateri a istoricilor, economiștilor și sociologilor din România în luna februarie a.c. ; întreaga analiză a fost publicată de Editura politică într-un volum „Împotriva fascismului". Dar aceasta nu e de ajuns pentru lămurirea tineretului. Vom continua studiile și publicarea unor noi lucrări.

Sîntem pe deplin de acord cu criticile întemeiate rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la adresa Academiei, în sensul unei **insuficiente prezențe în viața ideologică și culturală a țării.** Examinînd activitatea secției de filozofie, trebuie să constatăm că multe din problemele pe care le studiază nu sînt cele mai cerute de desfășurarea luptei dintre materialism și idealism. Împărtășesc observațiile critice făcute la adresa cercetării noastre filozofice.

De aceea, la mijlocul lunii octombrie a avut loc o adunare de lucru a filozofilor din Capitală și a unor reprezentanți din alte centre ale țării, în care s-au discutat în spirit critic și autocritic sarcinile ce revin sectorului filozofic din recentele documente de partid.

În lumina indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, a fost elaborat **un program de acțiune,** cuprinzînd măsuri pentru intensificarea cercetării științifice și concentrarea ei pe temele principale, apropierea ei de practică, pentru o participare mult mai eficientă a filozofilor la dezbaterea problemelor ideologice actuale, la activitatea de dezvoltare a conștiinței socialiste. Lunar, secția de filozofie a Academiei noastre va organiza dezbateri, dar mai ales **conferințe publice,** în care se vor prezenta problemele actuale ale filozofiei marxiste, se vor combate diferite curente filozofice potrivnice ca raționalismul, misticismul ș.a.

Alături de Consiliul Culturii și Educației Socialiste ne simțim răspunzători pentru faptul că se dezbat insuficient problemele culturii, ale creației artistice, că **nu** se aduc clarificările necesare în probleme de conținut și orientare ale activității în aceste domenii importante. Informez plenara că Prezidiul Academiei a întocmit planuri de acțiune, un program special de măsuri — care a început să fie îndeplinit din luna octombrie — pentru o prezență mai activă și mai eficientă a Academiei în stimularea fenomenului cultural contemporan, pentru întărirea conlucrării între Academie și oamenii de creație, criticii literari și de artă, esteticienii, alți specialiști preocupați de aceleași probleme.

Sîntem complet de acord ca Academia de științe sociale și politice, în colaborare cu alte instituții, să organizeze cercetări și dezbateri asupra unor orientări fundamentale în literatură și artă care să contribuie la clarificarea unor probleme principiale și teoretice și să stimuleze creația literară și artistică. Am încercat în anii 1970—1971 să desfășurăm astfel de studii în legătură cu problemele teatrului și artei dramatice, cu opera lui Vasile Alecsandri, Gaál Gabor, Octavian Goga, Lucian Blaga ; **vom trece acum la examinarea mai largă în spiritul raportului a unor probleme fundamentale de artă și literatură.**

În domeniile științelor economice, juridice, sociale există, mai cu seamă în anumite **ramuri,** o rămînere în urmă ; secțiile Academiei de științe sociale și politice examinează, ramură cu ramură, aceste rămîneri în urmă pentru stimularea cercetării și dezbaterii și înlăturarea neajunsurilor.

Ca un militant în domeniul științelor sociale țin să subliniez în fața Plenarei C.C. al P.C.R. că mă consider direct responsabil pentru neajunsurile ce au existat și mai există încă în acest domeniu.

Prezidiul Academiei, Biroul Prezidiului și cu mine personal, analizînd lipsurile noastre în muncă, vom lupta pentru cît mai grabnica lor înlăturare.

Tovarăși, permiteți-mi să adaug cîteva cuvinte despre activitatea Academiei „Ștefan Gheorghiu".

Programul de măsuri adoptat de Comitetul Executiv în iulie se referea și la perfecționarea pregătirii cadrelor de partid, a activiștilor pentru toate domeniile muncii de partid, de stat, economice. În lunile care au urmat, conducerea partidului, cu participarea nemijlocită și contribuția deosebită a secretarului general al partidului, a luat o serie de măsuri pe această linie.

Între aceste măsuri se înscrie și **Hotărîrea Comitetului Executiv cu privire la organizarea noii instituții de învățămînt superior de partid și de stat — Academia „Ștefan Gheorghiu".** Sarcinile deosebite care revin Academiei „Ștefan Gheorghiu" sînt stabilite cu claritate în această hotărîre, iar coordonatele de bază ale orientării activității noastre pentru îndeplinirea acestor sarcini au fost formulate în cuvîntul rostit de secretarul general la ședința de constituire a consiliului de conducere al Academiei.

În prezent, eforturile noastre sînt îndreptate în direcția elaborării măsurilor concrete menite să asigure înfăptuirea în practică a obiectivelor stabilite de conducerea partidului Academiei.

Desigur, Academia „Ștefan Gheorghiu" are mari merite în pregătirea cadrelor de partid ; un sfert de veac a desfășurat o intensă și rodnică muncă în această direcție.

Pornim însă de la constatarea că în activitatea de pregătire și perfecționare a cadrelor s-au manifestat **serioase neajunsuri în privința asigurării cunoașterii de către aceste cadre a științei conducerii vieții economice și sociale,** a metodelor moderne de organizare și de muncă în diferite domenii, că s-au făcut simțite lipsuri în pregătirea politico-ideologică a unor cadre și că s-a manifestat o insuficientă legătură a cunoștințelor teoretice cu sarcinile practice ale muncii de partid, de stat și economice. Unele discipline cuprinse în programul de învățămînt al Academiei „Ștefan Gheorghiu" erau încărcate cu elemente tehniciste, descriptive și istoriciste în dauna problematicii actuale a conducerii politice, a activității concrete, a înarmării studenților cu cele mai eficiente metode necesare în munca de partid.

Sîntem, de asemenea, conștienți că Academia „Ștefan Gheorghiu" își are partea sa de răspundere pentru faptul că la unele cadre și activiști de partid și de stat care și-au făcut studiile în această instituție au început să se manifeste tendințe de automulțumire, de comoditate, o anumită slăbire a spiritului de răspundere și de combativitate. La acestea aș vrea să adaug și faptul că prezența colectivului Academiei „Ștefan Gheorghiu" în viața ideologică a țării nu a fost întotdeauna la nivelul cerințelor ; trebuie să fim într-o măsură mai mare promotori consecvenți ai combativității revoluționare față de ideologia burgheză, față de concepțiile iraționaliste, mistice, idealiste retrograde.

Va trebui să realizăm cerința formulată în raport, de a asigura o legătură tot mai strînsă între învățămînt, cercetare și activitatea practică.

În prezent, **mai mult de jumătate din activitățile prevăzute în planul de învățămînt se desfășoară sub forma aplicațiilor practice.**

O preocupare de bază a colectivului de comuniști de la Academia „Ștefan Gheorghiu" este aceea de a realiza o îmbunătățire radicală a activității de **educație comunistă, de formare și dezvoltare a trăsăturilor activistului de partid, de făurire a caracterelor comuniste, de modelare a profilului moral politic al militantului.**

Vom lucra pentru formarea de **activiști** care să se caracterizeze prin înalta exigență față de propria muncă, de munca celorlalți tovarăși, prin spiritul critic și autocritic, responsabilitatea pentru îndeplinirea sarcinilor primite, modestie și conduită morală exemplară ; înainte de toate, vizăm perfecționarea activității organizației de partid din Academie, încît ea să constituie **o înaltă școală revoluționară,** care să cultive fidelitatea și atașamentul de nestrămutat față de cauza partidului nostru, spiritul revoluționar comunist, cinstea, hărnicia și dăruirea față de idealurile nobile ale socialismului și comunismului.

În același timp, urmărim ca **activitatea** de educație comunistă a cadrelor care studiază în Academie să fie orientată pe concepția că educația comunistă presupune însușirea a tot ce s-a creat mai bun, mai valoros de către cunoașterea umană, studierea cuceririlor științei înaintate. În acest sens, am adus unele îmbunătățiri și în planurile de învățămînt ale Academiei, menite să asigure un larg orizont cadrelor de conducere pe care le pregătim ; s-au introdus noi discipline ca sociologia religiei, ateismul, literatura română, etica, estetica, teoria culturii.

Ne concentrăm acum toate eforturile spre organizarea **Institutului central de perfecționare a cadrelor economice și de stat,** precum și a cursurilor de specializare de scurtă durată ; este un sector de cea mai mare însemnătate care trebuie să asigure perfecționarea politică și de specialitate a cadrelor economice și administrative. În scurt timp acest institut va lua ființă și vor începe atît cursurile de lungă durată (2 ani ; 1 an) cît și cursurile de scurtă durată.

Doresc să asigur conducerea superioară a partidului, plenara Comitetului Central, că întregul colectiv de comuniști ai Academiei „Ștefan Gheorghiu" este ferm hotărît să nu precupețească nici un efort pentru a-și îndeplini sarcinile puse în fața noastră de conducerea de partid, că ne vom strădui să folosim din plin cadrul nou care s-a creat pentru perfecționarea pregătirii cadrelor de partid, de stat și din economie.

Pornim la un drum lung și cu unele dificultăți în cale, dar avem încrederea deplină că, sub conducerea partidului, colectivul nostru va putea înfăptui sarcinile ce-i revin. Pentru noi, propunerile din iulie, cuvîntările de atunci și mai cu seamă raportul din plenară reprezintă nu numai un vast și mobilizator program de acțiune al partidului — dar și un exemplu de analiză marxistă, un model și un impuls pentru ridicarea întregii munci de partid pe o treaptă superioară. În același timp, ele poartă pecetea personalității creatoare a secretarului nostru general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

tv

PROGRAMUL I

8,30 Deschiderea emisiunii. „La rampa celor mici" — spectacol pionieresc realizat la Suceava. 8,50 Film serial „Sebastian și secretul epavei" — episodul VII. 9,15 Program de cîntece și jocuri pionierești. În jurul orei 9,30 Transmisiune de la Moscova a paradei militare și a demonstrației oamenilor muncii, cu prilejul celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. 10,30 Viața satului. 11,30 „Bijuterii muzicale" — Nocturne de Claude Debussy. Interpretează orchestra simfonică a Filarmonicii din Cluj. Dirijor : Emil Simon. 12,00 De strajă patriei. 12,30 Emisiune în limba maghiară. 14,00 Postmeridian ● Sport: Rugbi: Dinamo — Grivița roșie (Divizia A). Transmisiune directă de la Stadionul Dinamo ● Sportivi sovietici în arene internaționale — retrospectivă filmată. 16,00 Magazin. 18,05 Film serial pentru tineret „Planeta gigan ților". 18,55. Vetre folclorice — „Pe plaiuri arădene". 19,20 100 de seri — emisiune pentru cei mici. 19,30 Telejurnalul de seară. 20,00 Reportajul săptămînii : „365 de zile dintr-un an" — emisiune de Anca Arion. 20,25 Program de varietăți. 21,00 Film artistic. „Mesagerii eternității". Scenariul : Gheorghi Mdivani. Muzica : Dmitri Șostakovici. Regia : Teodor Vulfovici. 22,25 Stele ale muzicii ușoare pe micul ecran. 22,50 Telejurnalul de noapte ● Sport.

PROGRAMUL II

20,00 Reîntîlnire cu personaje îndrăgite de copii din cărțile scriitorului sovietic Arcadi Gaidar. 20,25 Bucureștiul necunoscut : „Muzica orașului" (I). Emisiune de Maria Preduț. 20,45 Concert simfonic. Simfonia a IX-a în re minor de Anton Bruckner. Interpretează orchestra simfonică a Radioteleviziunii Române. Dirijor : Erich Bergel. 21,40 Buletin de știri. 21,45 Melodii de altădată interpretate de Ștefania Rareș, Elena Sitoianu, Atanasie Lambru. 22,00 Săptămîna culturală bucureșteană. Prezintă Victor Frunză. 22,10 Film serial „Cavalerul D'Harmenthal" (II).

cinema

● **Eliberarea** (seria a III-a) : PATRIA — 10; 13; 16,30; 20.
● **Piața Roșie** : CAPITOL — 10; 13; 16,30; 19,30
● **Vinovatul este în casă** : FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18.30: 20,45
● **Castanele sînt bune** : LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18.45; 21
● **Lampa lui Aladin** : TIMPURI NOI — 9.15—16,15 în continuare
● **Monumentul lui Lenin ; Căsuța de pe Oka ; Salut, Rusia !: Buhara ; Pe cer sînt numai fete** : TIMPURI NOI — 18,30;—20,15 în continuare
● **Pe Donul liniștit** (serile I și II): LUMINA — 9—13 în continuare
● **Pe Donul liniștit** (seria a III-a): LUMINA — 17—21 în continuare
● **Voi sări din nou peste băltoace**: POPULAR — 15,30; 18; 20,15
● **Motodrama** : FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30
● **Program pentru copii** : DOINA — 10
● **Cromwell** : DOINA — 11,30; 16; 19,30. BUCEGI — 16; 19,15
● **Asediul** : FERENTARI — 15,30; 17,45; 20
● **Ritmuri spaniole** : FAVORIT — 9.15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20.30, VICTORIA — 8,45; 11; 13.15; 15,30; 18; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18.30; 20,45
● **Așteptarea** : FLACĂRA — 15,30; 17,45; 20
● **N-am cîntat niciodată pentru tata** : GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20.30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 16; 18.15; 20.30
● **Frații** : Munca — 16; 18; 20
● **Falstaf** — 9,30; 12; 14,30; **Băieții veseli din Siracuza** — 16,45; **Camaraderie** — 18,45; 21 : CINEMATECA (sala Union)
● **Floarea de cactus** : SCALA — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21,15, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18.30; 20.45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18.15; 20.30
● **Romanticii** : DRUMUL SĂRII — 15.30; 17,45; 20
● **Steaua de tinichea** : GRIVIȚA — 9; 11,15; 13.30; 16; 18.15; 20.30, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.15
● **Timpul berzelor** : COSMOS — 15,30; 18; 20.15
● **Aeroportul** : CENTRAL — 9.15; 12,30; 15.45; 19.15, VOLGA — 9; 12.15; 15.45; 19.15
● **Serata** : GIULEȘTI — 15,30; 17,45; 20
● **Floarea soarelui** : PROGRESUL — 15.30; 18; 20.15
● **Povestirile lui Hoffmann** : RAHOVA — 15.30; 18; 20,30
● **Tick.. Tick... Tick...** : MIORIȚA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20
● **Cermen** : LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30
● **Omul orchestră** : MOȘILOR — 15,30; 17,45; 20
● **Brigada Diverse în alertă** : CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,15
● **Start la moștenire** : UNIREA — 15,30; 18; 20,15
● **Săptămîna nebunilor** : VIITORUL — 16; 18; 20
● **După vulpe** : VITAN — 15,30; 17,45; 20
● **Cortul roșu** : PACEA — 16; 19
● **Articolul 420** : BUZEȘTI — 9,15; 12,30; 15,45; 19,15
● **Secretul planetei maimuțelor** : FLOREASCA — 15,45; 18; 20.15
● **Hello, Dolly!**: LIRA — 15,30; 19, ARTA — 16; 19,30
● **O floare și doi grădinari** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 9.30; 15,45; 19
● **Șansa** : CLUBUL UZINELOR REPUBLICA

teatre

● **Teatrul de Operetă** : **Volevodul țiganilor** — 10,30, **Se mărită fetele** — 19.30
● **Teatrul Național** „I.L. Caragiale" (sala Comedia) : **Take, Ianke și Cadîr** — 10,30, **Surorile Boga** — 20; (sala Studio) : **Cui i-e frică de Virginia Woolf ?** — 10,30, **Să nu-ți faci prăvălie cu scară** — 15,30, **Părinții teribili** — 20.
● **Teatrul** „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din str. Alex. Sahia): **Iubire pentru iubire** — 10, **D-ale carnavalului** — 15, **Domnișoara Belle-Isle** — 20, (în sala Teatrului Mic) : **Leonce și Lena** — 20
● **Teatrul de Comedie** : **Cher Antoine** — 10,30, **Croitorii cei mari din Valahia** — 15,30, **Alcor și Mona** — 20
● **Teatrul** „C.I. Nottara" (sala Magheru) : **Adio Charlie** — 10, **Omul care** — 19.30; (sala Studio) : **O lună la țară** — 16, **Gaițele** — 20
● **Teatrul evreiesc de stat** : **Un șirag de perle** — 11, **Pe placul tuturor** — 19,30
● **Teatrul Giulești** : **Freddy** — 10 și 19,30
● **Teatrul** „Ion Creangă" : **Cinci săptămîni în balcon** — 10, **N-a fost în zadar** — 18
● **Teatrul de revistă și comedie** „Ion Vasilescu" : **Cînd revolverele tac** — 10 și 19,30
● **Teatrul satiric muzical** „C. Tănase" (sala Savoy): **Vox Boema** — 11 și 19,30; (la sala Victoria) : **Sonatul Lunii** — 19,30
● **Teatrul Țăndărică** (sala din Calea Victoriei) : **Aventurile lui Plum-Plum** — 11; (sala din str. Academiei) : **Șoricelul și păpușa** — 11
● **Ansamblul** „Rapsodia Română" : **Legendă și dor** — 19,30
● **I.A.T.C.** : **Cinticele comice** „Trei Crai" — 10; **Șeful sectorului sufiete** — 20

Concurs pe tema economiei

Un milion de formulare ale unui interesant concurs pe tema economiei sînt puse în prezent la dispoziția populației, de către unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni din întreaga țară.

La acest concurs, la care Casa de Economii și Consemnațiuni acordă premii constînd în libreți de economii cu depuneri inițiale de 5 000 de lei, 1 000 de lei și de 500 de lei, poate participa oricare persoană care completează formularul de concurs și îl depune pînă la data de 15 noiembrie a.c., la unitățile C.E.C. proprii : agenții sau filiale C.E.C.

Formularele se obțin gratuit.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

AZI, ÎN CAPITALĂ

● Fotbal la concurență...

Neacceptînd să joace în cuplaj, echipele divizionare B Sportul studențesc și Metalul București susțin meciurile etapei de azi fiecare pe terenul propriu : **Sportul studențesc** întîlnește pe **Metalul Plopeni** pe stadionul Politehnica (C.A.M.), iar **Metalul București** întîlnește pe **Progresul București** pe stadionul Metalul (Pantelimon). Din păcate însă pentru publicul spectator — care, desigur, ar fi vrut și ar fi avut posibilitatea să fie prezent la ambele partide —, ora de începere a celor două meciuri din Capitală este aceeași : 11. Fotbal la concurență ! În detrimentul amatorilor de sport și al... bugetelor cluburilor respective.

● Derbi la rugbi : DINAMO — GRIVIȚA ROȘIE

Astăzi la **București,** în cadrul celei de-a X-a etape a campionatului diviziei A la rugbi, se întîlnesc în cuplaj **pe terenul Gloria** cu începere de la **ora 9,30,** echipele **Gloria—C.S.M. Sibiu** și **Sportul studențesc—Farul Constanța.** Tot astăzi, pe **stadionul Dinamo,** se dispută cu începere de la **ora 14,** derbiul campionatului, ce va opune echipei **Dinamo București** pe actuala lideră a campionatului, **Grivița roșie.**

În țară au loc următoarele partide : Știința Petroșani—Universitatea Timișoara ; Rulmentul Bîrlad—Steaua București și Agronomia Cluj—Politehnica Iași.

● Handbal în sala Floreasca : ROMÂNIA — POLONIA (junioare)

Astăseară (ora 17), în sala Floreasca, are loc meciul revanșă dintre echipele reprezentative de handbal junioare ale României și Poloniei. După cum se știe, cele două formații au susținut primul lor joc vineri seara, tot în sala Floreasca, handbalistele noastre cîștigînd cu scorul de 17—13 (6—3). Să sperăm că astăseară handbalistele românce nu numai că vor repeta victoria, ci vor presta un joc superior pe tot timpul partidei, cu atenție deosebită la executarea loviturilor de la 7 m (vineri ele au ratat 5 asemenea lovituri !).

Pe ecrane: „FRAȚII"

Producție a studioului cinematografic București. Scenariul : Nicolae Țic, Constantin Bordeianu. Consilier artistic : Gheorghe Vitanidis. Regia : Mircea Moldovan, Gică Gheorghe. Imaginea : Dinu Tănase. Muzica : Liviu Dandera. Decoruri : Guță Știrbu. Cu : Ilarion Ciobanu, Emanoil Petruț, George Calboreanu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Draga Olteanu, Dem. Rădulescu, Florina Cercel, Dumitru Furdui, Violeta Andrei, Nicolae Neamțu-Ottonel, Mihai Mereuță

TENIS DE MASĂ

VICTORII ROMÂNEȘTI ÎN TURNEUL DE LA NOVI SAD

Ieri, la Novi Sad s-a încheiat, o dată cu finalele în probele individuale, turneul internațional de tenis de masă al Iugoslaviei. Maria Alexandru a cîștigat finala de simplu femei, întrecînd-o cu 3—2 (9—21, 25—23, 16—21, 21—11, 21—14) pe maghiara Beatrix Kishazi. Un al doilea titlu a obținut Maria Alexandru în finala de dublu mixt ; făcînd cuplu cu iugoslavul Stipancici, a întrecut cu 3—1 (21—11, 14—21, 21—16, 22—20) perechea Surbek, Resler (Iugoslavia).

La simplu masculin, campionul mondial, suedezul Bengtsson a cîștigat finala, la mare luptă, cu francezul Secretin : 21—9, 21—16, 22—24, 21—19.

Vineri noaptea tîrziu s-a încheiat competiția pe echipe. La feminin, victoria a revenit selecționatei U.R.S.S., învingătoare în finală cu 3—2 în fața formației R. P. Chineze. În finala echipelor masculine, Suedia a întrecut cu 3—1 reprezentativa Ungariei.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

TENIS DE MASA. — Turneul internațional afro-asiatic de tenis de masă a continuat la „Palatul sporturilor" din Pekin cu disputarea meciurilor pe echipe. Iată cîteva dintre principalele rezultate : masculin : R. P. Chineză — Ghana 5—1 ; Japonia — Republica Arabă Egipt 5—0 ; Siria — Nepal 5—2 ; Kenya — Libia 5—1 ; Liban Tunisia 5—1 ; Irak — Uganda 5—2 ; Dahomey — Maroc 5—1 ; feminin : R. P. Chineză — Ghana 3—1 ; Japonia — India 3—0 ; Siria — Irak 3—0 ; Pakistan — Uganda 3—0 ; Kenya — Cambodgia 3—0 ; Etiopia — Liberia 3—0.

HANDBAL. — În prima zi a turneului internațional feminin de handbal de la Oftersheim (R. F. a Germaniei), selecționata României a întîlnit formația Danemarcei, pe care a învins-o cu scorul de 9—8 (6—3). Într-un alt joc, reprezentativa Iugoslaviei a dispus cu scorul de 12—10 (3—6) de echipa R. F. a Germaniei.

● În cadrul turneului internațional masculin de handbal de la Viena, reprezentativa R. D. Germane a întîlnit formația Ungariei, în fața căreia a pierdut cu scorul de 15—21 (7—9). Într-un joc anterior, handbaliștii din R. D. Germană au învins cu 22—9 (10—4) selecționata Elveției.

BASCHET. — În cadrul „Cupei cupelor" la baschet masculin s-au disputat mai multe jocuri ale primului tur. Echipa belgiană R. C. Malines a obținut o victorie la scor pe teren propriu cu 113—71 în fața formației portugheze Academica Coimbra. O victorie clară a realizat și Partenope Neapole, care a dispus cu 82—49 de echipa vest-germană U. S. C. Mainz.

La Rabat, Liers Anvers — F. U. S. Rabat 82—64. În sfîrșit, la Atena, A. E. K. — Besiktas Istanbul 72—45.

TENIS. — Turneul internațional de tenis de la Aberavon (Țara Galilor) a programat primele partide semifinale. În proba de dublu bărbați, perechea sud-africană Hewitt—Seegers a învins cu 6—0, 6—4 cuplul I. Țiriac (România) — G. Goven (Franța). În cealaltă semifinală jucătorii englezi J. Clifton și J. Paish au dispus cu 7—5, 6—2 de J. Fillol (Chile) și R. Moore (Republica Sud-Africană).

● Performerul zilei a patra a turneului internațional „open" de tenis de la Stockholm a fost jucătorul cehoslovac Jan Kodes, care l-a eliminat în trei seturi cu 4—6, 6—4, 7—6 pe campionul australian Rod Laver.

FOTBAL. — În competiția internațională de fotbal „Cupa Europei Centrale", s-au întîlnit, la Florența, echipele Fiorentina și Partizan Belgrad. Victoria a revenit fotbaliștilor italieni cu scorul de 3—0 (2—0).

După cum se anunță din Zürich, clubul iugoslav Dinamo Zagreb a depus o contestație la Uniunea europeană de fotbal în legătură cu meciul retur din turul II al „Cupei U.E.F.A.", susținut la Viena împotriva echipei locale Rapid. Contestația este motivată prin faptul că federația din Cehoslovacia, care trebuia să trimită la acest joc arbitru de centru și doi arbitri de tușe, a delegat numai arbitrul de centru, iar la tușe au funcționat doi arbitri austrieci. Dinamo Zagreb menționează în contestația sa că nu i-a fost recunoscut un gol înscris în poarta echipei austriece. Cele două echipe au terminat la egalitate ambele partide : 2—2 la Zagreb și 0—0 la Viena, fotbaliștii austrieci urmînd să se califice datorită golurilor înscrise în deplasare.

IERI, ÎN CAMPIONATUL DE BASCHET

În sala Floreasca a avut loc aseară un foarte atractiv program interbucureștean de baschet masculin. În primul meci s-au întîlnit I.E.F.S. și I.C.H.F. Au cîștigat studenții cu 56—53, deși la pauză erau conduși cu 29—28. Pe teren au intrat apoi echipele Dinamo și Politehnica ; de o parte experiența și coeziunea, de cealaltă tinerețea și plusul de înălțime. Pînă la pauză, echilibrul a fost aproape perfect, scorul fiind de 38—38. În repriza secundă, dinamoviștii — cu mai mult calm și în zi bună de coș — au reușit să cîștige la o diferență suficient de edificatoare : 91—73. O partidă interesantă au oferit, de asemenea, formațiile Steaua și Rapid. Steliștii au învins cu 73—62.

Sala Constructorul din Capitală a găzduit ieri partida Politehnica-Constructorul, din cadrul etapei a III-a a campionatului feminin. Echipa Politehnicii a obținut o facilă victorie: 79—44 (44—18).

FAPTUL DIVERS

Cabana elevilor

În valea Dăneasa-Păltiniș, din apropierea Sibiului, exista de mulți ani o cabană forestieră pe care nimeni nu o mai folosea. Nu de mult, „a descoperit-o" un grup de elevi ai liceului nr. 2 cu limba de predare germană din Sibiu. Văzînd-o lăsată în paragină, ei au propus organelor locale de resort să li se permită ca, în orele lor libere, să-și încerce forțele pentru a o repara. Curînd după aceea, în pădure s-a deschis un adevărat șantier : sub îndrumarea profesorului Franz Breitenstein, elevii liceului au efectuat în cîteva duminici reparațiile la acoperiș, la uși și la ferestre, au făcut lucrările de vopsitorii și zugrăveli. Acum, în valea Dăneasa, elevii liceului sibian au asigurată, pentru zilele de vacanță sau pentru excursiile din zilele de sărbătoare, o cabană frumoasă cu o capacitate de 40 de locuri.

La joacă, prin depozitul de fîn

Era într-una din duminicile trecute, la ora prînzului. Trei copii, pe nume Ioan Rezmuves, Florin Gheorghe și Nelu Varga, în vîrstă de 6 ani, se jucau printre șirele de fîn ale cooperativei agricole Tăuții-Măgherăuș (Maramureș). Unul dintre ei avea asupra sa o cutie de chibrituri. Vrînd să se încălzească, a aprins stratul de paie care proteja fînul de intemperii. În cîteva minute, focul s-a extins asupra celor șase șire de fîn, provocînd o pagubă de circa 70 000 lei. Pompierii militari și cooperatorii din comună au lucrat aproape trei zile pentru localizarea și stingerea incendiului. Desigur, vinovați sînt și părinții celor trei copii, care i-au lăsat nesupravegheați. Dar ce se poate spune oare și despre cei din consiliul de conducere al cooperativei, care au lăsat depozitul de fîn în voia sorții ?

Neguțătorul de... slujbe

Șef al serviciului personal și învățămînt de la Grupul de șantiere Tr. Severin, aparținător de Întreprinderea de șantiere construcții-montaj Craiova, Mihai Susan se pregătea, într-una din zilele trecute, să efectueze o nouă angajare. Dar înainte de a-și da avizul, dumnealui ținea neapărat să și primească... ceva. Neavînd încotro, M.B. i-a pus în mînă o mie de lei. Întîmplarea (ori poate nu numai ea) a făcut însă ca de această dată „neguțătorul" de slujbe să nu aibă parte decît cîteva minute de ei. Pentru că, îndată după încheierea tîrgului, reprezentanții miliției și procuraturii l-au invitat să-i scoată pe masă. Bineînțeles, întreaga sumă a fost confiscată. Totuși, Mihai Susan nu va rămîne în pagubă. I s-au dat asigurări ferme că, în curînd, își va primi partea ce i se cuvine.

Accident în lan

Într-una din zilele trecute, mai mulți muncitori de la ferma nr. 7 Salcîmi, din cadrul I.A.S. Fetești (Ialomița), au plecat la ferma nr. 11 pentru a participa la recoltatul porumbului. De îndată ce au ajuns la destinație, Ion Cataramă, în vîrstă de 22 de ani, a intrat într-un lan de porumb și... s-a culcat. La cîtva timp după aceea, în tarlaua cu pricina au intrat combinele pentru recoltat. Și, cum în lanul de porumb nu se vede citeodată nici la doi pași, una din combine l-a accidentat foarte grav. A fost transportat de urgență la spital, dar, cu toate eforturile medicilor, nu a mai putut fi salvat.

Vegheați... paza !

Test în județul Harghita. Tema : cum își face paza datoria ? Constatările : cinci paznici dormeau în post ; în trei unități controlate s-au găsit documente secrete neasigurate ; la I.C.R.A. Miercurea Ciuc, mai multe sute de sticle și cîteva butoaie pline cu ulei și alte bunuri se aflau în seama nimănui ș.a.m.d. După o săptămînă de zile, s-a repetat același test pentru a se vedea ce măsuri s-au luat. Rezultatul : de data aceasta, dormeau în post patru paznici obștești, iar în cinci comune și în satele aparținătoare acestora a fost imposibil să se dea cel puțin de urma lor. Motiv temeinic pentru ca organele în drept să ia paza sub o mai atentă... pază.

Rubrică redactată de :
Dumitru TIRCOB
Gheorghe DAVID
cu sprijinul corespondenților „Scînteii".

Primire la Consiliul Central al U.G.S.R.

Sîmbătă dimineața, tovarășul Virgil Trofin, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, a primit delegația Uniunii internaționale a muncitorilor din industria de automobile, aeronautică și utilaj agricol (U.A.W.) din S.U.A. formată din Victor Reuther, șeful Departamentului relațiilor internaționale, și Herman Rebham, adjunct al șefului acestui departament, care, la invitația Uniunii sindicatelor din întreprinderile industriei metalurgice și construcțiilor de mașini, fac o vizită în țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri asupra unor aspecte ale activității sindicale din țara noastră și din Statele Unite ale Americii, precum și în legătură cu unele probleme ale mișcării sindicale internaționale.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Plecarea tovarășului Ion Pățan în R. P. D. Coreeană

Sîmbătă seara a plecat spre Phenian tovarășul Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, pentru a participa la lucrările sesiunii a II-a a Comisiei interguvernamentale consultative în problemele relațiilor economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și R.P.D. Coreeană.

La plecare, pe peronul Gării de Nord, erau prezenți tovarășii Mihai Marinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Voloșeniuc, președinte al Consiliului de administrație al Băncii Române de Comerț Exterior, Radu Constantinescu și Grigore Bârgăoanu, vicepreședinți ai Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică.

Au fost de față Kang Iăng Săp, ambasadorul R.P.D. Coreene la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Conferință de presă la Ambasada R. P. Polone

În legătură cu pregătirile pentru cel de-al VI-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care își va începe lucrările la 6 decembrie a.c., ambasadorul Republicii Populare Polone la București, Jaromir Ochenduszko, a organizat, la sediul ambasadei, o conferință de presă, cu participarea redactorului-șef al Televiziunii poloneze, Michal Szulczewski. Participanților — reprezentanți ai secției presă a C.C. al P.C.R. și ai Ministerului Afacerilor Externe, atașați de presă ai unor misiuni diplomatice, membri ai conducerii și redactori ai ziarelor și publicațiilor centrale, ai Agerpres și Radioteleviziunii, corespondenți străini — le-au fost înfățișate principalele obiective ale activității politice, economice și sociale care caracterizează pregătirea Congresului P.M.U.P.

În cadrul pregătirii congresului, la sfîrșitul lunii octombrie s-au încheiat dezbaterile conferințelor de partid la nivel de district, cartier și oraș și au început conferințele de partid voievodale. În organizațiile din marile întreprinderi, care au peste 700 membri de partid, au fost deja aleși direct 308 delegați la congres. În cadrul conferinței de presă s-a menționat că pregătirea congresului prilejuiește o amplă examinare a perspectivelor de dezvoltare a Poloniei socialiste, jalonate de Directivele C.C. al P.M.U.P., supuse dezbaterii comuniștilor și tuturor cetățenilor țării.

În cadrul conferinței de presă s-a reliefat, totodată, faptul că în anul 1971 au fost luate de către conducerea de partid și de stat măsuri în vederea creșterii veniturilor populației, a îmbunătățirii situației materiale a celor cu salarii mici, prestărilor sociale, condițiilor de muncă, odihnă și ocrotire a sănătății populației, pentru sporirea volumului construcțiilor de locuințe. Îndeplinirea acestor obiective a fost în strînsă corelație cu progresul în dezvoltarea economiei naționale.

S-a relevat deosebita importanță a angajamentelor în producție și cu caracter social, asumate de colectivele de muncitori care au răspuns la chemarea Partidului Muncitoresc Unit Polonez de a întîmpina cu noi realizări congresul.

Cronica zilei

Cu prilejul celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a adresat o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, A. A. Gromiko.

★

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare domnului Murtadha Saeed Abdul Baqi cu prilejul numirii sale în funcția de ministru al afacerilor externe al Republicii Irak.

★

George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, a primit în audiență pe Ali Abdul Razag Badib, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democratice Populare a Yemenului.

★

După o scurtă vizită făcută în țara noastră, la invitația Universității din București, savantul Jean Piaget, profesor la Universitatea din Geneva, directorul Institutului „Jean Jacques Rousseau" și al Centrului internațional de epistemologie genetică a părăsit, sîmbătă, Capitala.

Pe aeroportul Otopeni, oaspetele elvețian a fost salutat de prorectori și membri ai Senatului Universității bucureștene, oameni de știință și cultură, precum și de Alfred William Rappard, ambasadorul Elveției la București.

★

La festivalul internațional al filmelor științifice, tehnice și de educație de la Pardubice (R.S. Cehoslovacă), filmul românesc tehnico-științific „Hotel glisant" a reunit aprecierile specialiștilor, decernîndu-i-se Marele premiu — Premiul Granat.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 8, 9 și 10 noiembrie. În țară : Vremea se menține frumoasă și călduroasă la începutul intervalului în regiunile din sud-estul țării, dar va deveni în general instabilă și se va răci ușor în rest. Cerul va fi variabil. Înnorări mai persistente se vor produce în Oltenia, Banat, Crișana, Transilvania și nordul Moldovei, unde vor cădea ploi de scurtă durată. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 1 grad și plus 9 grade, iar maximele vor oscila între 10—20 de grade, local mai ridicate la începutul intervalului în sudul țării. Pe alocuri, ceață slabă. La munte, în a doua parte a intervalului, se vor semnala lapoviță și ninsoare.

În colecția „EVOCĂRI"

EDITATĂ DE INSTITUTUL DE STUDII ISTORICE ȘI SOCIAL-POLITICE DE PE LÎNGĂ C.C. AL P.C.R.

A APĂRUT :

„JÓZSA BÉLA"

Studiu biografic și antologie : *I. Micu* și *A. Simion* ; prefață : *Ion Vinte*.

MANIFESTĂRI CU PRILEJUL ANIVERSĂRII MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Plecarea în U.R.S.S. a unor delegații ale organelor locale de partid din județe și municipii

La invitația unor organe locale de partid și de stat sovietice, delegații ale organelor locale de partid și de stat din județe și municipii ale țării noastre au plecat în U.R.S.S., pentru a participa la festivitățile organizate cu prilejul celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

O delegație din județul Botoșani, condusă de Ioan Coman, membru al Biroului comitetului județean de partid, președintele Uniunii județene a cooperativelor agricole de producție, a plecat în raionul Florești — R. S. S. Moldovenească ; o delegație din județul Brașov, condusă de Ioan Bordaș, secretar al comitetului județean de partid, a plecat în regiunea Iaroslavl — R.S.F.S.R. : o delegație din județul Galați, condusă de Gheorghe Neață, șeful secției de propagandă a comitetului județean de partid, a plecat în raionul Vulcănești — R. S. S. Moldovenească ; o delegație din județul Harghita, condusă de Szekeres Alexandru, secretar al Comitetului județean de partid, a plecat în regiunea Novgorod — R.S.F.S.R. ; o delegație din județul Iași, condusă de Balașu Bălțagiu, membru al biroului comitetului județean, președintele colegiului de partid, a plecat în raionul Ungheni — R. S. S. Moldovenească ; o delegație din județul Maramureș, condusă de Dumitru Ciuclea, secretar al comitetului județean, a plecat în regiunea Ivano — Franko — R. S. S. Ucraineană ; o delegație din județul Satu-Mare, condusă de Ferdinand Nagy, secretar al comitetului județean, a plecat în regiunea Transcarpatică — R. S. S. Ucraineană ; o delegație din județul Suceava, condusă de Alexandru Iliescu, secretar al comitetului județean, a plecat în regiunea Cernăuți — R. S. S. Ucraineană ; o delegație din județul Vaslui, condusă de Nicolae Mihalache, membru al biroului comitetului județean, președintele Uniunii județene a cooperativelor agricole de producție, a plecat în raionul Leovo — R. S. S. Moldovenească ; o delegație din municipiul Bîrlad, condusă de Sever Milancovici, secretar al comitetului municipal de partid, a plecat la Cahul — R. S. S. Moldovenească ; o delegație din municipiul Tulcea, condusă de Vasile Șerban, secretar al comitetului municipal de partid, a plecat la Ismail — R. S. S. Ucraineană.

(Agerpres)

★

Cu prilejul celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, simbătă dimineața, V. I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei au depus o coroană de flori la monumentul lui V. I. Lenin din Capitală.

La solemnitate au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, Consiliului popular al municipiului București, generali și ofițeri superiori.

★

Ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V.I. Drozdenko, a rostit simbătă seara o cuvîntare, la posturile noastre de radio și televiziune, ocazionată de aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

★

Cu ocazia celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliul General — A.R.L.U.S., Consiliul Național al Femeilor, Comitetul Național pentru Apărarea Păcii, Comitetul foștilor luptători antifasciști din România, Comitetul organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, Uniunea Ziariștilor, alte instituții, organizații de masă și obștești au adresat telegrame de felicitări organizațiilor similare din Uniunea Sovietică.

★

O adunare festivă a avut loc și la cooperativa agricolă de producție „Drumul lui Lenin", din comuna Lehliu, județul Ialomița, la care au participat Vasile Marin, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Ialomița al P.C.R., Mihail Roșianu, președintele Consiliului General al A.R.L.U.S., reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, numeroși țărani cooperatori. Au luat, de asemenea, parte G. L. Kamaev, președintele Comitetului pentru învățămînt profesional și tehnic de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.S.F.S. Ruse, deputat în sovietul suprem al R.S.F.S. Ruse, conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-română, care se află în țara noastră, membri ai delegației, precum și reprezentanți ai ambasadei U.R.S.S. la București.

După ce a relevat importanța Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Marin Coman, președintele C.A.P. „Drumul lui Lenin", a vorbit pe larg despre legăturile de prietenie frățească și colaborare multilaterală româno-sovietică. În numele țăranilor cooperatori din comună, vorbitorul a transmis apoi colhoznicilor din raionul Volokolamsk, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, urări de succes în îndeplinirea programului trasat de Congresul al 24-lea al P.C.U.S.

Luînd cuvîntul, N. P. Jarov, membru al conducerii Asociației de prietenie sovieto-română, președintele colhozului „Calea lui Ilici", din raionul Volokolamsk, a adresat țăranilor cooperatori din comuna Lehliu un salut călduros din partea colhoznicilor sovietici. El a vorbit apoi pe larg despre succesele obținute de oamenii muncii din U.R.S.S. în construcția comunismului. Totodată, vorbitorul a arătat că poporul sovietic se bucură sincer de realizările obținute de poporul român sub conducerea Partidului Comunist Român și a urat noi succese în construcția societății socialiste multilateral dezvoltate.

Ca simbol al prieteniei dintre popoarele român și sovietic, G.L. Kamaev a oferit în dar cooperativei agricole din Lehliu portretul lui V.I. Lenin.

În încheiere a avut loc un spectacol artistic.

★

Adunarea festivă din orașul Reșița a fost organizată la Casa de cultură a sindicatelor. Au participat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat și ai organizațiilor obștești, numeroși siderurgiști, constructori de mașini și alți oameni ai muncii. Cu acest prilej, ing. Constantin Savu, directorul general al centralei siderurgice Reșița, erou al muncii socialiste, și V.N. Starodunov, adjunct al șefului reprezentanței comerciale a Uniunii Sovietice la București au vorbit despre semnificația Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

În încheierea adunării, a avut loc un program de muzică sovietică și românească, susținut de formații artistice de amatori.

★

La adunarea organizată de către Consiliul județean Timiș al A.R.L.U.S. — conf. univ. dr. Cezar Apreotesei a înfățișat pe larg realizările de seamă ale Uniunii Sovietice în domeniul economic și social-cultural.

viața internațională

ADUNAREA FESTIVĂ DE LA MOSCOVA CU PRILEJUL ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

MOSCOVA 6. — Corespondentul Agerpres L. Duță transmite : În sala Palatului Congreselor din Kremlin a avut loc simbătă după-amiază o adunare festivă a reprezentanților oamenilor muncii, ai organizațiilor obștești, consacrată celei de-a 54-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

În prezidiu au luat loc Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și alți conducători de partid și de stat sovietici.

În sală se aflau numeroase delegații de peste hotare, invitate să participe la festivități, printre care și delegația A.R.L.U.S., condusă de tovarășul Trofin Simedrea, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean Cluj.

Viktor Grișin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., a prezentat cu acest prilej o amplă expunere.

Premiile de stat ale U.R.S.S. pe anul 1971

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au decernat premiile de stat ale U.R.S.S. pe anul 1971 pentru 30 de lucrări excepționale în domeniul științei și tehnicii. Un grup de savanți, în frunte cu academicianul Lev Arțimovici, a fost premiat pentru mari realizări în cercetarea reacției termonucleare dirijate. Premiul a fost acordat, de asemenea, unui grup de fizicieni de la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna, pentru crearea reactorului IBR, care permite efectuarea unor ample cercetări de fizică nucleară și de fizică a corpurilor solide. În domeniul mecanicii cerești a fost premiat un grup de oameni de știință care au elaborat noi metode de studiere a obiectelor cosmice naturale și artificiale necesare pentru rezolvarea sarcinilor legate de zborul aparatelor cosmice și pentru orientarea lor pe orbită. Academicianul Nikolai Ierusalimski și un grup de oameni de știință au fost premiați pentru elaborarea bazelor științifice pentru obținerea pe cale microbiologică a unor albumine din hidrocarburi provenite din petrol. Pentru elaborarea metodei și introducerea în practica clinică a metodei de transplantare a rinichiului a fost premiat acad. Boris Petrovski.

Au mai fost acordate premii de stat pentru lucrări deosebit de valoroase în domeniul geografiei, construcțiilor de mașini și altele.

★

În Uniunea Sovietică au fost decernate premiile de stat pe anul 1971 în domeniile literaturii, muzicii, artelor plastice, arhitecturii, cinematografiei. Prozatorul Vadim Kojevnikov și poetul Alexandr Tvardovski au fost distinși cu premiul de stat pentru literatură. Au primit, de asemenea, premii de stat pe acest an compozitorul Aram Haciaturian, pictorul Iuri Vasnețov, graficianul Lidia Ilina și sculptorul Irakli Ociauri, regizorul de film Serghei Gherasimov, precum și un grup de cineaști în frunte cu regizorul Boris Volcek. Premiul de stat pentru arhitectură a fost acordat unui grup de arhitecți și ingineri din Kazahstan, pentru construirea Palatului „V. I. Lenin" din Alma-Ata.

Proteste împotriva experienței nucleare americane din insula Amchitka

WASHINGTON 6 (Agerpres). — În ultimele 24 de ore înaintea detonării dispozitivului nuclear „Cannikin" pe insula Amchitka, programată pentru 6 noiembrie la ora 22,00 G.M.T., numărul protestelor împotriva acestei experiențe nucleare primite din străinătate, cît și de pe întregul teritoriu al S.U.A., a atins un nivel record — anunță agenția France Presse. După protestele oficiale primite la Washington din partea Canadei, Japoniei, Perului și Suediei, sute de mii de telegrame și apeluri telefonice continuă să fie recepționate. Purtătorul de cuvînt prezidențial Ronald Ziegler a confirmat că la Casa Albă sosesc în permanență proteste, iar un purtător de cuvînt al agenției S.U.A. pentru energia atomică a precizat că pe adresa acestui organism au fost primite pînă vineri seara peste 8 000 de asemenea proteste.

Potrivit agențiilor de presă, aproape toate organizațiile pacifiste și cele care au preocupări în legătură cu conservarea mediului ecologic au cerut direct guvernului S.U.A. să renunțe la experiența „Cannikin". Grupuri de savanți, senatori și alte personalități s-au adresat vineri președintelui Nixon în același scop. Presa americană publică, de asemenea, apeluri în care se cere guvernului ca „în interesul justiției să fie aminată experiența «Cannikin» pentru a permite instanțelor juridice să se pronunțe asupra problemelor importante pe care aceasta le implică". Multe dintre aceste apeluri sînt semnate de personalități marcante ale vieții publice și științifice americane, printre care figurează și laureați ai premiului Nobel, ca Linus Pauling, Harold Urey și George Wald. Convocarea Curții Supreme a S.U.A. în ședință extraordinară pentru a se pronunța asupra cererilor de aminare a acestei experiențe este interpretată la Washington ca un reflex al acțiunilor de protest ale opiniei publice americane și internaționale.

★

TOKIO 6 (Agerpres). — Sindicatele marinarilor din Japonia, care numără peste 150 000 de persoane, au adresat președintelui S.U.A., Richard Nixon, o telegramă prin care se pronunță împotriva efectuării experienței nucleare din insula Amchitka.

(Urmare din pag. I)

— important eveniment în viața partidului și a poporului sovietic — a aprobat al nouălea plan cincinal al U.R.S.S., pe perioada 1971—1975 — care deschide perspective mărețe în domeniul dezvoltării economiei, științei și culturii, pune un accent deosebit pe ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului.

La 54 de ani de la Revoluția Socialistă din Octombrie, Uniunea Sovietică este o putere de prim rang, cu un uriaș potențial economic, tehnico-științific și militar, cu o mare influență în viața internațională. Ca buni prieteni și tovarăși, oamenii muncii din România se bucură din inimă de aceste realizări care constituie un factor de însemnătate deosebită al întăririi forțelor mondiale ale socialismului, progresului și păcii.

Între poporul român și popoarele Uniunii Sovietice, între partidele comuniste din cele două țări există vechi și puternice tradiții de prietenie și solidaritate internaționalistă. Mișcarea socialistă, clasa muncitoare, masele largi ale poporului nostru au primit cu entuziasm veștile despre victoria Revoluției din Octombrie, care le întăreau încrederea în perspectiva înfăptuirii propriilor năzuințe spre o viață mai bună, libertate și socialism. Animate de un profund internaționalism, masele populare și-au exprimat activ simpatia și solidaritatea cu tînăra putere sovietică prin ample acțiuni desfășurate pe întreg cuprinsul țării, cît și prin participarea nemijlocită, cu arma în mînă, a numeroși fii ai poporului român la apărarea statului sovietic, împotriva intervenției imperialiste, pentru victoria deplină a revoluției proletare.

De la nașterea sa, Partidul Comunist Român a înscris pe stindardul său de luptă prietenia cu Uniunea Sovietică și a militat cu toată fermitatea și consecvența pentru bună vecinătate și alianță cu primul stat socialist. Prietenia frățească dintre popoarele român și sovietic a fost pecetluită pentru totdeauna prin sîngele vărsat în comun de ostașii români și sovietici în lupta pentru eliberarea întregului teritoriu al României, în marea bătălie a popoarelor pentru zdrobirea fascismului. În anii postbelici, legăturile frățești dintre P.C.R. și P.C.U.S., relațiile politice, economice, cultural-științifice dintre cele două țări s-au amplificat necontenit, au dobîndit un conținut nou, superior, devenind una din temeliile politicii externe a României socialiste. An de an se lărgește și se diversifică colaborarea și cooperarea economică româno-sovietică, cresc schimburile de mărfuri. U.R.S.S. reprezentînd principalul partener în comerțul exterior al României. La dezvoltarea continuă a relațiilor prietenești, au contribuit considerabil întîlnirile și convorbirile din ultimii ani dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări. Noi perspective de dezvoltare a legăturilor de prietenie, alianță și colaborare, a deschis noul tratat româno-sovietic. Așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu **„Partidul Comunist Român și guvernul român dau o înaltă apreciere relațiilor frățești cu P.C.U.S. și guvernul Uniunii Sovietice și sînt hotărîte să acționeze și în viitor cu toată fermitatea pentru întărirea și dezvoltarea lor continuă pe baza principiilor marxist-leniniste, pentru cimentarea trainică a prieteniei româno-sovietice, ceea ce corespunde intereselor generale ale socialismului în lume".**

În același sens, în mesajul C.C. al P.C.U.S. adresat P.C.R cu ocazia semicentenarului partidului nostru se arăta : **„Alianța și colaborarea partidelor și popoarelor noastre, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist, slujesc interesele ambelor țări, întăririi unității comunității socialiste, țelurilor nobile ale construcției socialismului și comunismului. Comuniștii sovietici, însuflețiți de hotărîrile Congresului al XXIV-lea al P.C.U.S., vor face și pe viitor totul pentru ca prietenia dintre popoarele sovietic și român, alianța lor de luptă să se întărească și să se dezvolte".**

În perioada postbelică, pe drumul deschis de Revoluția Socialistă din Octombrie, în condițiile ascuțirii contradicțiilor interne și ale creșterii forțelor sociale progresiste, sub conducerea comuniștilor, au pășit popoarele unui șir de țări din Europa, Asia, America Latină, unde a fost instaurată puterea muncitorilor și țăranilor, a biruit orînduirea socialistă. Realizările obținute de țările socialiste în toate sectoarele de activitate demonstrează superioritatea socialismului, fac să crească forța lui de atracție în lumea contemporană. Viața, evenimentele recente pun tot mai mult în evidență însemnătatea deosebită pe care a avut-o victoria revoluției în China, pe care o au realizările construcției socialiste în această mare țară, rolul important pe care ea îl joacă pe arena mondială.

Formarea și existența sistemului socialist, care cuprinde 14 state, a determinat schimbări radicale în raportul de forțe pe plan mondial, creîndu-se posibilități reale ca forțele antiimperialiste să asigure pacea între popoare. Înfrîngerea pe care o exercită socialismul ca sistem mondial este în directă legătură cu relațiile de tip nou pe care el le afirmă — relații de colaborare și întrajutorare, menite să contribuie la dezvoltarea fiecărei națiuni socialiste în parte, la întărirea socialismului, în ansamblu, și evidențierea superiorității sale pe planul relațiilor interstatale. În acest sens, a fost conceput și „Programul complex" privind colaborarea în cadrul C.A.E.R., care a fost adoptat la Consfătuirea de la București, din luna iulie.

Partidul Comunist Român, aplicînd în mod creator învățătura marxist-leninistă la condițiile concrete din țara noastră, a condus cu succes porul în marea operă de edificare a socialismului pe pămîntul României. În timpul istoricește scurt al celor 27 de ani care au trecut de la eliberare, clasele exploatatoare au fost lichidate, întreaga putere politică și economică a trecut în mîinile clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea și celelalte forțe sociale, poporul a devenit stăpîn pe avuția sa națională, pe destinul său, liber și suveran în propria țară. Trăsături caracteristice ale dezvoltării societății românești sînt ritmul accelerat al dezvoltării forțelor de producție, dinamismul economiei și al întregii vieți social-politice, îmbunătățirea condițiilor de viață ale tuturor categoriilor populației, importante schimbări progresiste în relațiile dintre oameni și soluționarea marxist-leninistă a problemei naționale — toate acestea conturînd tabloul unui stat socialist înfloritor, cu o orînduire socială avansată, cu o națiune strîns unită în jurul partidului, al Comitetului său Central, în frunte cu secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În prezent, întregul nostru popor este angajat cu toate forțele și capacitățile sale creatoare în efortul pentru îndeplinirea programului trasat de Congresul al X-lea pentru înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Planul cincinal 1971—1975, recent adoptat de Marea Adunare Națională — vast program de construcție economică și socială — va marca parcurgerea unei noi și însemnate etape pe drumul apropierii țării noastre de statele cu o economie avansată, va ridica România pe o nouă treaptă de progres.

OCTOMBRIE 1917

Bucurîndu-se de adeziunea fierbinte a comuniștilor, a întregului nostru popor, transpunerea în viață a acestui program, ridicarea muncii ideologice și educative, în general, vor exercita o puternică influență pozitivă asupra întregii activități a partidului și poporului, asupra dezvoltării națiunii noastre socialiste.

În deplină unitate dialectică cu politica sa internă, de edificare a noii orînduiri, România promovează neabătut o politică externă, științific fundamentată pe analiza realităților contemporane și adînc pătrunsă de spiritul responsabilității față de destinele poporului român, față de cauza socialismului, progresului și păcii în lume. Piatra unghiulară a acestei politici o constituie preocuparea statornică pentru dezvoltarea prieteniei, alianței frățești și colaborării cu celelalte țări socialiste — de care ne simțim legați prin comunitatea de orînduire, de ideologie, de aspirații și de țeluri.

Înfăptuind consecvent politica de întărire a legăturilor de colaborare cu țările socialiste, România se pronunță și militează cu hotărîre pentru extinderea relațiilor cu celelalte state, fără deosebire de orînduire socială, pe baza principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc ; depune eforturi neobosite pentru promovarea destinderii și instaurarea unui climat de înțelegere și largă colaborare internațională.

În răstimpul scurs de la Marea Revoluție din Octombrie, s-a dezvoltat considerabil mișcarea comunistă și muncitorească internațională. În prezent, activează circa 100 de partide comuniste și muncitorești, care, în multe țări ale lumii, se situează în fruntea luptei proletariatului, a maselor muncitoare, împotriva exploatării și asupririi, pentru drepturi și libertăți, pentru progres și socialism. Dezvoltarea mișcării comuniste subliniază necesitatea de a se acționa pentru realizarea unității ei pe baze noi, pe baza deplinei egalități între partide, a dreptului fiecărui partid de a-și elabora de sine stătător politica, strategia și tactica, fără nici un amestec din afară. P.C.R. urmează cu consecvență linia dezvoltării relațiilor de colaborare și solidaritate cu toate partidele comuniste frățești, acționează pentru depășirea divergențelor existente și promovarea unității mișcării comuniste.

Procesul de eliberare națională, început odată cu Revoluția din Octombrie, și-a găsit o strălucită expresie în destrămarea sistemului colonial și apariția pe ruinele lui a zeci de noi state independente, care au un rol tot mai activ în viața internațională. Pe toate continentele se manifestă cu o vigoare fără precedent voința popoarelor de a se pune capăt politicii imperialiste de dominație și dictat, de a-și redobîndi avuțiile acaparate de monopoluri străine, de a se stinge focarele de agresiune atițate de forțele reacționare imperialiste, de a se instaura în viața internațională relații sănătoase, bazate pe deplină egalitate în drepturi, pe respectarea independenței și suveranității fiecărui stat. Faptul că, în ultimul timp, s-au făcut unii pași spre destindere, mai ales în Europa, că s-au manifestat mai pronunțate tendințe spre realism politic, că s-au produs asemenea evenimente cum este restabilirea drepturilor R. P. Chineze la O.N.U., — toate acestea se datoresc, neîndoios, procesului impetuos de creștere și de afirmare a forțelor sociale progresiste, antiimperialiste.

Desigur, nu poate fi ignorată existența imperialismului, faptul că atît timp cît el există se menține și pericolul de război mondial. Dar, mai mult ca oricînd, viața invederează superioritatea forțelor progresului și păcii ; luptînd unite, ele pot asigura promovarea unei politici de înțelegere și colaborare ; pot face să triumfe aspirațiile de pace și progres ale popoarelor.

Sărbătorind împreună cu oamenii sovietici, cu toate forțele progresiste din lume, aniversarea Marelui Octombrie, poporul român transmite popoarelor Uniunii Sovietice expresia celor mai alese sentimente de prietenie, le felicită din toată inima și le urează să obțină noi succese în realizarea sarcinilor puse de Congresul al XXIV-lea, în opera de construire a comunismului, în înflorirea continuă a patriei lor, în lupta pentru pace în lumea întreagă.

viața internațională

Sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

PROIECT DE REZOLUȚIE PRIVIND CONVOCAREA UNEI CONFERINȚE MONDIALE DE DEZARMARE, INIȚIAT DE U.R.S.S.

NEW YORK 6. — Corespondentul nostru, C. Alexandroaie, transmite : Delegația sovietică la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a depus un proiect de rezoluție in care se subliniază necesitatea ajungerii la un acord, pînă la sfirșitul anului 1972, în legătură cu data convocării unei conferințe mondiale de dezarmare. În proiect se relevă urgența pe care o reclamă convocarea acestei conferințe, care ar urma să se ocupe de măsurile de dezarmare generală și totală și, în primul rînd, de dezarmarea nucleară.

Proiectul de rezoluție a fost prezentat de delegatul Uniunii Sovietice, Iakov Malik, la punctul referitor la conferința mondială de dezarmare, înscris pe agenda sesiunii Adunării Generale. Iakov Malik a declarat că **aceasta conferință trebuie să aibă loc în afara cadrului Națiunilor Unite pentru a da posibilitatea tuturor țărilor să ia parte la lucrările sale.** El a arătat că o astfel de conferință ar trebui să se transforme intr-un organism permanent, care să se intrunească la doi-trei ani în vederea adoptării unor hotăriri în domeniul dezarmării generale și totale, de vitală însemnătate pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Este necesară incriminarea oricărui act de agresiune

INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI ȚĂRII NOASTRE ÎN COMITETUL JURIDIC AL ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

NEW YORK 6. — Corespondentul nostru transmite : Problema definirii agresiunii, aflată pe agenda O.N.U. încă din 1950, concentrează în prezent atenția Comitetului juridic al Adunării Generale.

Membrii comitetului au luat în dezbatere raportul privind activitatea Comitetului special pentru definirea agresiunii, organism creat în 1967, printr-o rezoluție a Adunării Generale, cu sarcina **„de a analiza toate aspectele acestei probleme, în scopul pregătirii unei definiții adecvate a agresiunii".** Acest comitet special, din care fac parte 35 de state, printre care și România, s-a intrunit în patru sesiuni pentru a realiza un consens general asupra formulării definiției agresiunii. Raportul menționează că s-au înregistrat unele progrese în realizarea obiectivului urmărit, dar că membrii comitetului nu au ajuns la o definiție unanim acceptată.

Luînd cuvîntul în Comitetul juridic, reprezentantul țării noastre, Ion Covaci, a relevat necesitatea intensificării eforturilor pentru depășirea dificultăților existente și elaborarea cît mai repede posibil a unei definiții unanim acceptate a agresiunii. El a menționat că **definiția agresiunii trebuie să includă, ca un element esențial, referirea la folosirea forței armate sub orice formă, incriminîndu-se astfel orice act de agresiune. Definiția agresiunii trebuie să prevadă în mod expres că nici un considerent de ordin politic, militar, economic sau de orice altă natură, referitor la politica externă și internă a unui stat, nu va putea fi invocat pentru a justifica folosirea forței. În enumerarea actelor de agresiune se cere să fie inclusă și situația în care un stat pune teritoriul său la dispoziția altui stat în scopul săvîrșirii agresiunii impotriva unui stat terț.**

Referindu-se la cazurile în care folosirea forței armate este licită, vorbitorul a arătat că **este indispensabil să se stipuleze cu claritate dreptul popoarelor coloniale de a recurge la orice mijloace, inclusiv folosirea forței, pentru dobindirea independenței lor naționale. Aceasta rezultă din dreptul lor la autodeterminare, înscris în Carta O.N.U.** Dreptul popoarelor aflate sub dominația colonială de a lupta, prin toate mijloacele de care dispun, împotriva puterilor coloniale care reprimă aspirația lor la libertate și independență este, de altfel, recunoscut în numeroase documente adoptate de Adunarea Generală a O.N.U.

Problema asigurării securității misiunilor acreditate pe lîngă O. N. U.

propusă pentru a fi inclusă pe ordinea de zi a Adunării Generale

NEW YORK 6 (Agerpres). — După cum transmite agenția T.A.S.S., reprezentanții U.R.S.S., Cubei, Irakului, Siriei, Kuweitului și din Mauritius au adresat, din însărcinarea guvernelor lor, președintelui celei de-a 26-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. propunerea de a include pe ordinea de zi a actualei sesiuni problema securității misiunilor acreditate pe lîngă Națiunile Unite și siguranței personalului lor. În nota explicativă, autorii propunerii declară că, în ultimul timp, organizații și diferite persoane au trecut de la ieșiri huliganice și de la amenințări la acțiuni teroriste directe. Împotriva diplomaților și reprezentanțelor sînt folosite bombe și arme de foc, sînt puse în pericol viețile colaboratorilor, reprezentanțelor și ale membrilor familiilor lor.

Declarația Comisiei politice a Partidului Socialist din Chile

SANTIAGO DE CHILE 6 (Agerpres). — Cu prilejul împlinirii unui an de la instalarea oficială a guvernului Unității Populare, Comisia politică a Partidului Socialist din Chile a dat publicității o declarație în care evocă înfăptuirile obținute de poporul chilian în această perioadă, cu deosebire naționalizarea principalei bogății a țării — cuprul —, care a marcat o primă etapă în procesul de lichidare a dependenței față de imperialismul nord-american.

După ce atrage atenția asupra proiectelor sediționse ale agenților imperialismului și ale membrilor unor grupări politice care au încercat să împiedice guvernul Unității Populare să-și exercite prerogativele, **declarația relevă hotărirea clasei muncitoare, a poporului chilian de a-și apăra cuceririle, de a acționa în vederea înfăptuirii programului de transformări democratice.**

Azi, alegeri în Belgia

BRUXELLES 6 (Agerpres). — Aproximativ 6 200 000 de alegători belgieni se prezintă astăzi în fața urnelor pentru a desemna pe cei 212 membri ai Camerei Reprezentanților și 106 senatori, precum și 762 membri ai consiliilor provizorii.

Devansate cu șase luni de către premierul Gaston Eyskens, ca urmare a divergențelor survenite între cele două partide ale coaliției guvernamentale (social-democrat și socialist), alegerile, după cum se apreciază la Bruxelles, nu vor aduce prea mari modificări în actuala structură parlamentară a Belgiei. Tara, consideră la rindul ei agenția Associated Press, va fi guvernată, în continuare, tot de un cabinet de coaliție alcătuit din cele două partide, așa cum se întîmplă din 1968 incoace, întrucît principala formațiune a opoziției — Partidul liberal — traversează o perioadă de accentuate disensiuni interne.

Deschiderea lucrărilor Conferinței F. A. O.

ROMA 6. — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite : În impunătorul palat de pe Viale delle terme di Caracalla, pe fațada căruia fluturau drapelele a 125 de națiuni, au început simbătă lucrările celei de-a 16-a conferințe generale a Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.). Peste 1 000 de delegați și observatori ai unor organizații neguvernamentale specializate vor dezbate, pînă la 25 noiembrie, principalele aspecte ale activității pe care o desfășoară F.A.O. în domeniul alimentației și agriculturii, al sprijinirii eforturilor de propășire economică și socială a țărilor în curs de dezvoltare, al lărgirii cooperării între state în domeniul agriculturii. Republica Socialistă România este reprezentată de o delegație condusă de Angelo Miculescu, ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Conferința de presă a președintelui I. B. Tito

OTTAWA 6 (Agerpres). — Relațiile dintre Iugoslavia și Canada se dezvoltă foarte favorabil, în atmosfera prieteniei, încrederii și înțelegerii reciproce — a declarat președintele Tito în cadrul unei conferințe de presă ce a avut loc la Ottawa.

Răspunzind la o întrebare privind conferința pentru securitatea europeană, președintele a relevat că majoritatea țărilor europene sînt de acord că această conferință trebuie bine pregătită și că în această privință ne aflăm pe calea cea mai bună. Problema constă în faptul că o asemenea conferință — prima conferință europeană — nu poate soluționa toate problemele. Probabil că se va discuta cu acest prilej mai mult despre modul în care să se acționeze în continuare în cadrul tratativelor pentru înfăptuirea securității europene. Firește, nu poate exista securitate europeană dacă nu este cuprinsă și Mediterana, deoarece această regiune aparține în mare parte Europei.

Iugoslavia, a spus Iosip Broz Tito, în altă ordine de idei, dorește să colaboreze cu toate țările, indiferent de deosebirile sistemelor sociale ; acesta este sensul coexistenței. În această privință, nu sacrificăm nimic din orientarea noastră socialistă și nici nu intenționăm să sacrificăm. Abordînd, printre altele, problema dezarmării, președintele Tito a subliniat că se cere în modul cel mai energic să se împiedice continuarea experiențelor cu energia atomică, iar posibilitatea folosirii armei atomice să fie pusă în afara legii.

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR IUGOSLAVO-CANADIENE

OTTAWA 6 (Agerpres). — După cum anunță agenția Taniug, în capitala Canadei au luat sfîrșit convorbirile dintre președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, și primul ministru canadian, Pierre Elliott Trudeau. Ultima rundă a convorbirilor a fost consacrată problemelor internaționale — transmite agenția Taniug.

Schimbul de păreri, apreciază agenția Taniug, a fost foarte deschis și detaliat. Părțile au căzut de acord să aibă loc consultări frecvente, multilaterale, la diferite niveluri și în diverse domenii.

Cuvîntarea lui E. Honecker

BERLIN 6. — Corespondentul nostru, Șt. Deju, transmite : Erich Honecker, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., luînd cuvîntul în cadrul unei recepții oferite de ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană, a declarat, printre altele, că R.D.G. este „interesată în încheierea, dacă este posibil încă în cursul lunii noiembrie, a tratativelor purtate cu R.F.G., precum și cu Senatul Berlinului occidental" și a subliniat că „aceasta ar fi, fără îndoială, folositor tuturor părților".

„O abordare constructivă de către guvernul Brandt a rezolvării problemelor aflate încă în suspensie va găsi din partea noastră o întîmpinare corespunzătoare" — a adăugat el.

★

BERLINUL OCCIDENTAL (6 Agerpres). — Klaus Schutz, primarul Berlinului occidental, într-o declarație dată publicității, și-a exprimat satisfacția pentru faptul că Republica Democrată Germană se declară gata să ajungă cît mai grabnic cu putință la acorduri.

După întîlnirea M. Kohl — E. Bahr

BONN 6 (Agerpres). — După întîlnirea care a avut loc la 3 și 4 noiembrie, în capitala R. F. a Germaniei, între Michael Kohl, secretar de stat la Consiliul de Miniștri al R. D. Germane, și Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria federală a R.F.G., a fost organizată o conferință de presă. Michael Kohl a declarat că discuțiile au ajuns în stadiul unor „convorbiri utile", exprimîndu-și speranța că, în condițiile existenței bunăvoinței din partea ambelor părți, se vor putea obține progrese. La rîndul său, Egon Bahr a arătat că a fost realizat un progres. Bunăvoința, dorința de a obține rezultate pozitive sînt evidente la ambele părți, a adăugat el.

Delegația O.U.A. la Cairo

CAIRO 6 (Agerpres). — Anwar Sadat, președintele Republicii Arabe Egipt, a avut convorbiri cu șefii de stat ai Senegalului, Camerunului, Nigeriei și Republicii Zair, care se află într-o vizită la Cairo în cadrul misiunii O.U.A. de facilitare a soluționării pe cale pașnică a crizei din Orientul Apropiat.

După cum anunță postul de radio Cairo, citat de agențiile de presă, Anwar Sadat a reafirmat, la un banchet oferit în onoarea celor patru șefi de stat, sprijinul țării sale pentru rezoluția O.U.A. de la 23 iunie 1971 privind situația din Orientul Apropiat. La rîndul său, președintele Senegalului, Leopold Sedar Sanghor, a declarat că scopul misiunii O.U.A. este acela de a duce la aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 și nu căutarea altei soluții. „Considerăm, a spus șeful statului senegalez, că rezoluția Consiliului de Securitate salvgardează integritatea teritorială și demnitatea tuturor părților".

★

BAGDAD 6 (Agerpres). — În ajunul conferinței miniștrilor de externe din țările arabe, care urmează a avea loc în capitala Egiptului la 13 noiembrie, guvernul de la Bagdad a inițiat o acțiune diplomatică pentru precizarea poziției Irakului față de problemele din regiune — informează agenția irakiană de presă.

INCIDENTE LA FRONTIERA INDO-PAKISTANEZĂ

DELHI 6 (Agerpres). — Forțele indiene au provocat în cursul zilelor de joi și vineri „pierderi grele" trupelor pakistaneze aflate de-a lungul frontierei Bengalului de vest, a anunțat vineri seara agenția indiană Press Trust of India. Potrivit sursei menționate, unitățile indiene au ripostat astfel la intensele bombardamente ale artileriei pakistaneze. Aceste bombardamente, subliniază agenția indiană de presă, au provocat victime omenești și pagube materiale în patru localități indiene de frontieră.

CARACI 6 (Agerpres). — Postul de radio Caraci, citat de agenția France Presse, a anunțat vineri seara că trupe indiene au încercat să ocupe localitățile Langara și Goyain și regiunile învecinate de la nord de orașul Sylhet (Pakistanul de est). Această acțiune, sprijinită de artileria indiană, a fost respinsă de trupele pakistaneze, care au provocat moartea a 25 de soldați indieni.

Reluînd un comunicat militar dat publicității vineri la Dacca, agenția menționată informează că artileria indiană a bombardat, în noaptea de joi spre vineri, 15 sate din Pakistanul oriental, provocînd moartea a 33 de civili.

Comunicat cu privire la vizita oficială în Turcia a ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a făcut o vizită oficială în Turcia, în perioada 3—7 noiembrie 1971, la invitația ministrului afacerilor externe al Turciei, Osman Olcay.

În timpul vizitei, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a fost primit de președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, precum și de primul ministru al Turciei, Nihat Erim.

Cu ocazia acestei vizite, cei doi miniștri au avut convorbiri care s-au desfășurat intr-o atmosferă deschisă, de cordialitate și înțelegere reciprocă.

În cursul acestor convorbiri, miniștrii și-au exprimat satisfacția față de progresele înregistrate în ultimii ani în relațiile dintre România și Turcia, pe baza principiilor independenței, suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, integrității teritoriale și avantajului reciproc. Ei au subliniat dorința părților de a continua și dezvolta schimburile între cele două țări, în special în domeniile economic, comercial, cultural, științific și turistic. Încurajate de perspectivele favorabile de colaborare în domeniile economic, industrial și tehnic, care au fost constatate în cadrul lucrărilor primei sesiuni a Comisiei mixte economice româno-turce, cele două părți au hotărît să ridice la rang de ministru președinția delegațiilor lor în comisie.

Miniștrii au procedat, de asemenea, la un schimb aprofundat de vederi asupra situației internaționale. Ei au abordat indeosebi chestiunile referitoare la securitatea și cooperarea în Europa și la perspectivele convocării conferinței europene.

Ei și-au exprimat satisfacția față de eforturile multiple vizînd dezvoltarea raporturilor de bună vecinătate și înțelegere reciprocă între statele balcanice, în interesul păcii regionale și mondiale.

În cursul întrevederilor, ministrul afacerilor externe al Turciei a făcut omologului său român o expunere asupra ultimelor dezvoltări în problema Ciprului.

Cei doi miniștri și-au manifestat deosebita satisfacție față de convorbirile avute și au apreciat că această vizită constituie o nouă și prețioasă contribuție la întărirea raporturilor amicale între cele două țări.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România a exprimat vii mulțumiri pentru primirea cordială și ospitalitatea călduroasă ce i-au fost rezervate de-a lungul șederii în Turcia.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România l-a invitat pe omologul său turc să facă o vizită oficială în România. Invitația a fost acceptată cu plăcere, data urmînd să fie fixată ulterior.

★

ISTANBUL 6 — Trimisul special Agerpres I. Badea, transmite : Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a părăsit simbătă dimineața capitala Turciei, sosind în aceeași zi în orașul Istanbul. La aeroportul Esenboga, din Ankara, oaspetele român a fost condus de ministrul afacerilor externe al Turciei, Osman Olcay, de înalți funcționari din M.A.E. turc.

Pe aeroportul Yesilköy din Istanbul, care a arborat drapelele de stat ale României și Turciei, ministrul român a fost întîmpinat de Vefa Poyraz, guvernatorul vilayetului, și de alte oficialități locale.

Era prezent Ilie Tudor, consulul general al României la Istanbul.

În cursul zilei, Corneliu Mănescu și persoanele care-l însoțesc au vizitat diferite obiective turistice și monumente istorice din orașul de la Bosfor.

Seara, Vefa Poyraz a oferit în onoarea oaspetelui român un dineu, care a decurs într-o atmosferă amicală, destinsă. Guvernatorul Istanbulului și ministrul de externe român au toastat pentru prietenia dintre popoarele român și turc, în sănătatea șefilor de stat și ai guvernelor celor două țări.

DELEGAȚIA M. A. N. A SOSIT LA TOKIO

TOKIO 6. — Corespondentul Agerpres, Fl. Țuiu, transmite : Simbătă a sosit la Tokio delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de Aurel Vijoli, președintele Comisiei economico-financiare a M.A.N., președintele Grupului parlamentar pentru relații de prietenie România-Japonia, care, la invitația Dietei, face o vizită oficială în Japonia.

La sosire, pe aeroportul international Haneda, delegația a fost întîmpinată de Takeo Kameoka, director al Comitetului permanent pentru conducerea Camerei Reprezentanților, Naotsuga Nabeshima, președintele Comitetului permanent pentru conducerea Camerei Consilierilor, Sadataka Miyasaka, secretar general al secretariatului Camerei Consilierilor, Hideji Kawasaki, președinte al Grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie Japonia-România, de alți membri ai Dietei și de reprezentanți ai Ministerului de Externe japonez.

Au fost prezenți Iosif Gheorghiu, ambasadorul României în Japonia, și membri ai ambasadei și ai agenției economice române.

După-amiază, membrii delegației au vizitat orașul Tokio, iar seara au asistat la spectacolul teatrului „Kokusai".

Președintele Perului despre reuniunea de la Lima

LIMA 6 (Agerpres). — Corespondență de la N. S. Stănescu și V. Popescu : La Palatul prezidențial din Lima, președintele Republicii Peru, Juan Velasco Alvarado, s-a întîlnit în cadrul unei conferințe de presă cu ziariștii străini prezenți la conferința grupului „celor 77".

Răspunzînd unei întrebări a ziariștilor români, președintele peruan a apreciat că reuniunea „celor 77" reprezintă un pas înainte pe calea înțelegerii, de către țările în curs de dezvoltare, a necesității conlucrării lor tot mai strînse în apărarea intereselor lor naționale, impotriva tendințelor de depreciere a termenilor de schimb și a altor fenomene defavorabile progresului lor economic. Președintele Perului a propus instituționalizarea grupului „celor 77", transformarea lui intr-un instrument permanent nu numai de negociere, dar și de studiere a problemelor țărilor în curs de dezvoltare, precum și de acordare de asistență diverselor țări în dezvoltarea lor.

Referindu-se, cu același prilej, la dezvoltarea Republicii Peru, președintele Alvarado a arătat că este vorba de „un proces îndelungat care își propune să lichideze subdezvoltarea economică, dependența economică și politică a țării, mizeria și sărăcia maselor". Problemele peruane — a adăugat el — au soluții specifice, peruane.

Răspunzînd unei întrebări cu privire la politica externă a țării, președintele Alvarado a precizat că **Peru acționează pentru stabilirea și lărgirea relațiilor cu toate țările lumii, fără discriminări, în condițiile respectării independenței și suveranității naționale. Peru acordă o mare importanță relațiilor cu țările socialiste,** a spus președintele.

DIN LUMEA CAPITALULUI

„HAGEN NU TREBUIE SĂ DEVINĂ O ZONĂ A SĂRĂCIEI"

5 000 de oțelari din Hagen — oraș industrial vest-german — au ieșit în stradă. Deasupra coloanei — o pancardă cu inscripția : „Pentru menținerea locurilor noastre de muncă". În fața manifestanților păseau doi băieți cu un afiș în mînă : „Mențineți locurile de muncă ale părinților noștri" *(în fotografie)*.

Demonstrația — care a stirnit un puternic ecou în R. F. a Germaniei — a fost determinată de intenția concernelor „Klöckner" și „Südwestfalen" de a închide uzinele lor din acest oraș. Ca urmare, peste 4 600 de oțelari sînt amenințați să-și piardă locurile de muncă. După cum scrie însă revista „Der Spiegel", lucrurile nu se rezumă doar la atît. Pe lîngă cele două mari întreprinderi, în decursul anilor au luat naștere numeroase ateliere, fabrici mici și mijlocii care execută diverse comenzi pentru uzinele amintite și care acum vor trebui și ele să-și închidă porțile. Alte sute și sute de oameni amenințați să rămînă pe drumuri. „Dacă concernele își vor realiza planurile — a declarat Erwin Ebeling, președintele comitetului de întreprindere din oțelăria „Südwestfalen" — Hagen va deveni o zonă a sărăciei".

Pentru a evita o asemenea eventualitate, în cadrul unui mare miting muncitorii au cerut ca, în cazul cînd concernele nu-și vor modifica intențiile, cele două uzine să treacă în proprietatea orașului. Concomitent, ei au anunțat noi acțiuni de luptă în apărarea intereselor lor.

Lupta oțelarilor din Hagen se bucură de un larg sprijin în R.F.G. Organizația P.C. German din landul Renania de nord — Westfalia, sindicatul muncitorilor mineri, cel al metalurgiștilor, organizația Tinerii socialiști, deputații social-democrați din land, precum și alte organizații și personalități progresiste s-au solidarizat cu acțiunile muncitorilor. Sub deviza „Hagen nu trebuie să devină o zonă a sărăciei", lupta pentru contracararea planurilor monopolurilor continuă.

G. D.

OPERAȚIUNEA „SENZA TETTO"

Mii de demonstranți, oameni fără locuințe, siliți să trăiască la periferie în barăci mizere și bordeie — așanumiții **„senza tetto"** (fără acoperiș), emigranți, care au venit aici în căutare de lucru, au organizat la sfîrșitul săptămînii o mare demonstrație pe străzile Romei. Venind în grupuri din cartierele de barăci — Pietralata, Acquedotte Felice, Borghetto di Via Anzio, Molfetta, Ostia, Circonvalazione Ostiense — demonstranții s-au adunat în marea piață de la Colosseo, unde au participat la o adunare populară. Reprezentanți ai Uniunii naționale a celor ce locuiesc în barăci, ai partidelor comunist, socialist și P.S.I.U.P. au subliniat, în cuvîntările lor, situația dramatică în care se află circa 60 000 de locuitori ai Romei, constrînși să viețuiască în construcții improvizate, insalubre, lipsite de instalații sanitare, în cocioabe unde pericolul prăbușirii este permanent. Pentru a se pune capăt acestei situații — în timp ce peste 20 000 de apartamente pentru care se cer prețuri exorbitante stau goale — s-a cerut să se repartizeze un prim lot de locuințe familiilor cele mai nevoiașe, reducerea chiriilor pentru locuințele proprietate a întreprinderilor publice, precum și începerea unui program de construcții populare de către societăți cooperative.

Demonstranții au traversat apoi istorica Via dei Fori Imperiali, manifestînd în sprijinul revendicărilor lor, pînă la Piazza del Campidoglio, din fața sediului municipiului Roma. Aici, în timp ce în piață se scanda : „Dați-ne locuințe cu chirii suportabile", „Nu speculei", „Rechiziționați casele libere", o delegație s-a prezentat în fața consiliului municipal, aflat în ședință. A fost înregistrată o primă victorie, întrucît administrația municipală a promis acordarea imediată a 700 de locuințe pentru cei „fără acoperiș", urmînd ca pînă la sfîrșitul anului să fie repartizate alte apartamente și să se ia măsuri pentru construirea de noi locuințe din fonduri publice.

N. PUICEA

Roma

Plenara lărgită a Consiliului Național al Frontului Patriei din R. P. Bulgaria

SOFIA 6. — Corespondentul Agerpres, C. Amariței, transmite: La Sofia a avut loc plenara lărgită a Consiliului Național al Frontului Patriei din R. P. Bulgaria. Boian Bălgaranov, președintele Consiliului Național al frontului, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, a prezentat raportul „Sarcinile Frontului Patriei în lupta întregului popor pentru transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului al X-lea al P.C.B.". Vorbitorul s-a referit, printre altele, la adîncile schimbări calitative intervenite în activitatea Frontului Patriei, în lumina documentelor de partid privind extinderea funcțiilor și rolului său în viața social-politică a Bulgariei, formele activității sale ideologice, politice și educative, inițierea și desfășurarea unor mișcări și acțiuni în legătură cu îndeplinirea sarcinilor economice trasate de partid întregului popor, precum și îmbunătățirea activității organizatorice a Frontului Patriei.

Participanții la plenară au adoptat o hotărîre prin care se stabilește convocarea celui de-al VII-lea congres al Frontului Patriei pentru 20—22 aprilie 1972.

agențiile de presă transmit:

La Varșovia a avut loc conferința organizației orășenești a P.M.U.P., premergătoare celui de-al VI-lea congres al partidului — anunță agenția P.A.P. La conferință au luat parte Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Piotr Jaroszewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri, și alți conducători de partid și de stat. Raportul biroului Comitetului orășenesc Varșovia al P.M.U.P. a fost prezentat de Jozef Kempa, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., prim-secretar al Comitetului orășenesc Varșovia al P.M.U.P., care a relevat necesitatea sporirii aportului capitalei poloneze la creșterea potențialului economic, științific și cultural al Poloniei. În încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul Piotr Jaroszewicz.

Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a primit delegația parlamentară nepaleză, condusă de Dayanidhi Sharma, membru al Parlamentului, membru al Consiliului de Stat al Nepalului. Cu acest prilej, relatează A.C.T.C., a avut loc o convorbire prietenească.

Ministrul comerțului exterior al Chinei, Pai Sian-kuo, care se află într-o vizită în Italia, în fruntea unei delegații economice guvernamentale chineze, a oferit un dineu în cinstea gazdelor, informează agenția China Nouă. A luat parte Aldo Moro, ministrul afacerilor externe, Mario Zagari, ministrul comerțului exterior, și alte persoane oficiale. Pai Sian-kuo și Mario Zagari au toastat pentru dezvoltarea continuă a prieteniei dintre popoarele chinez și italian și pentru relațiile de prietenie dintre guvernele celor două țări.

Secretarul general al O.S.A. (Organizația Statelor Americane), Galo Plaza, a criticat suprataxa de 10 la sută impusă la 15 august de către președintele Nixon asupra importurilor industriale. „Această măsură, a spus el, violează Carta O.S.A. și țările latino-americane au dreptul să ceară suspendarea ei. America Latină nu este cu nimic responsabilă pentru problemele balanței de plăți a Statelor Unite".

Primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, și-a încheiat vizita în S.U.A. plecînd, în continuarea actualului său turneu oficial, la Paris și Bonn. În cadrul convorbirilor purtate de premierul indian cu președintele Nixon și cu secretarul de stat american Rogers au fost abordate, între altele, probleme privind situația din Asia de sud — a declarat Ronald Ziegler, purtătorul de cuvînt al Casei Albe.

Reuniunea miniștrilor de externe din țările C.E.E., de la Roma, și-a încheiat lucrările convenind asupra convocării unei conferințe C.E.E. la nivel înalt în cursul anului 1972 la care să fie invitată și Marea Britanie ; de asemenea, guvernele danez, norvegian și irlandez — dacă pînă la data întrunirii conferinței vor fi adoptate hotăriri definitive privind aderarea celor trei țări la Piața comună.

La Geneva s-au încheiat lucrările sesiunii A.E.L.S. (Consiliului ministerial al Asociației Europene a Liberului Schimb). Participanții și-au exprimat protestul împotriva suprataxei de 10 la sută instituită de către guvernul S.U.A. În comunicatul publicat se exprimă părerea că actuala incertitudine monetară occidentală aduce prejudicii serioase dezvoltării comerțului mondial.

Greva marinarilor neozeelandezi ia proporții. Declanșată inițial în Auckland, ea s-a extins în majoritatea porturilor din țară. Guvernul a făcut apel la armată pentru a înlocui echipajele aflate în grevă.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 40 360